

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 306

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

54. évfolyam

2011. november 23.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1173/2011/EU rendelete (2011. november 16.) a költségvetési felügyelet euroövezetbeli eredményes érvényesítéséről 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1174/2011/EU rendelete (2011. november 16.) a túlzott makrogazdasági egyensúlytalanságoknak az euroövezeten belüli kiigazítására vonatkozó végrehajtási intézkedésekről 8
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1175/2011/EU rendelete (2011. november 16.) a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK tanácsi rendelet módosításáról 12
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1176/2011/EU rendelete (2011. november 16.) a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról 25
- ★ A Tanács 1177/2011/EU rendelete (2011. november 8.) a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló 1467/97/EK rendelet módosításáról .. 33

Ár: 3 EUR

(folytatás a túloldalon)

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

II *Nem jogalkotási aktusok*

IRÁNYELVEK

★ A Tanács 2011/85/EU irányelve (2011. november 8.) a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről	41
--	----

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1173/2011/EU RENDELETE

(2011. november 16.)

a költségvetési felügyelet euroövezetbeli eredményes érvényesítéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 136. cikkére, 121. cikke (6) bekezdésével együtt,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Azoknak a tagállamoknak, amelyek pénzneme az euro, különös érdeke és felelőssége, hogy olyan gazdaságpolitikát folytassanak, amely elősegíti a gazdasági és monetáris unió megfelelő működését, és hogy elkerüljék a működését veszélyeztető politikákat.
- (2) A gazdasági és monetáris unió megfelelő működésének biztosítása céljából az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) lehetővé teszi az euroövezetre vonatkozóan olyan külön intézkedések elfogadását, amelyek túlmutatnak a minden tagállamra alkalmazandó rendelkezéseken.
- (3) A gazdasági és monetáris unió első évtizede során szerzett tapasztalatok és elkövetett hibák azt mutatják, hogy

az Unióban olyan továbbfejlesztett gazdaságirányításra van szükség, amelynek a közösen megállapított szabályok és politikák iránti erőteljesebb nemzeti felelősségvállalásra, valamint a nemzeti gazdaságpolitikák szilárdabb uniós szintű felügyeleti keretére kell épülnie.

- (4) A továbbfejlesztett gazdaságirányítási keretnek számos, egymással összefüggő és összhangban lévő, a fenntartható növekedéssel és foglalkoztatással kapcsolatos politikára kell támaszkodnia – különösen a növekedésre és foglalkoztatásra irányuló rendezett uniós stratégiára –, különös figyelmet fordítva a belső piac fejlesztésére és erősítésére, a nemzetközi kereskedelem és a versenyképesség elősegítésére, a gazdasági és költségvetési politikákra vonatkozó megerősített együttműködés európai szemeszterére, a túlzott költségvetési hiány megelőzésére és kiigazítására szolgáló hatékony keretrendszerre (Stabilitási és Növekedési Paktum (SNP)), a makrogazdasági egyensúlyhiány megelőzésére és kiigazítására szolgáló szilárd keretrendszerre, a nemzeti költségvetési keretekre vonatkozó minimumkövetelményekre, valamint a megerősített pénzügyi szabályozásra és felügyeletre, ideértve az Európai Rendszerkockázati Testület általi makroprudenciális felügyeletet is.

- (5) Az SNP-nek és a teljes gazdaságirányítási keretnek ki kell egészítenie a fenntartható növekedésre és foglalkoztatásra irányuló uniós stratégiát, és azzal összhangban kell állnia. A különböző ágak közötti összefonódások nem biztosíthatnak mentességet az SNP rendelkezései alól.

- (6) A dinamikus belső piac megteremtése és fenntartása a gazdasági és monetáris unió megfelelő és zavartalan működése egyik elemének tekintendő.

- (7) A Bizottságnak a megerősített felügyeleti eljárásban erőteljesebb szerepet kell játszania a tagállamokra lebontott értékelések, a nyomon követés, a helyszíni látogatások, az ajánlások és a figyelmeztetések tekintetében. Szankcióról szóló határozatok meghozatalakor a Tanács szerepét korlátozni kell, és fordított minősített többségi szavazást kell alkalmazni.

⁽¹⁾ HL C 150., 2011.5.20., 1. o.

⁽²⁾ HL C 218., 2011.7.23., 53. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. november 8-i határozata.

- (8) Az e rendelet céljainak elérése érdekében a tagállamokkal folytatandó állandó párbeszéd biztosításához a Bizottságnak felügyeleti látogatásokat kell tennie.
- (9) A Bizottságnak rendszeres időközönként átfogóan értékelnie kell a gazdaságirányítási rendszert és különösen a rendszerben alkalmazott szankciók hatékonyságát és megfelelőségét. Ezeket az értékeléseket szükség esetén megfelelő javaslatoknak kell kiegészíteniük.
- (10) E rendelet végrehajtásakor a Bizottságnak figyelembe kell vennie az érintett tagállamok mindenkori gazdasági helyzetét.
- (11) A gazdaságirányítás megerősítésének ki kell terjednie az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek szorosabb és jobban időzített bevonására.
- (12) Gazdasági párbeszéd indulhat az Európai Parlamenttel, amely lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy elemzéseit közzétegye, valamint a Tanács elnöke, a Bizottság adott esetben az Európai Tanács elnöke vagy az eurocsoport elnöke számára, hogy a kérdést megvitassák. Az ilyen nyilvános vita lehetőséget biztosítana a nemzeti döntéshozatal átgűrűző hatásainak megvitatására és arra, hogy az egymásra való nyilvános nyomásgyakorlás az érintettekre is hatással legyen. Annak elismerése mellett, hogy a párbeszéd keretében az Európai Parlamenttel tárgyaló felek az érintett uniós intézmények és képviselőik, az Európai Parlament illetékes bizottsága felkínálhatja az e rendelet 4., 5. és 6. cikke alapján hozott tanácsi határozatok által érintett tagállamoknak, hogy eszme-cserén vegyenek részt. A tagállamok ilyen eszme-cserén való részvétele önkéntes.
- (13) Az euroövezetben a költségvetési felügyelet eredményesebb érvényesítése érdekében további szankciókra van szükség. Ezeknek a szankcióknak fokozniuk kell az Unió költségvetési felügyeleti keretének hitelességét.
- (14) Az ebben a rendeletben meghatározott szabályoknak tisztességes, jól időzített, fokozatos és hatékony mechanizmust kell biztosítaniuk az SNP prevenció és korrekció ágának – különösen a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾, valamint a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló, 1997. július 7-i 1467/97/EK tanácsi rendeletnek ⁽²⁾ – a betartása érdekében, amely ágban a költségvetési fegyelem betartásának vizsgálata a költségvetési hiányra és az államadósságra vonatkozó kritériumok alapján történik.
- (15) Azokra a tagállamokra vonatkozóan, amelyek pénzneme az euro, az e rendeletben megállapított és az SNP prevenció ágán alapuló szankcióknak ösztönözniük kell a középtávú költségvetési célkitűzéshez való alkalmazkodást és e célkitűzés fenntartását.
- (16) A költségvetési hiányra és az államadósságra vonatkozó, az uniós gazdaságpolitikai koordináció szempontjából alapvető adatok akár szándékos, akár súlyos gondatlanságból eredő valótlán bemutatásától való elrettentés érdekében pénzbírságot kell kivetni az ezért felelős tagállamokra.
- (17) A statisztikák manipulálása esetén kivetendő pénzbírság kiszámítására vonatkozó szabályok, valamint a Bizottság által ilyen esetek kivizsgálása során követendő eljárásra vonatkozó szabályok kiegészítése érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a pénzbírság összegének megállapítására és a Bizottság általi vizsgálatok lefolytatására vonatkozó részletes kritériumokra vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezéskor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (18) Az SNP prevenció ágában a középtávú költségvetési célkitűzés elérését és e célkitűzés betartását oly módon kell biztosítani, hogy azon tagállamok számára, amelyek pénzneme az euro, és amelyek nem értek el kellő eredményeket a költségvetési konszolidáció terén, kamatozó letét ideiglenes elhelyezésének kötelezettségét kell előírni. Ez arra az esetre is vonatkozik, ha egy tagállam – még ha a költségvetési hiánya nem is éri el a bruttó hazai termék (GDP) 3 %-ában meghatározott referenciaértéket – jelentős mértékben eltér a középtávú költségvetési célkitűzéstől vagy a célkitűzéshez vezető megfelelő korrekciós pályától, és nem igazítja ki ezt az eltérést.
- (19) A kiszabott kamatozó letétet a felhalmozott kamatokkal együtt visszafizetik az érintett tagállamnak, ha a Tanács meggyőződött arról, hogy a letét elhelyezésének kötelezettségét szükségessé tevő helyzet megszűnt.
- (20) Az azokra a tagállamokra vonatkozó, az SNP korrekció ágához kapcsolódó szankcióknak, amelyek pénzneme az euro, a túlzott hiány fennállását megállapító tanácsi határozat alapján előírt, nem kamatozó letét elhelyezésére irányuló kötelezettség formáját kell ölteniük abban az esetben, ha az SNP prevenció ágában az érintett tagállamot korábban már kamatozó letét elhelyezésére kötelezték, vagy abban az esetben, ha különösen súlyosan

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o.

⁽²⁾ HL L 209., 1997.8.2., 6. o.

megsértették az SNP-ben a költségvetési politikára vonatkozóan megállapított jogi kötelezettségeket, vagy pénzbírság fizetésére irányuló kötelezettség formáját kell öltetniük abban az esetben, ha nem teljesítették a túlzott költségvetési hiány kiigazítására vonatkozó tanácsi ajánlást.

- (21) Az SNP prevenciók ága szerinti, e rendeletben előírt szankciók visszaható hatályú alkalmazásának elkerülése érdekében az említett szankciók minden esetben kizárólag a Tanács által az 1466/97/EK rendelet alapján e rendelet hatálybalépését követően elfogadott határozatok esetében alkalmazandók. Hasonlóképpen Az SNP korrekciós ága szerinti, e rendeletben előírt szankciók visszaható hatályú alkalmazásának elkerülése érdekében az említett szankciók minden esetben kizárólag a túlzott költségvetési hiány kiigazítására irányuló releváns ajánlások és határozatok esetében alkalmazandók, amelyeket a Tanács e rendelet hatálybalépését követően fogadott el.
- (22) Az e rendeletben meghatározott kamatozó letét, nem kamatozó letét és pénzbírság mértékét úgy kell megállapítani, hogy az biztosítsa a szankciók méltányos fokozatosságát az SNP prevenciók és korrekciós ágában, és hogy megfelelő ösztönzést jelentsen az Unió költségvetési keretének betartására azon tagállamok számára, amelyek pénzneme az euro. Az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdéséhez kapcsolódó, az 1467/97/EK rendelet 12. cikkében részletezett pénzbírságok egy a GDP 0,2 %-ával megegyező állandó elemből, valamint egy változó elemből állnak. Így a fokozatosság és a tagállamok egyenlő kezelése akkor biztosított, ha az ebben a rendeletben meghatározott kamatozó letét, nem kamatozó letét és pénzbírság a GDP 0,2 %-ával, a Szerződés 126. cikke (11) bekezdéséhez kapcsolódó pénzbírság állandó elemének nagyságával egyenlő.
- (23) A Tanács számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a Bizottság ajánlása alapján, az érintett tagállam indoklással ellátott kérelmét követően csökkentse vagy törölje az azokra a tagállamokra kivetett szankciókat, amelyek pénzneme az euro. Az SNP korrekciós ágában a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy kivételes gazdasági körülmények esetén is ajánlhassa a szankció mértékének csökkentését vagy a szankció törlését.
- (24) A nem kamatozó letétet a túlzott hiány kiigazítását követően fel kell szabadítani, míg a letétek kamatait és a beszedett pénzbírságokat a pénzügyi támogatás nyújtására szolgáló azon stabilitási mechanizmusokra kell fordítani, amelyeket azok a tagállamok, amelyek pénzneme az euro az egész euroövezet stabilitásának megőrzése céljából hoztak létre.
- (25) A Tanácsnak felhatalmazást kell kapnia az ebben a rendeletben meghatározott szankciók alkalmazására vonatkozó egyedi határozatok elfogadására. A tagállamok gazdaságpolitikáinak az EUMSZ 121. cikke (1) bekezdésében

meghatározottak szerint a Tanácsban folytatott összehangolása részeként ezek az egyedi határozatok szervezen követik az EUMSZ 121. és 126. cikkének és az 1466/97/EK és az 1467/97/EK rendeletnek megfelelően a Tanács által elfogadott intézkedéseket.

- (26) Mivel ez a rendelet az 1466/97/EK és az 1467/97/EK rendelet hatékony végrehajtására vonatkozó általános szabályokat tartalmaz, az EUMSZ 121. cikkének (6) bekezdésében említett rendes jogalkotási eljárás keretében kell elfogadni.
- (27) Mivel e rendelet célját, nevezetesen az SNP prevenciók és korrekciós ágának az euroövezeten belüli eredményesebb végrehajtására szolgáló szankciós rendszer létrehozását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez a rendelet szankciórendszert határoz meg a Stabilitási és Növekedési Paktum prevenciók és korrekciós ágának az euroövezetben történő eredményesebb érvényesítése érdekében.
- (2) Ez a rendelet azon tagállamokra alkalmazandó, amelyek pénzneme az euro.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „a Stabilitási és Növekedési Paktum prevenciók ága”: az 1466/97/EK rendelet által szabályozott többoldalú felügyeleti rendszer;
2. „a Stabilitási és Növekedési Paktum korrekciós ága”: az EUMSZ 126. cikke és az 1467/97/EK rendelet által szabályozott, a tagállamok túlzott hiányának elkerülését célzó eljárás;
3. „kivételes gazdasági körülmények”: olyan körülmények, amelyek között a referenciaértéket túllépő államháztartási hiány kivételesnek tekinthető az EUMSZ 126. cikke (2) bekezdése a) pontjának második francia bekezdése értelmében és az 1467/97/EK rendeletben meghatározottak alapján.

II. FEJEZET

GAZDASÁGI PÁRBESZÉD

3. cikk

Gazdasági párbeszéd

Az uniós intézmények, különösen az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti párbeszéd fokozása, valamint a nagyobb fokú átláthatóság és elszámoltathatóság biztosítása érdekében az Európai Parlament illetékes bizottsága felkérheti a Tanács és a Bizottság elnökét, és adott esetben az eurocsoport elnökét, hogy az e rendelet 4., 5. és 6. cikke értelmében hozott határozatok megvitatása érdekében jelenjen meg a bizottság előtt.

Az Európai Parlament illetékes bizottsága felajánlhatja az e határozatok által érintett tagállamnak egy eszmecserén való részvétel lehetőségét.

III. FEJEZET

SZANKCIÓK A STABILITÁSI ÉS NÖVEKEDÉSI PAKTUM PREVENCIÓS ÁGÁBAN

4. cikk

Kamatozó letét

(1) Ha a Tanács határozatot fogad el, amelyben megállapítja, hogy valamely tagállam elmulasztotta az 1466/97/EK rendelet 6. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében említett tanácsi ajánlásnak megfelelő intézkedés megtételét, a Bizottság a tanácsi határozat elfogadásától számított 20 napon belül ajánlja a Tanácsnak, hogy további határozatban írja elő az érintett tagállamnak az előző évi GDP-je 0,2 %-ának megfelelő kamatozó letét Bizottságnál való elhelyezését.

(2) Az elhelyezést elrendelő határozatot a Tanács által elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha a Tanács az ajánlás Bizottság által történő elfogadásától számított tíz napon belül minősített többséggel annak elutasításáról határoz.

(3) A Tanács minősített többséggel módosíthatja a Bizottság ajánlását, és a módosított szöveget tanácsi határozatként fogadhatja el.

(4) A Bizottság az (1) bekezdésben említett, a tagállami mulasztást megállapító tanácsi határozat elfogadásától számított 10 napon belül az érintett tagállam által a Bizottságnak küldött, indokolással ellátott kérelem alapján ajánlhatja, hogy a Tanács a kamatozó letét összegét csökkentse vagy engedje el.

(5) A kamatozó letét kamatának tükröznie kell a Bizottság hitelkockázatát és a vonatkozó befektetési időtartamot.

(6) Ha a Tanácsnak az 1466/97/EK rendelet 6. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében említett ajánlását szükségessé tevő helyzet már nem áll fenn, a Tanács a Bizottság

további ajánlása alapján határoz arról, hogy a letétet a felhalmozott kamatokkal együtt visszafizetik az érintett tagállamnak. A Tanács minősített többséggel módosíthatja a Bizottság további ajánlását.

IV. FEJEZET

SZANKCIÓK A STABILITÁSI ÉS NÖVEKEDÉSI PAKTUM KORREKCIÓS ÁGÁBAN

5. cikk

Nem kamatozó letét

(1) Ha a Tanács – az EUMSZ 126. cikkének (6) bekezdése alapján eljárva – arról határoz, hogy valamely, az e rendelet 4. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottságnál elhelyezett kamatozó letéttel rendelkező tagállamban túlzott hiány áll fenn, vagy ha a Bizottság az SNP-ben a költségvetési politikára vonatkozóan megállapított kötelezettségek különösen súlyos megsértését állapította meg, a Bizottság a tanácsi határozat elfogadásától számított 20 napon belül ajánlja a Tanácsnak, hogy további határozatban írja elő az érintett tagállamnak az előző évi GDP-je 0,2 %-ának megfelelő nem kamatozó letét Bizottságnál való elhelyezését.

(2) Az elhelyezést elrendelő határozatot a Tanács által elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha a Tanács az ajánlás Bizottság által történő elfogadásától számított 10 napon belül minősített többséggel annak elutasításáról határoz.

(3) A Tanács minősített többséggel módosíthatja a Bizottság ajánlását, és a módosított szöveget tanácsi határozatként fogadhatja el.

(4) A Bizottság kivételes gazdasági körülmények esetén, vagy az EUMSZ 126. cikkének (6) bekezdése szerinti, az (1) bekezdésben említett tanácsi határozat elfogadásától számított 10 napon belül az érintett tagállam által a Bizottságnak küldött, indokolással ellátott kérelem nyomán ajánlhatja, hogy a Tanács a kamatozó letét összegét csökkentse vagy engedje el.

(5) A letétet a Bizottságnál kell elhelyezni. Amennyiben a tagállam korábban a 4. cikkel összhangban kamatozó letétet helyezett el a Bizottságnál, a kamatozó letétet nem kamatozó letétté kell átalakítani.

Amennyiben a 4. cikkel összhangban elhelyezett kamatozó letét és felgyülemlett kamatainak összege meghaladja az e cikk (1) bekezdése alapján elhelyezendő nem kamatozó letét összegét, a különbözetet vissza kell fizetni a tagállam részére.

Amennyiben a nem kamatozó letét összege meghaladja a 4. cikkel összhangban elhelyezett kamatozó letét és felgyülemlett kamatainak összegét, a tagállam a nem kamatozó letét elhelyezésekor kiegyenlíti a fennmaradó különbözetet.

6. cikk

Pénzbírságok

(1) Ha a Tanács az EUMSZ 126. cikkének (8) bekezdése alapján úgy határoz, hogy valamely tagállam nem tett eredményes intézkedéseket a túlzott hiány kiigazítására, a Bizottság a határozat elfogadásától számított 20 napon belül ajánlja, hogy a Tanács további határozatban a tagállam előző évi GDP-je 0,2 %-ának megfelelő pénzbírság kiszabását rendelje el.

(2) A pénzbírság kiszabását elrendelő határozatot a Tanács által elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha a Tanács az ajánlás Bizottság által történő elfogadástól számított 10 napon belül minősített többséggel annak elutasításáról határoz.

(3) A Tanács minősített többséggel módosíthatja a Bizottság ajánlását, és a módosított szöveget tanácsi határozatként fogadhatja el.

(4) A Bizottság kivételes gazdasági körülmények esetén, vagy az EUMSZ 126. cikkének (8) bekezdése szerinti, az (1) bekezdésben említett tanácsi határozat elfogadásától számított 10 napon belül az érintett tagállam által a Bizottságnak küldött, indokolással ellátott kérelem nyomán ajánlhatja, hogy a Tanács a pénzbírság összegét csökkentse, vagy engedje el.

(5) Amennyiben a tagállam korábban az 5. cikkel összhangban nem kamatozó letétet helyezett el a Bizottságnál, a nem kamatozó letétet pénzbírsággá kell átalakítani.

Amennyiben az 5. cikkel összhangban elhelyezett nem kamatozó letét összege meghaladja a pénzbírság összegét, a különbözetet vissza kell fizetni a tagállam részére.

Amennyiben a pénzbírság összege meghaladja az 5. cikkel összhangban elhelyezett nem kamatozó letét összegét, vagy nem kamatozó letét elhelyezésére nem került sor, a tagállam a pénzbírság kifizetésekor kiegyenlíti a fennmaradó különbözetet.

7. cikk

A nem kamatozó letét visszafizetése

Ha a Tanács az EUMSZ 126. cikke (12) bekezdésének alapján eljárva úgy határoz, hogy hatályon kívül helyezi határozatainak valamelyikét vagy mindegyikét, a Bizottságnál elhelyezett nem kamatozó letéteket vissza kell fizetni az érintett tagállamnak.

V. FEJEZET

A STATISZTIKÁK MANIPULÁLÁSÁNAK SZANKCIÓI

8. cikk

A statisztikák manipulálásának szankciói

(1) A Tanács a Bizottság ajánlása alapján eljárva határozhat úgy, hogy pénzbírságot szab ki arra a tagállamra, amely szándékosan vagy súlyos gondatlanságból a hiányra és az adósságra

vonatkozó, az EUMSZ 121. és 126. cikke, vagy az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló jegyzőkönyv alkalmazása szempontjából lényeges adatokat valótlannal mutat be.

(2) Az (1) bekezdésben említett pénzbírságnak hatékonynak, visszatartó erejűnek és a valótlán bemutatás jellegével, súlyosságával, valamint időtartamával arányosnak kell lennie. A pénzbírság összege nem haladhatja meg az érintett tagállam GDP-jének 0,2 %-át.

(3) Az (1) bekezdésében említett valótlán bemutatás fennállásának megállapítása érdekében a Bizottság elvégezhet minden szükséges vizsgálatot. Vizsgálat indítása mellett dönthet, ha úgy találja, hogy lényeges jelek utalnak olyan tények létezésére, amelyek ilyen valótlán bemutatást valószínűsítanak meg. A Bizottság a feltételezett valótlán bemutatásokat az érintett tagállam által tett megjegyzések figyelembevételével vizsgálja meg. Feladatainak elvégzése érdekében a Bizottság tájékoztatást kérhet az érintett tagállamtól, valamint helyszíni vizsgálatokat folytathat és betekintést kaphat a központi kormányzat, a tartományi kormányzat, a helyi önkormányzat és a társadalombiztosítás szintjén működő kormányzati szervek elszámolásaiba. Ha az érintett tagállam nemzeti joga előzetes bírósági engedélyt követel meg a helyszíni vizsgálatok elvégzéséhez, a Bizottság benyújtja a szükséges kérelmeket.

A vizsgálat befejezésekor és a javaslat Tanácsnak való benyújtása előtt a Bizottság lehetőséget biztosít az érintett tagállam számára, hogy meghallgassák a vizsgált ügyekkel kapcsolatban. A Bizottság a Tanács elé terjesztett javaslatát csak olyan tényekre alapozza, amelyekhez az érintett tagállamnak módja volt megjegyzéseket fűzni.

A vizsgálatok során a Bizottság teljes mértékben tiszteltben tartja az érintett tagállam védekezéshez való jogát.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 11. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkkel kapcsolatban:

a) az (1) bekezdésben említett pénzbírság összege megállapításának részletes kritériumai;

b) a (3) bekezdésben említett vizsgálatokkal, a vizsgálatokkal együtt járó intézkedésekkel és jelentéstétellel kapcsolatos eljárás részletes szabályai;

c) a védekezéshez való jog biztosítását, az iratokba történő betekintést, a jogi képviselést, a titoktartást, a határidőket és az (1) bekezdésben említett pénzbírságok beszedését célzó eljárás részletes szabályai.

(5) Az Európai Unió Bíróságának korlátlan hatásköre van a Tanács az (1) bekezdéssel összhangban hozott, pénzbírságot kiszabó határozatainak felülvizsgálatára. A Bíróság a kiszabott pénzbírságot megsemmisítheti, csökkentheti vagy növelheti.

VI. FEJEZET

A SZANKCIÓK IGAZGATÁSI JELLEGE, VALAMINT A KAMATOK ÉS A PÉNZBÍRSÁGOK FELOSZTÁSA

9. cikk

A szankciók igazgatási jellege

A 4-8. cikk alapján kiszabott szankciók igazgatási jellegűek.

10. cikk

A kamatok és a pénzbírságok felosztása

Az 5. cikknek megfelelően elhelyezett letétek után a Bizottságnak járó kamatok és a 6. és 8. cikknek megfelelően beszedett pénzbírságok az EUMSZ 311. cikke szerinti egyéb bevételnek minősülnek, és azokat az európai pénzügyi stabilitási eszközre kell fordítani. Ha azok a tagállamok, amelyek pénzneme az euro az egész euroövezet stabilitásának megőrzése céljából pénzügyi segítség nyújtása érdekében újabb stabilitási mechanizmust hoznak létre, a pénzbírságokat és a kamatokat ez utóbbi mechanizmusra kell fordítani.

VII. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

11. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottságnak a 8. cikk (4) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása hároméves időtartamra szól, 2011. december 13-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal a hároméves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 8. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 8. cikk (4) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő 2 hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam 2 hónappal meghosszabbodik.

12. cikk

A Tanácson belüli szavazás

(1) A 4., 5., 6. és 8. cikkben említett intézkedések esetében a Tanács csak azon tagállamokat képviselő tagjai szavaznak, amelyek pénzneme az euro, és a Tanács az érintett tagállamot képviselő tanácsi tag szavazatának figyelembevétele nélkül jár el.

(2) A Tanács az első bekezdésben említett tagjainak minősített többségét az EUMSZ 238. cikke (3) bekezdése b) pontjának megfelelően kell meghatározni.

13. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2014. december 14-ig, majd ezt követően ötvenként jelentést tesz közzé a rendelet végrehajtásáról.

A jelentés többek között a következőket értékeli:

a) e rendelet hatékonysága, beleértve annak a lehetővé tételét a Tanács és a Bizottság számára, hogy eljárjanak a monetáris unió megfelelő működésének veszélyeztetésével fenyegető helyzetek kezelése érdekében;

b) az EUMSZ-szel összhangban a tagállamok gazdaságpolitikáinak szorosabb összehangolása és gazdasági teljesítményük folyamatos közelítése terén tett előrelépések.

(2) Adott esetben a jelentést a rendelet módosítására irányuló javaslat kíséri.

(3) A jelentést továbbítani kell az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.

(4) A Bizottság 2011 vége előtt jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé az euroértékpapírok bevezetésének lehetőségéről.

14. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban, a Szerződésnek megfelelően.

Kelt Strasbourgban, 2011. november 16-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
W. SZCZUKA

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1174/2011/EU RENDELETE

(2011. november 16.)

a túlzott makrogazdasági egyensúlytalanságoknak az euroövezeten belüli kiigazítására vonatkozó végrehajtási intézkedésekről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 136. cikkére, 121. cikke (6) bekezdésével együtt,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A továbbfejlesztett gazdaságirányítási keretnek számos, egymással összefüggő és összhangban lévő, a fenntartható növekedéssel és foglalkoztatással kapcsolatos politikára kell támaszkodnia – különösen a növekedésre és foglalkoztatásra irányuló uniós stratégiára –, különös figyelmet fordítva a belső piac fejlesztésére és erősítésére, a nemzetközi kereskedelem és a versenyképesség elősegítésére, a gazdasági és költségvetési politikákra vonatkozó megerősített együttműködés európai szemeszterére, a túlzott költségvetési hiány megelőzésére és kiigazítására szolgáló hatékony keretrendszerre (Stabilitási és Növekedési Paktum (SNP)), a makrogazdasági egyensúlyhiány megelőzésére és kiigazítására szolgáló szilárd keretrendszerre, a tagállami költségvetési keret minimumkövetelményeire és a megerősített pénzügyi szabályozásra és felügyeletre, ideértve az Európai Rendszerkockázati Testület általi makroprudenciális felügyeletet is.
- (2) A makrogazdasági egyensúlyhiány felügyelete a megbízható statisztikai adatokon alapul. A megbízható és független statisztikák garantálása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell nemzeti statisztikai hatóságainak az európai statisztikákról szóló, 2009. március 11-i 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi

rendeletben ⁽⁴⁾ meghatározott európai statisztikai gyakorlati kódexnek megfelelő szakmai függetlenségét. Ezen túlmenően a makrogazdasági egyensúlyhiány felügyelete tekintetében a megbízható költségvetési adatok hozzáférhetősége is fontos. Ezt a követelményt a költségvetési felügyelet euroövezetbeli eredményes érvényesítéséről szóló, 2011. november 16-i 1173/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁵⁾, különösen annak 8. cikkében szereplő szabályok biztosítják.

- (3) A tagállami gazdaságpolitikák Unión belüli, az Európai Unió működéséről szóló szerződésben (EUMSZ) előírt koordinációját az átfogó gazdaságpolitikai és foglalkoztatási iránymutatások összefüggésében kell kidolgozni, és magában kell foglalnia az árstabilitás, a rendezett és fenntartható államháztartás és monetáris feltételek, valamint a fenntartható fizetési mérleg alapelveinek teljesítését.
- (4) A gazdasági és monetáris unió első évtizede során szerzett tapasztalatok és elkövetett hibák azt mutatják, hogy az Unióban olyan megfelelőbb gazdaságirányításra van szükség, amelynek a közösen megállapított szabályok és politikák iránti erőteljesebb nemzeti felelősségvállalásra, valamint a nemzeti gazdaságpolitikák szilárdabb uniós szintű felügyeleti keretére kell épülnie.
- (5) A dinamikus belső piac megteremtése és fenntartása a gazdasági és monetáris unió megfelelő és zavartalan működése elemének tekintendő.
- (6) A tagállamok gazdaságpolitikai felügyeletét különösen indokolt a költségvetési felügyeleten túlmenően is kiterjeszteni, hogy a túlzott makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzése érdekében részletesebb és formálisabb keretet is magában foglaljon, és hogy az érintett tagállamok számára még az eltérések megszilárdulása, valamint a gazdasági és pénzügyi folyamatok túlzottan kedvezőtlen irányba mutató tartós elmozdulása előtt segítséget lehessen nyújtani a vonatkozó kiigazító tervek elkészítéséhez. A gazdaságpolitikai felügyelet kiterjesztését a költségvetési felügyelet elmélyítésével párhuzamosan kellene megvalósítani.
- (7) A túlzott gazdasági egyensúlyhiányok kiigazítása érdekében a részletes eljárást jogszabályban kell meghatározni.

⁽¹⁾ HL C 150., 2011.5.20., 1. o.

⁽²⁾ HL C 218., 2011.7.23., 53. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. november 8-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 87., 2009.3.31., 164. o.

⁽⁵⁾ Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát.

- (8) Az EUMSZ 121. cikkének (3) és (4) bekezdésében említett többoldalú felügyeleti eljárást a makrogazdasági egyensúlyhiányok észlelésére valamint az Unión belüli túlzott makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzésére és kiigazítására szolgáló konkrét szabályokkal indokolt kiegészíteni. Az eljárást feltétlenül be kell ágyazni az éves többoldalú felügyeleti ciklusba.
- (9) A gazdaságirányítás megerősítésének ki kell terjednie az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek szorosabb és jobban időzített bevonására. Annak elismerése mellett, hogy az Európai Parlamenttel tárgyaló felek e párbeszéd keretében az érintett uniós intézmények és képviselőik, az Európai Parlament illetékes bizottsága felkínálhatja az e rendelet alapján hozott, kamatozó letét elhelyezését vagy éves pénzbírságot kiszabó tanácsi határozatok által érintett tagállamoknak, hogy eszmecserén vegyenek részt. A tagállamok ilyen eszmecserén való részvétele önkéntes.
- (10) A Bizottságnak a megerősített felügyeleti eljárásban erőteljesebb szereppel kell rendelkeznie a tagállamokra lebontott értékelések, a nyomon követés, a helyszíni látogatások, az ajánlások és a figyelmeztetések tekintetében.
- (11) A makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ végrehajtását meg kell erősíteni azáltal, hogy az ajánlások végrehajtásának, illetve a megfelelő kiigazító intézkedési terv készítésére vonatkozó kötelezettség elmulasztása esetén kamatozó letét elhelyezésére kötelezik a tagállamot. A letét a túlzott makrogazdasági egyensúlyhiány kiigazításáról szóló ajánlás végrehajtásának folytatólagos elmulasztása esetén ugyanazon az egyensúlyhiány esetén követendő eljárás keretében éves pénzbírsággá alakul. Ezeket a végrehajtási intézkedéseket azokra a tagállamokra kell alkalmazni, amelyek pénzneme az euro.
- (12) A Tanács ajánlásainak be nem tartása esetén kamatozó letét elhelyezését vagy pénzbírságot kell kiszabni, mindaddig amíg a Tanács meg nem állapítja, hogy a tagállam kiigazító intézkedéseket tett az ajánlásnak való megfelelő érdekében.
- (13) Ezen kívül, ha a tagállam ismételten elmulasztja a tanácsi ajánlás végrehajtására alkalmas kiigazító intézkedési terv elkészítését, évente pénzbírságot is kell fizetnie mindaddig, amíg a Tanács meg nem állapítja, hogy az adott tagállam megfelelő kiigazító intézkedési tervet nyújtott be az ajánlás végrehajtásához.
- (14) A tagállamok közötti egyenlő bánásmód érdekében a kamatozó letétnek és a pénzbírságnak minden olyan tagállam számára azonosnak kell lennie, amelynek pénzneme az euro, mégpedig az érintett tagállam előző évi bruttó nemzeti termékének (GDP) 0,1 %-a.
- (15) A Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy kivételes gazdasági körülmények esetén javasolhassa a szankció mértékének csökkentését vagy a szankció törlését.
- (16) A túlzott makrogazdasági egyensúlyhiányok kiigazítására vonatkozó eredményes végrehajtási intézkedéseket elmulasztó tagállamok szankcionálásának eljárását úgy kell kidolgozni, hogy a szankciónak az említett államokra történő kiszabása a szabály, és ne a kivétel legyen.
- (17) Az e rendeletben említett pénzbírságok az EUMSZ 311. cikke szerinti egyéb bevételnek minősülnek, és azokat a pénzügyi támogatás nyújtására szolgáló azon stabilitási mechanizmusokra kell fordítani, amelyeket azok a tagállamok hoztak létre az egész euroövezet stabilitásának megőrzése céljából, amelyek pénzneme az euro.
- (18) A rendeletben szereplő szankció kiszabására vonatkozó egyedi határozatok elfogadásának hatáskörét a Tanácsra indokolt ruházni. A tagállamok gazdaságpolitikájának a Tanácson belüli, az EUMSZ 121. cikkének (1) bekezdésében meghatározott koordinációja részeként ezen egyedi határozatok a Tanács által az EUMSZ 121. cikkével és az 1176/2011/EU rendelettel összhangban elfogadott intézkedések figyelemmel kísérésének részét alkotják.
- (19) Mivel e rendelet az 1176/2011/EU rendelet hatékony végrehajtására vonatkozó általános szabályokat tartalmazza, azt az EUMSZ 121. cikke (6) bekezdésében említett rendes jogalkotási eljárással összhangban szükséges elfogadni.
- (20) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a túlzott makrogazdasági egyensúlytalanságoknak az euroövezeten belüli hatékony kiigazítását a tagállamok a közöttük levő mély kereskedelmi és pénzügyi összekapcsolódások és a nemzeti gazdaságpolitikáknak az euroövezetbe és az egész Unióba továbbgyűrűző hatásai miatt nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSz.) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

(¹) Lásd e Hivatalos Lap 25 oldalát.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy és hatály

1. Ez a rendelet a túlzott makrogazdasági egyensúlytalanságoknak az euroövezeten belüli hatékony kiigazítására szolgáló szankciók rendszerét határozza meg.

2. Ez a rendelet azon tagállamokra alkalmazandó, amelyek pénzneme az euro.

2. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában az 1176/2011/EU rendelet 2. cikke szerinti fogalom meghatározásokat kell alkalmazni.

Ezen kívül az alábbi meghatározást kell alkalmazni:

„kivételes gazdasági körülmények”: olyan körülmények, amelyek között a referenciaértéket túllépő államháztartási hiány kivételnek tekinthető az EUMSZ 126. cikke (2) bekezdése a) pontjának második francia bekezdése értelmében és a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló, 1997. július 7-i 1467/97/EK tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ meghatározottak alapján.

3. cikk

Szankciók

(1) A Tanács a Bizottság ajánlása alapján eljárva határozatban kamatozó letét elhelyezését szabja ki, amennyiben a 1176/2011/EU rendelet 10. cikkének (4) bekezdésével összhangban a nem-teljesítést megállapító tanácsi határozatot fogadnak el, és amennyiben a Tanács azt állapítja meg, hogy az érintett tagállam nem hajtotta végre a Tanács által ajánlott kiigazító intézkedést.

(2) A Tanács a Bizottság javaslata alapján tanácsi határozattal évente fizetendő pénzbírságot szab ki, amennyiben:

- a) ugyanazon egyensúlyhiány-eljárás során két egymást követő tanácsi ajánlást fogadnak el a 1176/2011/EU rendelet 8. cikkének (3) bekezdése értelmében, és a Tanács úgy ítéli meg, hogy az érintett tagállam által benyújtott kiigazító intézkedési terv nem megfelelő; vagy
- b) a 1176/2011/EU rendelet 10. cikkének (4) bekezdésével összhangban ugyanazon egyensúlyhiány-eljárás során két egymást követő, a nem-teljesítést megállapító tanácsi határozatot fogadnak el. Ebben az esetben az éves pénzbírságot a kamatozó letét éves pénzbírsággá való átalakításával kell kiszabni.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett határozatokat a Tanács által elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha az az ajánlásnak a Bizottság általi elfogadásától számított tíz napon belül minősített többséggel annak elutasításáról dönt. A Tanács minősített többséggel módosíthatja az ajánlást.

(4) A tanácsi határozatra vonatkozó bizottsági ajánlást az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülésétől számított húsz napon belül kell kiadni.

(5) A kamatozó letétnek vagy az éves pénzbírságnak a Bizottság által ajánlott összege az érintett tagállam előző évi GDP-jének 0,1 %-a.

(6) Az (5) bekezdéstől eltérve a Bizottság, kivételes gazdasági körülmények esetén vagy a tagállamnak a Bizottsághoz az (1) és (2) bekezdésben említett feltételek teljesülésétől számított tíz napon belül benyújtott indokolással ellátott kérését követően javasolhatja a kamatozó letét vagy a pénzbírság összegének csökkentését vagy elengedését.

(7) Amennyiben egy tagállam egy naptári évre vonatkozóan elhelyezte a kamatozó letétet vagy befizette az éves pénzbírságot és ezután a Tanács az 1176/2011/EU rendelet 10. cikke (1) bekezdésével összhangban azt állapítja meg, hogy az érintett tagállam a szóban forgó év során végrehajtotta az ajánlott kiigazító intézkedést, az adott évre elhelyezett letét időarányos részét a felhalmozott kamatokkal együtt vagy az adott évre fizetett pénzbírság időarányos részét visszatérítik a tagállam számára.

4. cikk

A pénzbírságok bevételezése

Az e rendelet 3. cikkében említett pénzbírságok az EUMSZ 311. cikke szerinti egyéb bevételnek minősülnek, és azokat az európai pénzügyi stabilitási eszközre kell fordítani. Ha a tagállamok, amelyek pénzneme az euro, pénzügyi segítség nyújtása és az egész euroövezet stabilitásának megőrzése céljából újabb stabilitási mechanizmust hoznak létre, a pénzbírságokat e mechanizmusra kell fordítani.

5. cikk

A Tanácson belüli szavazás

(1) A 3. cikkben említett intézkedések esetében a Tanácsban csak azon országokat képviselő tagok szavaznak, amelyek pénzneme az euro, és a Tanács az érintett tagállamot képviselő tanácsi tag szavazatát figyelmen kívül hagyva jár el.

(2) A Tanács tagjainak az (1) bekezdésben említett minősített többsége az EUMSZ 238. cikke (3) bekezdése b) pontja szerint értelmezendő.

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 6. o.

6. cikk

Gazdasági párbeszéd

Az uniós intézmények, különösen az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti párbeszéd fokozása, valamint a nagyobb fokú átláthatóság és elszámoltathatóság biztosítása érdekében az Európai Parlament illetékes bizottsága felkérheti a Tanács és a Bizottság elnökét, és adott esetben az Európai Tanács vagy az eurocsoport elnökét, hogy a 3. cikk értelmében hozott határozatok megvitatása érdekében jelenjen meg a bizottság előtt.

Az Európai Parlament illetékes bizottsága felajánlhatja az e határozatok által érintett tagállamnak egy eszmecserén való részvétel lehetőségét.

7. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2014. december 14-ig, majd ezt követően éventenként jelentést tesz közzé a rendelet végrehajtásáról.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban, a Szerződésnek megfelelően.

Kelt Strasbourgban, 2011. november 16-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

A jelentés többek között a következőket értékeli:

- a) a rendelet hatékonysága;
- b) a tagállamok gazdaságpolitikáinak szorosabb összehangolása és gazdasági teljesítményük folyamatos közelítése terén tett előrelépések az EUMSZ-szel összhangba.

(2) Adott esetben a jelentést a rendelet módosítására irányuló javaslat kíséri.

(3) A Bizottság a jelentést és az azt kísérő javaslatokat megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

8. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

a Tanács részéről
az elnök
W. SZCZUKA

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1175/2011/EU RENDELETE

(2011. november 16.)

a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK tanácsi rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 121. cikke (6) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A tagállami gazdaságpolitikák Unión belüli, az Európai Unió működéséről szóló szerződésben (EUMSZ) előírt koordinációjának magában kell foglalnia az árstabilitás, a rendezett államháztartás és monetáris feltételek, valamint a fenntartható fizetési mérleg alapelveinek teljesítését.
- (2) A Stabilitási és Növekedési Paktum (SNP) eredetileg a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletet ⁽³⁾, a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló, 1997. július 7-i 1467/97/EK tanácsi rendeletet ⁽⁴⁾ és a Stabilitási és Növekedési Paktumról szóló, 1997. június 17-i európai tanácsi állásfoglalást foglalta magában ⁽⁵⁾. Az 1466/97/EK és az 1467/97/EK rendeletet 2005-ben az 1055/2005/EK ⁽⁶⁾, illetve az 1056/2005/EK rendelet ⁽⁷⁾ módosította. Ezenkívül 2005. március 20-án a Tanács elfogadta „A Stabi-

litási és Növekedési Paktum végrehajtásának javításáról” szóló jelentést ⁽⁸⁾.

- (3) Az SNP alapja a rendezett államháztartás, mint az árstabilitás és a pénzügyi stabilitáson alapuló dinamikus, fenntartható növekedés feltételeit erősítő eszköz, amely elősegíti az Unió fenntartható növekedésre és foglalkoztatásra irányuló célkitűzéseinek megvalósítását.
- (4) Az SNP prevenció ágát előírja, hogy a tagállamoknak teljesíteniük kell és fenn kell tartaniuk a középtávú költségvetési célkitűzésüket, és e célból stabilitási és konvergenciaprogramot kell benyújtaniuk. Az SNP megelőző ágában szigorúbb felügyelet érvényesülne annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok összehangban legyenek az uniós költségvetési koordinációs kerettel, és annak megfeleljenek.
- (5) Az SNP végrehajtása során szerzett tapasztalat fényében a stabilitási és konvergenciaprogramok tartalmát és a vizsgálatukra szolgáló eljárást nemzeti és uniós szinten is tovább kell fejleszteni.
- (6) A stabilitási és konvergenciaprogramokban meghatározott költségvetési célkitűzéseknek kifejezetten figyelembe kell venniük az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokkal, az Unió és a tagállamok foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó iránymutatásokkal és általában a reformprogramokkal összehangban elfogadott intézkedéseket.
- (7) A stabilitási és konvergenciaprogramokat a következő évekre vonatkozó nemzeti költségvetésekkel kapcsolatban kulcsfontosságú döntések meghozatala előtt kell benyújtani és értékelni. Ezért megfelelő határidőt kell kitűzni a stabilitási és konvergenciaprogramok benyújtására. Figyelembe véve az Egyesült Királyság költségvetési évének sajátos jellegét, külön rendelkezéseket kell megállapítani konvergenciaprogramjainak benyújtási időpontjára vonatkozóan.

- (8) A gazdasági és monetáris unió első évtizede során szerzett tapasztalatok és elkövetett hibák azt mutatják, hogy az Unióban olyan megfelelő gazdaságirányításra van szükség, amely a közösen megállapított szabályok és politikák iránti erőteljesebb nemzeti felelősségvállalásra, valamint a nemzeti gazdaságpolitikák szilárdabb uniós szintű felügyeleti keretére épül.

⁽¹⁾ HL C 150., 2011.5.20., 1. o.⁽²⁾ Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. november 8-i határozata.⁽³⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o.⁽⁴⁾ HL L 209., 1997.8.2., 6. o.⁽⁵⁾ HL C 236., 1997.8.2., 1. o.⁽⁶⁾ A Tanács 1055/2005/EK rendelete (2005. június 27.) a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK rendelet módosításáról (HL L 174., 2005.7.7., 1. o.)⁽⁷⁾ A Tanács 1056/2005/EK rendelete (2005. június 27.) a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló 1467/97/EK rendelet módosításáról (HL L 174., 2005.7.7., 5. o.)⁽⁸⁾ Lásd a <http://www.consilium.europa.eu/documents.aspx?lang=hu> internetes oldalon található 7423/05 sz. dokumentumot.

- (9) A továbbfejlesztett gazdaságirányítási keretnek számos, egymással összefüggő és összhangban lévő, a fenntartható növekedéssel és foglalkoztatással kapcsolatos politikára kell támaszkodnia – különösen a növekedésre és foglalkoztatásra irányuló uniós stratégiára –, különös figyelmet fordítva a belső piac fejlesztésére és erősítésére, a nemzetközi kereskedelem és a versenyképesség elősegítésére, a gazdasági és költségvetési politikákra vonatkozó megerősített együttműködés európai szemeszterére, a túlzott költségvetési hiány megelőzésére és kiigazítására szolgáló hatékony keretrendszerre (SNP), a makrogazdasági egyensúlyhiány megelőzésére és kiigazítására szolgáló szilárd keretrendszerre, a nemzeti költségvetési keretekre vonatkozó minimumkövetelményekre, valamint a megerősített pénzügyi szabályozásra és felügyeletre, ideértve az Európai Rendszerkockázati Testület általi makroprudenciális felügyeletet is.
- (10) Az SNP-nek és a teljes gazdaságirányítási keretnek ki kell egészítenie és támogatnia kell a fenntartható növekedésre és foglalkoztatásra irányuló uniós stratégiát. A különböző ágak közötti összefonódások nem biztosíthatnak mentességet az SNP rendelkezései alól.
- (11) A gazdaságirányítás megerősítésének ki kell terjednie az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek szorosabb és jobban időzített bevonására. Annak elismerése mellett, hogy az Európai Parlamenttel tárgyaló felek e párbeszéd keretében az érintett uniós intézmények és azok képviselői, az Európai Parlament illetékes bizottsága a 6. cikk (2) bekezdése vagy a 10. cikk (2) bekezdése alapján tanácsi ajánlást kapott tagállamnak felkínálhatja a lehetőséget, hogy eszmecserén vegyen részt. A tagállamok ilyen eszmecserén való részvétele önkéntes.
- (12) A Bizottságnak a megerősített felügyeleti eljárásban erőteljesebb szereppel kell rendelkeznie a tagállamokra lebontott értékelések, a nyomon követés, a helyszíni kiküldetések, az ajánlások és a figyelmeztetések tekintetében.
- (13) A stabilitási és konvergenciaprogramokat és a nemzeti reformprogramokat koherens módon kell kidolgozni, és benyújtásuk időpontját össze kell hangolni. A programokat a Tanácsnak és a Bizottságnak kell benyújtani. A programokat nyilvánosságra kell hozni.
- (14) Az európai szemeszter keretében a felügyeleti és koordinációs ciklus az év elején horizontális felülvizsgálattal kezdődik, amelynek során a Bizottság és a Tanács véleménye alapján az Európai Tanács felméri az Unió és az euroövezet előtt álló főbb kihívásokat és stratégiai útmutatást nyújt a szakpolitikákat illetően. Mielőtt az Európai Tanács megkezdené a téma vizsgálatát, az éves felügyeleti ciklus kezdete előtt az Európai Parlamentnek még időben meg kell tárgyalnia azt. A stabilitási és konvergenciaprogramok és a nemzeti reformprogramok elkészítésekor a tagállamoknak figyelembe kell venniük az Európai Tanács által nyújtott horizontális útmutatást.
- (15) Az SNP iránti nemzeti felelősségvállalás növelése érdekében a nemzeti költségvetési kereteket maradéktalanul hozzá kell igazítani az Unióban megvalósuló többoldalú felügyelethez kapcsolódó célkitűzésekhez és különösen az európai szemeszterhez.
- (16) A meghozott döntésekkel kapcsolatos átláthatóság, felelősségvállalás és elszámoltathatóság megerősítése érdekében az egyes tagállamok politikai berendezkedésének megfelelően a nemzeti parlamenteket be kell vonni az európai szemeszter munkájába és a stabilitási és konvergenciaprogramok, valamint a nemzeti reformprogramok készítésébe. Az európai szemeszter keretében adott esetben konzultálni kell a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal, az Gazdaságpolitikai Bizottsággal, a Foglalkoztatásügyi Bizottsággal és a Szociális Védelmi Bizottsággal. Az európai szemeszter keretében az EUMSZ-nek és a nemzeti jogi és politikai megállapodásoknak megfelelően az uniós intézmények által megvitatandó főbb politikai dokumentumok kidolgozásáról konzultálni kell az érdekeltekkel, különösen a szociális partnerekkel.
- (17) A költségvetési egyenlegre vonatkozó középtávú célkitűzés betartása lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaérték tekintetében biztonsági tartalékkal rendelkezzenek annak érdekében, hogy biztosítsák a fenntartható államháztartást vagy a gyors előrelépést a fenntarthatóság felé, a költségvetési mozgástér megőrzése mellett, különös tekintettel az állami beruházási szükségletekre. A középtávú költségvetési célkitűzést az SNP céljaival összhangban az államháztartás számára felmerülő explicit és implicit kötelezettségek kockázatát megfelelően tükröző közösen elfogadott módszer alapján rendszeresen aktualizálni kell.
- (18) A középtávú költségvetési célkitűzés elérésére és fenntartására vonatkozó kötelezettséget a középtávú célkitűzéshez vezető korrekációs pálya elveinek meghatározása révén kell teljesíteni. Ezen elveknek többek között biztosítaniuk kell, hogy a váratlan – azaz a gazdasági növekedés üteme alapján nem várt – bevételeket adósságsőkentésre irányozzák elő.
- (19) A középtávú költségvetési célkitűzés teljesítésére és fenntartására vonatkozó kötelezettséget az euroövezethez tartozó tagállamokra és az azon kívüli tagállamokra egyaránt alkalmazni kell.

- (20) A középtávú költségvetési célkitűzéshez való megfelelő közeledést egy átfogó elemzés keretében kell értékelni, amelyben központi szerepet kap a strukturális egyenleg értékelése, és részét képezi a diszkrecionális bevételi intézkedések hatásától megtisztított kiadások elemzése. E tekintetben és a középtávú célkitűzés eléréséig az államháztartási kiadások növekedésének mértéke általában nem lépheti túl a potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékét. Az ezt a mértéket túllépő kiadásnövekedést az államháztartási bevételek diszkrecionális növelésének kell ellensúlyoznia, a diszkrecionális bevételecsökkentést pedig a kiadások csökkentésének kell kompenzálnia. A potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékét közösen elfogadott módszerrel kell kiszámítani. A Bizottság nyilvánosságra hozza az előrejelzésekre vonatkozó számítási módszert, valamint az így kiszámított referencia középtávú potenciális GDP-növekedést. Figyelembe kell venni a beruházási kiadások potenciálisan igen nagy mértékű változékonyságát, különösen a kis tagállamok esetében.
- (21) Azoktól a tagállamoktól, amelyek esetében az államadósság mértéke meghaladja a GDP 60 %-át, vagy amelyeknél jelentős kockázatok mutatkoznak a teljes államadósság fenntarthatósága tekintetében, a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető gyorsabb korrekciós pályát kell megkövetelni.
- (22) A gazdaságélénkítés elősegítése érdekében lehetővé kell tenni a középtávú célkitűzéshez vezető korrekciós pályától való átmeneti eltérést, ha azt az érintett tagállam által nem befolyásolható szokatlan esemény okozza, amely jelentős hatással van az államháztartás pénzügyi helyzetére, vagy pedig az euroövezetet vagy az Unió egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés esetén, azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú fenntarthatóságát, a gazdaság helyreállításának megkönnyítése érdekében. Jelentős szerkezeti reformok végrehajtását szintén figyelembe kell venni a középtávú költségvetési célkitűzéstől vagy az afelé közelítő megfelelő korrekciós pályától való átmeneti eltérés lehetővé tételekor, azzal a feltétellel, hogy a hiányra vonatkozó referenciaértéktől megfelelő távolság maradjon. E tekintetben külön figyelmet kell fordítani a rendszerszerű nyugdíjreformokra, amelyek esetében az eltérésnek tükröznie kell azt a közvetlen többletköltséget, amely a járulékbefizetéseknek az állami kezelésű pillérből a tőkefedezeti pillérbe történő átirányításából ered. A tőkefedezeti pillér eszközeinek az állami kezelésű pillérbe történő visszautalását egyszeri és átmeneti jellegű intézkedésnek kell tekinteni, ezért az nem vehető figyelembe a középtávú költségvetési célkitűzés elérése tekintetében elért eredmények értékelésének alapjául szolgáló strukturális egyenlegben.
- (23) A középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályától való jelentős eltérés esetén a Bizottságnak figyelmeztetnie kell az érintett tagállamot, majd a Tanácsnak egy hónapon belül meg kell vizsgálnia a helyzetet, és a szükséges korrekciós intézkedésekre vonatkozó ajánlást kell tennie. Az ajánlásban meg kell határozni az eltérés kezelésére rendelkezésre álló időtartamot, amely nem lehet öt hónapnál hosszabb. Az érintett tagállamnak a megtett intézkedésről be kell számolnia a Tanácsnak. Ha az érintett tagállam a Tanács által megállapított határidőn belül nem hoz megfelelő intézkedéseket, a Tanácsnak határozatot kell elfogadnia arról, hogy hatékony intézkedés nem történt, és erről jelentést kell benyújtania az Európai Tanácsnak. Fontos, hogy időben megállapítsák, ha az érintett tagállamok nem hozzák meg a megfelelő intézkedéseket, különösen, ha e mulasztás tartósan fennáll. Fontos, hogy a Bizottság javasolhassa a Tanácsnak, hogy az felülvizsgált ajánlásokat fogadjon el. Fontos, hogy az euroövezetbe tartozó és az Európai Központi Bank és az euroövezeten kívüli tagállamok nemzeti központi bankjai között a gazdasági és monetáris unió harmadik szakaszában az árfolyam-mechanizmus eljárási szabályainak meghatározásáról szóló, 2006. március 16-i megállapodásban⁽¹⁾ (ERM2) részes tagállamok esetében a Bizottság szükség esetén felkérhesse az EKB-t arra, hogy vegyen részt a felügyeleti látogatásokon. A Bizottságnak jelentést kell készítenie a Tanácsnak a látogatás eredményéről, és dönthet megállapításainak közzétételéről.
- (24) A Tanács által az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdése alapján – amely szakpolitikai intézkedéseket állapít meg arra az esetre, ha egy tagállam jelentősen eltér a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályától – elfogadott ajánlások teljesítésének elmulasztását megállapító egyedi határozatok elfogadásának hatáskörét a Tanácsra kell ruházni. A tagállamok gazdaságpolitikájának a Tanácson belüli, az EUMSZ 121. cikkének (1) bekezdésében meghatározott koordinációja részeként ezen egyedi határozatok a Tanács által az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadott, fent említett ajánlások figyelemmel kísérésének részét alkotják. A Tanács azon tagállamokat képviselő tagjai szavazati jogának felfüggesztése, amelyek pénzneme nem az euro a Tanács által az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdése alapján az azon tagállamokhoz intézett ajánlások nemteljesítését megállapító határozat elfogadása tekintetében, amelynek pénzneme az euro, annak a közvetlen következménye, hogy a határozat az ajánlást követő és azzal összefüggő aktus, és az EUMSZ 139. cikkének (4) bekezdése az ilyen ajánlások tekintetében azon tagállamok számára tartja fenn a szavazati jogot, amelyek pénzneme az euro.
- (25) Azon tagállamokra vonatkozóan, amelyek pénzneme az euro, az Unió költségvetési felügyeleti keretének való megfelelés biztosítása érdekében az EUMSZ 136. cikke alapján egy meghatározott végrehajtási mechanizmust kell létrehozni olyan esetekre, amikor a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályától jelentős eltérés áll fenn.

(1) HL C 73., 2006.3.25., 21. o.

- (26) Az 1466/97/EK rendeletben szereplő hivatkozások esetében figyelembe kell venni az Európai Unió működéséről szóló szerződés új cikkszámozását.
- (27) Az 1466/97/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 1466/97/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Ez a rendelet a Tanács és a Bizottság többoldalú felügyeletének részeként rögzíti a stabilitási programok és a konvergenciaprogramok tartalmára, betérjesztésére, vizsgálatára és figyelemmel kísérésére vonatkozó szabályokat, hogy korai szakaszban megelőzze a túlzott költségvetési hiány kialakulását, és segítse a gazdaságpolitikák felügyeletét és összehangolását, egyidejűleg támogatva az Unió növekedésre és foglalkoztatásra vonatkozó célkitűzéseit.”.

2. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

E rendelet alkalmazásában:

- a) »résztevő tagállam« az a tagállam, amelynek pénzneme az euro;
- b) »nem résztevő tagállam« az a tagállam, amelynek pénzneme nem az euro.”.

3. A szöveg a következő szakasszal egészül ki:

„1-A. SZAKASZ

A GAZDASÁGPOLITIKAI KOORDINÁCIÓRA VONATKOZÓ EURÓPAI SZEMESZTER

2a. cikk

1. A tagállamok gazdaságpolitikájának szorosabb összehangolása és gazdasági teljesítményük tartós egymáshoz közelítése érdekében a Tanács az európai gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó európai szemeszter szerves részeként és az EUMSZ-ben előírt célkitűzésekkel és előírásokkal összhangban gondoskodik a többoldalú felügyeletről.

2. Az európai szemeszter kiterjed:

- a) az EUMSZ 121. cikkének (2) bekezdésével összhangban a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikájára vonatkozó átfogó iránymutatások kidolgozására és azok végrehajtásának felügyeletére;

- b) az EUMSZ 148. cikkének (2) bekezdésével összhangban a tagállamok által érvényesítendő foglalkoztatási iránymutatások kidolgozására és azok végrehajtásának felügyeletére;

- c) a tagállamok stabilitási és a konvergenciaprogramjainak e rendelettel összhangban történő benyújtására és értékelésére;

- d) az Unió növekedési és foglalkoztatási stratégiáját támogató, és a fenti a) és b) pontban részletezett iránymutatásokkal, valamint az éves felügyeleti ciklus kezdetekor a Bizottság és az Európai Tanács által a tagállamoknak nyújtott általános útmutatással összhangban kidolgozott nemzeti reformprogramok benyújtására és értékelésére;

- e) a makrogazdasági egyensúlyhiány a makrogazdasági egyensúlyhiány megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU rendelet (*) szerinti megelőzésének és kiigazításnak felügyeletére.

3. A költségvetést és a strukturális kérdéseket érintő makroszintű szakpolitikai elképzelésekre vonatkozó időbeni és átfogó szakpolitikai tanácsadás érdekében az európai szemeszter keretében és e programoknak a Bizottság általi értékelését követően a Tanács az EUMSZ 121. és 148. cikkében, az e rendeletben, valamint a 1176/2011/EU rendeletben meghatározott jogi eszközökre támaszkodva iránymutatást nyújt a tagállamok részére.

A tagállamok a következő évekre vonatkozó nemzeti költségvetésekkel kapcsolatos kulcsfontosságú döntések meghozatala előtt gazdasági, foglalkoztatási és költségvetési szakpolitikáik kidolgozása során figyelembe veszik a számukra nyújtott útmutatást. A megvalósítást a Bizottság ellenőrzi.

Amennyiben egy tagállam nem veszi figyelembe a számára nyújtott útmutatást, akkor:

- a) konkrét intézkedéseket kijelölő további ajánlásokat nyújthatnak be számára;

- b) az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdése értelmében a Bizottság figyelmeztetésben részesítheti;

- c) az e rendeletben, az 1467/97/EK rendeletben, vagy a 1176/2011/EU rendeletben említett intézkedések hozhatók.

Az intézkedések végrehajtását a Bizottság fokozottan figyelemmel kíséri, és ez e rendelet -11. cikke értelmében felügyelő missziókat is magában foglalhat.

4. Az Európai Parlament a meghozott döntésekkel kapcsolatos átláthatóság, felelősségvállalás és elszámoltathatóság fokozása érdekében az európai szemeszterben megfelelően részt vesz, különösen az e rendelet 2-ab. cikkének megfelelően folytatott gazdasági párbeszéd révén. Az európai szemeszter keretében adott esetben konzultálnak a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal, az Gazdaságpolitikai Bizottsággal, a Foglalkoztatásügyi Bizottsággal és a Szociális Védelmi Bizottsággal. Az európai szemeszter keretében az EUMSZ-nek és a nemzeti jogi és politikai megállapodásoknak megfelelően a főbb szakpolitikai kérdésekben adott esetben konzultálnak az érdekelttekkel – különösen a szociális partnerekkel.

Az EUMSZ 121. cikkével összhangban a Tanács és a Bizottság elnöke és adott esetben az Eurocsoport elnöke évente jelentést tesz az Európai Tanácsnak és az Európai Parlamentnek a többoldalú felügyelet eredményeiről. E jelentések az e rendelet 2-ab. cikkében hivatkozott gazdasági párbeszéd részét képezik.

(*) HL L 306., 2011.11.23., 25. o.”

4. A szöveg a következő szakasszal egészül ki:

„1-Aa. SZAKASZ

GAZDASÁGI PÁRBESZÉD

2-ab. cikk

(1) Az uniós intézmények – különösen az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság – közötti párbeszéd fokozása, valamint a nagyobb átláthatóság és elszámoltathatóság biztosítása érdekében az Európai Parlament illetékes bizottsága meghívhatja a Tanács, a Bizottság és adott esetben az Európai Tanács vagy az Eurocsoport elnökét, hogy jelenjen meg a bizottság előtt az alábbi kérdések megvitatása érdekében:

- a) az EUMSZ 121. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Tanács által a bizottságnak a gazdaságpolitika fő irányvonalairól nyújtott információk;
- b) a Bizottság által az éves felügyeleti ciklus elején a tagállamok számára kiadott általános útmutatás;
- c) az Európai Tanács által a gazdaságpolitika irányvonalaira vonatkozóan az európai szemeszter kapcsán levont következtetés;
- d) az e rendelet értelmében lefolytatott többoldalú felügyeleti eljárás eredményei;
- e) az Európai Tanács által a többoldalú felügyelet irányvonalaira és eredményeire vonatkozóan levont következtetés;
- f) a többoldalú felügyeleti eljárásról az európai szemeszter végén esetlegesen készített összegzés;

g) az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban jelentős eltérés esetén EUMSZ az e rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében és 10. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, a tagállamokhoz intézett tanácsi ajánlás, valamint az Európai Tanácsnak készített tanácsi jelentés.

(2) A Tanács főszabályként köteles követni a Bizottság ajánlásait és javaslatait, vagy nyilvánosan kifejezni álláspontját.

(3) Az Európai Parlament illetékes bizottsága a 6. cikk (2) bekezdése vagy 10. cikk (2) bekezdése alapján tanácsi ajánlást kapott tagállamnak felkínálhatja a lehetőségét eszmecsereén való részvételre.

(4) A Tanács és a Bizottság rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet e rendelet végrehajtásáról.”

5. A 2a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2a. cikk

Valamennyi tagállam differenciált középtávú célkitűzést alakít ki költségvetési egyenlegére vonatkozóan. Ezek az országspecifikus középtávú költségvetési célkitűzések eltérhetnek az egyensúlyközeli vagy többlet tartalmazó helyzetre vonatkozó követelménytől, ugyanakkor a GDP 3 %-ának megfelelő költségvetési hiánytól biztonságos távolságban kell maradniuk. Minden egyes középtávú költségvetési célkitűzésnek biztosítania kell az államháztartás fenntarthatóságát vagy a fenntarthatóság irányába tett gyors előrehaladást, ugyanakkor költségvetési mozgásteret kell biztosítania, figyelembe véve különösen az állami beruházások szükségességét.

E tényezők figyelembevételével a résztvevő tagállamok és az ERM2-ben részes tagállamok számára az országspecifikus középtávú költségvetési célkitűzéseket egy meghatározott skálán belül a GDP -1 %-a és az egyensúly vagy a többlet között kell meghatározni, amelyek ciklikusan igazított, az egyszeri és átmeneti intézkedésektől mentes költségvetési helyzetre vonatkoznak.

A középtávú költségvetési célkitűzéseket háromévente felül kell vizsgálni. A tagállamok középtávú költségvetési célkitűzéseit az államháztartás fenntarthatóságára jelentős hatással lévő szerkezeti reform végrehajtásakor is felül lehet vizsgálni.

A tagállamok költségvetési keretére vonatkozó követelményekről szóló, 2011. november 8-i 2011/85/EU tanácsi irányelv IV. fejezetével összhangban a középtávú költségvetési célkitűzés tiszteletben tartását bele kell venni a nemzeti középtávú költségvetési keretekbe (*).

(*) HL L 306., 2011.11.23., 41. o.”

6. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„1. Az egyes résztvevő tagállamok az EUMSZ 121. cikkének értelmében rendszeres időközönként benyújtják a Tanácshoz és a Bizottsághoz a többoldalú felügyelet céljából szükséges információkat egy stabilitási program formájában, amely lényeges alapot biztosít az államháztartás fenntarthatósága számára, ami kedvező hatást gyakorol az árstabilitásra és a dinamikus, fenntartható növekedésre, valamint a munkahelyteremtésre.”;

b) a (2) bekezdés a), b) és c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az államháztartási egyenlegre vonatkozó középtávú költségvetési célkitűzést és az ezen célkitűzéshez vezető korrekciós pályát a GDP százalékában, az államadósság arányának várható alakulását, az államháztartási kiadások tervezett növekedési pályáját – ideértve a bruttó állóeszköz-felhalmozásra fordítható megfelelő összegeket is, szem előtt tartva különösen a kiadások 5. cikk (1) bekezdése szerinti növekedéséhez szükséges feltételeket és kritériumokat is –, az államháztartási bevételek változatlan politika figyelembevételével tervezett növekedési pályáját és a tervezett diszkrecionális bevételi intézkedések számszerűsítését;

aa) tájékoztatást az előregedéssel kapcsolatos implicit kötelezettségekről, valamint az olyan feltételes kötelezettségekről, köztük az állami garanciákról, amelyek az állami költségvetésre potenciálisan nagy hatást gyakorolhatnak;

ab) tájékoztatást a stabilitási programnak az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokkal és a nemzeti reformprogramokkal való összeegyeztethetőségéről;

b) a várt gazdasági fejlődésre és a lényeges közgazdasági változókra vonatkozó főbb feltételezéseket, amelyek a stabilitási program megvalósítása szempontjából lényegesek, úgymint a kormányzati beruházási kiadások, a reál GDP növekedése, a foglalkoztatás és az infláció;

c) a program célkitűzéseinek elérése érdekében tett vagy javasolt költségvetési és egyéb gazdaságpolitikai intézkedések mennyiségi értékelését, amely tartalmazza a közvetlen, hosszú távú pozitív költségvetési hatásokat – többek között a potenciális fenntartható növekedés fokozása révén – eredményező jelentős strukturális reformok átfogó költség-haszon elemzését is;”

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A stabilitási programnak a legvalószínűbb makroszintű költségvetési forgatókönyvön vagy egy óvatosabb forgatókönyvön kell alapulnia. A makrogazdasági és költségvetési előrejelzéseket a naprakész bizottsági előrejelzésekkel és, adott esetben, egyéb független

szervek által készített előrejelzésekkel kell összehasonlítani. A választott makroköltségvetési forgatókönyv és a bizottsági előrejelzés közötti jelentős eltéréseket indokolni kell, különösen akkor, ha a külső feltételezések szintje vagy növekedése lényegesen eltér a Bizottság előrejelzéseiben foglalt értékektől.

A (2) bekezdés a), aa) b) c) és d) pontjában foglalt információk jellegét a Bizottság által a tagállamokkal együttműködésben kialakított összehangolt keretnek kell pontosan meghatározni.”;

d) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A (2) bekezdés a) és b) pontjában említett, az államháztartási egyenleg és az adósságarány változására, az államháztartási kiadások növekedésére, az államháztartási bevételek változatlan politika figyelembevételével tervezett növekedésére, a megfelelően számszerűsített tervezett diszkrecionális bevételi intézkedésekre, valamint a főbb gazdasági feltételezésekre vonatkozó információk összeállítása évente történik, és lefedi az előző évet, a folyó évet és legalább a következő három évet.

(4) Minden egyes programnak információt kell tartalmaznia a nemzeti eljárások keretében zajló egyeztetés állapotáról, különösen arról, hogy a programot a nemzeti parlament elé terjesztették-e, és hogy a nemzeti parlament megvitatta-e a Tanácsnak a megelőző programra vonatkozó véleményét, vagy adott esetben bármilyen ajánlást, figyelmeztetést, és hogy a parlament jóváhagyta-e a programot.”

7. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

1. A stabilitási programokat minden év áprilisában – lehetőleg április közepéig, de legkésőbb április 30-ig – kell benyújtani.

2. A tagállamok stabilitási programjukat nyilvánosságra hozzák.”

8. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

1. A Bizottság és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság értékelése alapján a Tanács az EUMSZ 121. cikke értelmében a többoldalú felügyelet keretében megvizsgálja az érintett tagállamok által a stabilitási programjaikban ismertetett középtávú költségvetési célkitűzést, értékeli, hogy a program alapját képező közgazdasági feltételezések reálisak-e, ideértve az adósságráta járulékos alakulásának megfontolását is, a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pálya megfelelő-e, és a korrekciós pálya tiszteletben tartása érdekében tett vagy javasolt intézkedések elegendőek-e a középtávú költségvetési célkitűzésnek a ciklus alatt történő eléréséhez.

A középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pálya értékelése során a Tanács és a Bizottság megvizsgálja, hogy az érintett tagállam elérte-e a középtávú költségvetési célkitűzésének teljesítéséhez szükséges, az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított költségvetési egyenlegre vonatkozó megfelelő éves javulást, a GDP 0,5 %-át véve viszonyítási alapul. A GDP 60 %-a feletti adósságszinttel vagy kifejezett átfogó adósságfenntarthatósági kockázattal rendelkező tagállamok esetében a Tanács és a Bizottság megvizsgálja, hogy az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított költségvetési egyenleg éves javulása magasabb-e a GDP 0,5 %-ánál. A Tanács és a Bizottság figyelembe veszi, hogy a gazdaságilag kedvező időszakokban a kiigazító erőfeszítések erőteljesebbek-e, míg gazdaságilag kedvezőtlen időszakokban az erőfeszítések korlátozottabbak lehetnek. Figyelembe kell venni különösen a váratlan bevételeket és bevételkieséseket.

A középtávú költségvetési célkitűzés elérése tekintetében elért eredményeket a strukturális egyenleget alapul vevő átfogó értékelés keretében kell felmérni, melynek részét képezi a diszkrecionális bevételi intézkedések hatásától megtisztított kiadások elemzése is. E célból a Tanács és a Bizottság értékeli, hogy az államháztartási kiadások növekedési pályája a bevételoldalon tett vagy tervezett intézkedések hatásával összefüggésben tekintve megfelel-e a következő feltételeknek:

- a) azon tagállamok esetében, amelyek már megvalósították középtávú költségvetési célkitűzésüket, az éves kiadásnövekedés nem lépi túl a potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékét, kivéve, ha a túllépést diszkrecionális bevételi intézkedésekkel ellensúlyozzák;
- b) azon tagállamok esetében, amelyek még nem valósították meg középtávú költségvetési célkitűzésüket, az éves kiadásnövekedés nem lép túl egy, a potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékénél alacsonyabb értékben megállapított mértéket, kivéve, ha a túllépést diszkrecionális bevételi intézkedésekkel ellensúlyozzák. Azt a mértéket, amellyel az államháztartási kiadások növekedési rátájának el kell maradnia a potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékétől, úgy kell meghatározni, hogy az biztosítsa a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető megfelelő korrekciót;
- c) azon tagállamok esetében, amelyek még nem valósították meg középtávú költségvetési célkitűzésüket, az államháztartás bevételi tételeinek diszkrecionális csökkentését ellensúlyozza vagy a kiadáscsökkentés, vagy az államháztartás egyéb bevételi tételeinek diszkrecionális növelése, vagy mindkettő.

Az összesített kiadásokba nem számíthatók bele sem a kamatkidadások, sem az uniós programokra fordított azon kiadások, amelyeket teljes mértékben ellentételeznek az uniós alapokból származó bevételek, sem pedig a munkanélküli segéllyel kapcsolatos kiadásokban a nem diszkrecionális változások.

A középtávú referenciamértéket meghaladó kiadásnövekedés nem tekintendő a középtávú referenciamérték megszegésének, amennyiben azt törvényben előírt bevétel-növekedés teljes egészében kompenzálja.

A potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékét a jövőbeli előrejelzések, illetve a múltbeli folyamatok becslései alapján kell meghatározni. Az előrejelzéseket rendszeres időközönként frissíteni kell. A Bizottság nyilvánosságra hozza az előrejelzésekre vonatkozó számítási módszerét, valamint a potenciális GDP-növekedés annak révén kiszámított középtávú referenciamértékét.

Azon tagállamoknak a középtávú költségvetési célkitűzés eléréséhez vezető korrekciós pályája meghatározásakor, amelyek még nem érték el ezt a célt, valamint a középtávú célkitűzést már elért országoknak ezen célkitűzéstől való átmeneti eltérésének lehetővé tételekor a Tanács és a Bizottság – azzal a feltétellel, hogy a hiányra vonatkozó referenciaérték tekintetében megfelelő biztonsági tartalék áll rendelkezésre, illetve a költségvetés helyzete az elvárások szerint a program időtartama alatt visszatér a középtávú költségvetési célkitűzéshez – figyelembe veszi azon jelentős strukturális reformok végrehajtását, amelyek, többek között a potenciális fenntartható növekedés fokozása révén, közvetlen hosszú távú pozitív költségvetési hatásokat eredményeznek, és ezáltal az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságára igazolhatóan hatással vannak.

Különleges figyelmet kell fordítani a több pilléren alapuló – egy kötelező, tőkefedezeti pillért is magában foglaló – rendszer bevezetésére irányuló nyugdíjreformokra. Az ilyen reformokat végrehajtó tagállamok számára lehetővé kell tenni a középtávú költségvetési célkitűzésükhöz vezető korrekciós pályától vagy magától a célkitűzéstől történő olyan mértékű eltérést, amely megfelel a reformok által az államháztartási egyenlegre gyakorolt közvetlen inkrementális hatásnak, azzal a feltétellel, hogy a hiányra vonatkozó referenciaértéktől megfelelő távolság maradjon.

A Tanács és a Bizottság megvizsgálja továbbá, hogy a stabilitási program elősegíti-e az euroövezeten belüli tartós és tényleges konvergencia elérését és a gazdaságpolitikák szorosabb összehangolását, és hogy az érintett tagállamok gazdaságpolitikái megfelelnek-e a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikájára és foglalkoztatási politikájára vonatkozó átfogó iránymutatásainak.

Amennyiben az érintett tagállam által nem befolyásolható olyan szokatlan esemény következik be, amely jelentős hatással van az államháztartás pénzügyi helyzetére, illetve az euroövezetet vagy az Unió egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés időszakaiban a tagállamok számára engedélyezhető a harmadik albekezdésben említett, a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályától való átmeneti eltérés, azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú pénzügyi fenntarthatóságát.

2. A Tanács és a Bizottság a stabilitási program vizsgálatát a benyújtásától számított legfeljebb három hónapon belül elvégzi. A Tanács a Bizottság ajánlása alapján, és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően szükség esetén véleményt fogad el a programról. Ha a Tanács az EUMSZ 121. cikkével összhangban úgy véli, hogy a program célkitűzéseit és tartalmát – különös tekintettel a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályára – meg kell erősíteni, a Tanács saját véleménye alapján felkéri az érintett tagállamot, hogy módosítsa programját.”

9. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

(1) Az EUMSZ 121. cikkének (3) bekezdésével összhangban a többoldalú felügyelet részeként a Tanács és a Bizottság a részt vevő tagállamok által nyújtott információk, valamint a Bizottság és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság értékelése alapján figyelemmel kíséri a stabilitási programok végrehajtását, különös tekintettel a költségvetési egyenlegnek a középtávú költségvetési célkitűzéstől vagy az ahhoz vezető megfelelő korrekciós pályától való tényleges vagy várható jelentős eltérésének megállapítására.

(2) Az e rendelet 5. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett, a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályától való jelentős, megfigyelhető eltérés esetén, és a túlzott hiány kialakulásának megakadályozása érdekében a Bizottság az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban figyelemzésben részesíti az érintett tagállamot.

Az első albekezdésben említett figyelemzés elfogadásától számított egy hónapon belül a Tanács megvizsgálja a helyzetet, és az EUMSZ 121. cikk (4) bekezdésével összhangban a szükséges szakpolitikai intézkedésekre vonatkozó ajánlást fogad el a Bizottság ajánlása alapján. Az ajánlásban meg kell határozni az eltérés kezelésére rendelkezésre álló időtartamot, amely nem lehet öt hónapnál hosszabb. Ezt az időtartamot három hónapra kell csökkenteni akkor, ha a Bizottság a figyelemzésében úgy ítéli meg, hogy a helyzet különösen súlyos és ezért sürgős intézkedést igényel. A Tanács a Bizottság javaslata alapján az ajánlást nyilvánosságra hozza.

Az érintett tagállam – az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdése alapján született tanácsi ajánlásban megállapított határidőn belül – jelentést készít a Tanácsnak az ajánlás nyomán hozott intézkedésekről.

Ha az érintett tagállam a második albekezdésben említett tanácsi ajánlásban előírt határidőn belül nem hoz megfelelő intézkedést, akkor a Bizottság haladéktalanul ajánlást terjeszt be a Tanácsnak a hatékony fellépés elmulasztását megállapító határozat minősített többséggel történő elfogadására. A Bizottság ugyanakkor javasolhatja a Tanácsnak, hogy a szükséges politikai intézkedésekre vonatkozóan az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban felülvizsgálja ajánlást fogadjon el.

Amennyiben a Tanács a Bizottság ajánlására nem hozza meg az eredményes intézkedés meghozatalának elmulasztását megállapító határozatot, és az érintett tagállam részéről az eredményes intézkedés meghozatalának elmulasztása továbbra is fennáll, akkor a Bizottság a korábbi ajánlásától számított egy hónap múlva ismét ajánlást tesz a Tanács számára, hogy fogadjon el az eredményes intézkedés meghozatalának elmulasztását megállapító határozatot. A határozatot a Tanács által elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha a Tanács az ajánlás Bizottság általi elfogadásától számított tíz napon belül egyszerű többséggel annak elutasításáról határoz. A Bizottság ugyanakkor javasolhatja a Tanácsnak, hogy a szükséges politikai intézkedésekre vonatkozóan az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban felülvizsgálja ajánlást fogadjon el.

A negyedik és ötödik albekezdésben említett, meg nem felelést megállapító határozat meghozatalakor a Tanácsban csak a résztvevő tagállamokat képviselő tagok szavaznak, és a Tanács az érintett tagállamot képviselő tanácsi tag szavazatát figyelmen kívül hagyja.

Az ennek megfelelően hozott határozatokról a Tanács hivatalos jelentést intéz az Európai Tanácshoz.

(3) A középtávú költségvetési célkitűzéstől vagy az ahhoz vezető megfelelő korrekciós pályától való eltérést – az 5. cikk (1) bekezdésében meghatározottaknak megfelelően – a strukturális egyenleget alapul vevő átfogó értékelés keretében kell felmérni, beleértve a kiadások elemzését is a diszkrecionális bevételi intézkedések hatásának figyelembevétele nélkül.

Annak megítéléséhez, hogy az eltérés jelentős-e, különösen az alábbi kritériumokat kell figyelembe venni:

- a) azon tagállamok tekintetében, amelyek a középtávú költségvetési célkitűzést még nem érték el, a strukturális egyenleg változásának értékelésekor azt kell felmérni, hogy az eltérés meghaladja-e a GDP 0,5 %-át egyetlen éven belül vagy legalább a GDP 0,25 %-át átlagosan két egymást követő évben;
- b) a kiadások diszkrecionális bevételi intézkedések nélküli alakulásának értékelésekor azt kell megvizsgálni, hogy az eltérésnek az államháztartási egyenlegre gyakorolt teljes hatása meghaladta-e a GDP 0,5 %-át egyetlen éven belül vagy két egymást követő évben összesítve.

A kiadások alakulásának eltérése nem tekintendő jelentősnek, ha az érintett tagállam túlteljesítette középtávú költségvetési célkitűzését – figyelembe véve a jelentős nagyságú váratlan bevételek lehetőségét – és ha a stabilitási programban meghatározott költségvetési tervek a programidőszakban nem veszélyeztetik ezt a célkitűzést.

Hasonlóképpen az eltérést nem kötelező figyelembe venni, ha azt az érintett tagállam által nem befolyásolható szokatlan esemény okozza, amely jelentős hatással van az államháztartás pénzügyi helyzetére, vagy pedig az euroövezetet vagy az Unió egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés esetén, azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú fenntarthatóságát.”

10. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az egyes részt nem vevő tagállamok az EUMSZ 121. cikkének értelmében rendszeres időközönként benyújtják a Tanácshoz és a Bizottsághoz a többoldalú felügyelet céljából szükséges információkat egy konvergenciaprogram formájában, amely lényeges alapot biztosít az államháztartás fenntarthatósága számára, amely kedvező hatást gyakorol az árstabilitásra és a dinamikus, fenntartható növekedésre, valamint a munkahelyteremtésre.”;

b) a (2) bekezdés a), b) és c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az államháztartási egyenlegre vonatkozó középtávú költségvetési célkitűzést és az ezen célkitűzéshez vezető korrekciós pályát a GDP százalékában, az államadósság arányának várható alakulását, az államháztartási kiadások tervezett növekedési pályáját – ideértve a bruttó állóeszköz-felhalmozásra fordítható megfelelő összegeket is, szem előtt tartva különösen a kiadások 9. cikk (1) bekezdése szerinti növekedése megteremtésének feltételeit és kritériumait –, az államháztartási bevételek változatlan politika figyelembevételével tervezett növekedési pályáját és a tervezett diszkrecionális bevételi intézkedések számszerűsítését, a középtávú monetáris politikai célkitűzéseket, e célkitűzéseknek az ár- és árfolyam-stabilitással és a tartós konvergencia elérésével való kapcsolatát;

aa) tájékoztatást az előregedéssel kapcsolatos hallgatólagos kötelezettségekről, valamint az olyan feltételes kötelezettségekről, köztük az állami garanciákról, amelyek az állami költségvetésre potenciálisan nagy hatást gyakorolhatnak;

ab) tájékoztatás a konvergenciaprogramnak az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokkal és a nemzeti reformprogramokkal való összeegyeztethetőségéről;

b) a várt gazdasági fejlődésre és a lényeges közgazdasági változókra vonatkozó főbb feltételezéseket, amelyek a konvergenciaprogram megvalósítása szempontjából lényegesek, úgymint a kormányzati beruházási kiadások, a reál GDP növekedése, a foglalkoztatás és az infláció;

c) a program célkitűzéseinek elérése érdekében tett vagy javasolt költségvetési és egyéb gazdaságpolitikai intézkedések mennyiségi értékelését, amely

tartalmazza a közvetlen, hosszú távú pozitív költségvetési hatásokat – többek között a potenciális fenntartható növekedés fokozása révén – eredményező jelentős strukturális reformok átfogó költség-haszon elemzését is;”

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A konvergenciaprogramnak a legvalószínűbb makroszintű költségvetési forgatókönyvön vagy egy óvatosabb forgatókönyvön kell alapulnia. A makrogazdasági és költségvetési előrejelzéseket a naprakész bizottsági előrejelzésekkel és, adott esetben, egyéb független szervek által készített előrejelzésekkel kell összehasonlítani. A választott makroköltségvetési forgatókönyv és a bizottsági előrejelzés közötti jelentős eltéréseket indokolni kell, különösen akkor, ha a külső feltételezések szintje vagy növekedése lényegesen eltér a Bizottság előrejelzéseiben foglalt értékektől.

A (2) bekezdés a), aa) b) c) és d) pontjában foglalt információk jellegét a Bizottság által a tagállamokkal együttműködésben kialakított összehangolt keretnek kell pontosan meghatároznia.”;

d) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A (2) bekezdés a) és b) pontjában említett, az államháztartási egyenleg és az adósságarány változására, az államháztartási kiadások növekedésére, az államháztartási bevételek változatlan politika figyelembevételével tervezett növekedésére, a megfelelően számszerűsített tervezett diszkrecionális bevételi intézkedésekre, valamint a főbb gazdasági feltételezésekre vonatkozó információk összeállítása évente történik, és lefedi az előző évet, a folyó évet és legalább a következő három évet.

(4) Minden egyes programnak információt kell tartalmaznia a nemzeti eljárások keretében zajló egyeztetés állapotáról, különösen arról, hogy a programot a nemzeti parlament elé terjesztették-e, és hogy a nemzeti parlament megvitatta-e a Tanácsnak a megelőző programra vonatkozó véleményét, vagy adott esetben bármilyen ajánlást, figyelemztetést, és hogy a parlament jóváhagyta-e a programot.”

11. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

(1) A konvergenciaprogramokat minden év áprilisában – lehetőleg április közepéig, de legkésőbb április 30-ig – kell benyújtani.

(2) A tagállamok konvergenciaprogramjukat nyilvánosságra hozzák.”

12. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

(1) A Bizottság és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság értékelése alapján a Tanács az EUMSZ 121. cikke értelmében a többoldalú felügyelet keretében megvizsgálja az érintett tagállamok által a konvergenciaprogramjaikban ismertetett középtávú költségvetési célkitűzést, értékeli, hogy a program alapját képező közgazdasági feltételezések reálisak-e ideértve az adósságráta járulékos alakulásának megfontolását is, a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pálya megfelelő-e, és a korrekciós pálya tiszteletben tartása érdekében tett vagy javasolt intézkedések elegendőek-e a középtávú költségvetési célkitűzésnek a ciklus alatt történő eléréséhez és a tartós konvergencia eléréséhez.

A középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pálya értékelése során a Tanács és a Bizottság figyelembe veszi, hogy a gazdaságilag kedvező időszakokban a kiigazító erőfeszítések erőteljesebbek-e, míg gazdaságilag kedvezőtlen időszakokban az erőfeszítések korlátozottabbak lehetnek. Figyelembe kell venni különösen a váratlan bevételeket és bevételkieséseket. A GDP 60 %-a feletti adósság-szinttel vagy kifejezett átfogó adósságfenntarthatósági kockázattal rendelkező tagállamok esetében a Tanács és a Bizottság megvizsgálja, hogy az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított költségvetési egyenleg éves javulása magasabb-e a GDP 0,5 %-ánál. Az ERM2-ben részes tagállamok esetében a Tanács és a Bizottság megvizsgálja, hogy az érintett tagállam elérte-e a középtávú költségvetési célkitűzésének teljesítéséhez szükséges, az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított egyenlegre vonatkozó megfelelő éves javulást, a GDP 0,5 %-át véve viszonyítási alapul.

A középtávú költségvetési célkitűzéshez való megfelelő közeledést egy átfogó elemzés keretében kell értékelní, amelyben központi szerepet kap a strukturális egyenleg értékelése, és részét képezi a diszkrecionális bevételi intézkedések hatásától megisztított kiadások elemzése. Ebből a célból a Tanács és a Bizottság értékeli, hogy az államháztartási kiadások növekedési pályája a bevételoldalon tett vagy tervezett intézkedések hatásával összefüggésben megfelel-e a következő feltételeknek:

- a) azon tagállamok esetében, amelyek már megvalósították középtávú költségvetési célkitűzésüket, az éves kiadásnövekedés nem lép túl a potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékét, kivéve, ha a túllépést diszkrecionális bevételi intézkedésekkel ellensúlyozzák;
- b) azon tagállamok esetében, amelyek még nem valósították meg középtávú költségvetési célkitűzésüket, az éves kiadásnövekedés nem lép túl egy, a potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékénél alacsonyabb értékben megállapított mértéket, kivéve, ha a

túllépést diszkrecionális bevételi intézkedésekkel ellensúlyozzák. Azt a mértéket, amellyel az államháztartási kiadások növekedési rátájának el kell maradnia a potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékétől, úgy kell meghatározni, hogy az biztosítsa a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető megfelelő korrekciót;

- c) azon tagállamok esetében, amelyek még nem valósították meg középtávú költségvetési célkitűzésüket, az államháztartás bevételi tételeinek diszkrecionális csökkentését ellensúlyozza vagy a kiadáscsökkentés, vagy az államháztartás egyéb bevételi tételeinek diszkrecionális növelése, vagy mindkettő.

Az összesített kiadásokba nem számíthatók bele sem a kamatkidadások, sem az uniós programokra fordított azon kiadások, amelyeket teljes mértékben ellentételeznek az uniós alapokból származó bevételek, sem pedig a munkanélküli segéllyel kapcsolatos kiadásokban a nem diszkrecionális változások.

A középtávú referenciamértéket meghaladó kiadásnövekedés nem tekintendő a középtávú referenciamérték megszegésének, amennyiben azt törvényben előírt bevétel-növekedés teljes egészében kompenzálja.

A potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékét a jövőbeli előrejelzések, illetve a múltbeli folyamatok becslései alapján kell meghatározni. Az előrejelzéseket rendszeres időközönként frissíteni kell. A Bizottság nyilvánosságra hozza az előrejelzésekre vonatkozó számítási módszert, valamint a potenciális GDP-növekedés annak révén kiszámított középtávú referenciamértékét.

Azon tagállamoknak a középtávú költségvetési célkitűzés eléréséhez vezető korrekciós pályája meghatározásakor, amelyek még nem érték el ezt a célt, valamint a középtávú célkitűzést már elért országoknak ezen célkitűzéstől való átmeneti eltérésének lehetővé tételekor a Tanács és a Bizottság – azzal a feltétellel, hogy a hiányra vonatkozó referenciaérték tekintetében megfelelő biztonsági tartalék áll rendelkezésre, illetve a költségvetés helyzete az elvárások szerint a program időtartama alatt visszatér a középtávú költségvetési célkitűzéshez – figyelembe veszi azon jelentős strukturális reformok végrehajtását, amelyek, többek között a potenciális fenntartható növekedés fokozása révén, közvetlen hosszú távú pozitív költségvetési hatásokat eredményeznek, és ezáltal az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát igazolhatóan befolyásolják.

Különös figyelmet kell fordítani a több pilléren alapuló – egy kötelező, tőkefedezeti pillér is magában foglaló – rendszer bevezetésére irányuló nyugdíjreformokra. Az ilyen reformokat végrehajtó tagállamok számára lehetővé kell tenni a középtávú költségvetési célkitűzésükhöz vezető korrekciós pályától vagy magától a célkitűzéstől történő olyan mértékű eltérést, amely megfelel a reformok által az államháztartási egyenlegre gyakorolt közvetlen inkrementális hatásnak, azzal a feltétellel, hogy a hiányra vonatkozó referenciaértéktől megfelelő távolság maradjon.

A Tanács és a Bizottság megvizsgálja továbbá, hogy a konvergenciaprogram tartalma elősegíti-e a tartós és valós konvergencia elérését és a gazdaságpolitikák szorosabb összehangolását, és hogy az érintett tagállamok gazdaságpolitikái megfelelnek-e a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikájára és foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó átfogó iránymutatásoknak. Az ERM2-ben részes tagállamok esetében ezenkívül a Tanács megvizsgálja, hogy a konvergenciaprogram tartalma biztosítja-e az árfolyam-mechanizmusban való zökkenőmentes részvételt.

Amennyiben az érintett tagállam által nem befolyásolható olyan szokatlan esemény következik be, amely jelentős hatást gyakorol az államháztartás pénzügyi helyzetére, illetve az euroövezetet vagy az Unió egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés időszakában a tagállamok számára engedélyezhető a harmadik albekezdésben említett, a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályától való átmeneti eltérés, azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú pénzügyi fenntarthatóságát.

(2) A Tanács és a Bizottság a konvergenciaprogram benyújtásától számított legfeljebb három hónapon belül elvégzi a program vizsgálatát. A Tanács a Bizottság ajánlása alapján, és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően szükség esetén véleményt fogad el a programról. Ha a Tanács az EUMSZ 121. cikkével összhangban úgy véli, hogy a program célkitűzéseit és tartalmát – különös tekintettel a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályára – meg kell erősíteni, a Tanács saját véleménye alapján felkéri az érintett tagállamot, hogy módosítsa programját.”

13. A 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10. cikk

(1) Az EUMSZ 121. cikkének (3) bekezdésével összhangban a többoldalú felügyelet részeként a Tanács és a Bizottság a tagállamok által nyújtott információk, valamint a Bizottság és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság értékelése alapján figyelemmel kíséri a konvergenciaprogramok végrehajtását, különös tekintettel a költségvetési egyenlegnek a középtávú költségvetési célkitűzéstől vagy az ahhoz vezető megfelelő korrekciós pályától való tényleges vagy várható jelentős eltérésének megállapítására.

Emellett a Tanács és a Bizottság figyelemmel kíséri a részt nem vevő tagállamok gazdaságpolitikáit a konvergenciaprogramok célkitűzéseinek szempontjából annak biztosítása érdekében, hogy politikájuk a stabilitásra irányuljon, és így megelőzzék a reálárfolyam egyenetlenségeit, és a nominális árfolyam túlzott ingadozásait.

2. A 9. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett, a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályától való jelentős, megfigyelhető eltérés esetén, és a túlzott hiány kialakulásának megakadályozása

érdekében a Bizottság az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban figyelemztetésben részesíti az érintett tagállamot.

Az első albekezdésben említett figyelemztetés elfogadásától számított egy hónapon belül a Tanács megvizsgálja a helyzetet, és az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban a szükséges szakpolitikai intézkedésekre vonatkozó ajánlást fogad el a Bizottság ajánlása alapján. Az ajánlásban meg kell határozni az eltérés kezelésére rendelkezésre álló időtartamot, amely nem lehet öt hónapnál hosszabb. Ezt az időtartamot három hónapra kell csökkenteni akkor, ha a Bizottság a figyelemztetésében úgy ítéli meg, hogy a helyzet különösen súlyos és ezért sürgős intézkedést igényel. A Tanács a Bizottság javaslata alapján az ajánlást nyilvánosságra hozza.

Az érintett tagállam – az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdése alapján született tanácsi ajánlásban megállapított határidőn belül – jelentést készít a Tanácsnak az ajánlás nyomán hozott intézkedésekről.

Ha az érintett tagállam a második albekezdésben említett tanácsi ajánlásban előírt határidőn belül nem hoz megfelelő intézkedést, akkor a Bizottság haladéktalanul ajánlást terjeszt be a Tanácsnak a hatékony fellépés elmulasztását megállapító határozat minősített többséggel történő elfogadására. A Bizottság ugyanakkor javasolhatja a Tanácsnak, hogy a szükséges szakpolitikai intézkedésekre vonatkozóan az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban felülvizsgálja ajánlást fogadjon el.

Amennyiben a Tanács a Bizottság ajánlására nem hozza meg az eredményes intézkedés meghozatalának elmulasztását megállapító határozatot, és az érintett tagállam részéről az eredményes intézkedés meghozatalának elmulasztása továbbra is fennáll, akkor a Bizottság a korábbi ajánlásától számított egy hónap múlva ismét ajánlást tesz a Tanács számára, hogy fogadjon el az eredményes intézkedés meghozatalának elmulasztását megállapító határozatot. A határozatot a Tanács által elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha a Tanács az ajánlás Bizottság általi elfogadásától számított tíz napon belül egyszerű többséggel az ajánlás elutasításáról határoz. A Bizottság ugyanakkor javasolhatja a Tanácsnak, hogy a szükséges politikai intézkedésekre vonatkozóan az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban felülvizsgálja ajánlást fogadjon el.

A negyedik és ötödik albekezdésben említett, a meg nem felelést megállapító határozat meghozatalakor a Tanács az érintett tagállamot képviselő tanácsi tag szavazatát figyelmen kívül hagyja.

Az ennek megfelelően hozott határozatokról a Tanács hivatalos jelentést intéz az Európai Tanácshoz.

(3) A középtávú költségvetési célkitűzéstől vagy az ahhoz vezető megfelelő korrekciós pályától való eltérést – az 9. cikk (1) bekezdésében meghatározottaknak megfelelően – a strukturális egyenleget alapul vevő átfogó értékelés keretében kell felmérni, beleértve a kiadások elemzését is a diszkrecionális bevételi intézkedések hatásának figyelembevétele nélkül.

Annak megítéléséhez, hogy az eltérés jelentős-e, különösen az alábbi kritériumokat kell figyelembe venni:

a) azon tagállamok tekintetében, amelyek a középtávú költségvetési célkitűzést még nem érték el, a strukturális egyenleg változásának értékelésekor azt kell felmérni, hogy az eltérés meghaladja-e a GDP 0,5 %-át egyetlen éven belül vagy legalább a GDP 0,25 %-át átlagosan két egymást követő évben;

b) a kiadások diszkrecionális bevételi intézkedések nélküli alakulásának értékelésekor azt kell megvizsgálni, hogy az eltérésnek az államháztartási egyenlegre gyakorolt teljes hatása meghaladta-e a GDP 0,5 %-át egyetlen éven belül vagy két egymást követő évben összesítve.

A kiadások alakulásának eltérése nem tekintendő jelentősnek, ha az érintett tagállam túlteljesítette középtávú költségvetési célkitűzését – figyelembe véve a jelentős nagyságú váratlan bevételek lehetőségét – és ha a konvergenciaprogramban meghatározott költségvetési tervek a programidőszakban nem veszélyeztetik ezt a célkitűzést.

Hasonlóképpen az eltérést nem kell figyelembe venni, ha azt az érintett tagállam által nem befolyásolható szokatlan esemény okozza, amely jelentős hatással van az államháztartás pénzügyi helyzetére, vagy pedig az euroövezet vagy az Unió egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés esetén, azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú fenntarthatóságát.”

14. A szöveg a következő szakasszal egészül ki:

„3A. SZAKASZ

A STATISZTIKAI FÜGGETLENSÉG ELVE

10a. cikk

Annak biztosítása érdekében, hogy a többoldalú felügyelet megfelelő és független statisztikai adatokon alapuljon, a tagállamok szavatolják a nemzeti statisztikai hatóságok szakmai függetlenségét, ami megfelel az európai statisztikai gyakorlati kódexben foglaltaknak az európai statisztikáról szóló, 2009. március 11-i 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban (*). Ehhez legalább a következőkre van szükség:

a) kizárólag szakmai kritériumokon alapuló, átlátható személyzeti felvételi és elbocsátási gyakorlat;

b) éves vagy többéves költségvetési előirányzatok;

c) a kulcsfontosságú statisztikai adatok közzétételi időpontjának meghatározása jóval a közzétételt megelőzően.

(*) HL L 87., 2009.3.31., 164. o.”

15. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„-11. cikk

(1) A Bizottság e rendelet célkitűzéseivel összhangban állandó párbeszédet folytat az érintett tagállami hatóságokkal. A Bizottság e célból látogatásokat tesz különösen annak érdekében, hogy felmérje az érintett tagállam gazdasági helyzetét és az e rendeletben meghatározott célok teljesítése során adódó esetleges kockázatokat és nehézségeket.

(2) A Bizottság helyszíni ellenőrzések céljából fokozott felügyeleti látogatásokat tehet azon tagállamokban, amelyek vonatkozásában a 6. cikk (2) bekezdése és a 10. cikk (2) bekezdése értelmében ajánlásokat adtak ki. Az érintett tagállamoknak rendelkezésre bocsátják a felügyeleti látogatás előkészítéséhez és lefolytatásához szükséges valamennyi információt.

(3) Amennyiben az érintett tagállam résztvevő tagállam, vagy az ERM II-ben részes tagállam, a Bizottság adott esetben felkérheti az Európai Központi Bank képviselőit, hogy vegyenek részt a felügyeleti látogatáson.

(4) A Bizottság tájékoztatja a Tanácsot a (2) bekezdésben említett látogatások eredményéről, és adott esetben határozhat úgy, hogy az eredményeket nyilvánosságra hozza.

(5) A (2) bekezdésben említett látogatások szervezésekor a Bizottság az előzetes megállapításait észrevételezésre megküldi az érintett tagállamoknak.”

16. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„12a. cikk

(1) A Bizottság 2014. december 14-ig, majd ezt követően öt évenként jelentést tesz közzé a rendelet végrehajtásáról.

A jelentésben többek között értékelni kell a következőket:

a) e rendelet hatékonysága, különös tekintettel arra, hogy a döntéshozatalra vonatkozó rendelkezések elég határozottan bizonyultak-e;

b) az EUMSZ-szel összhangban a tagállamok gazdaságpolitikáinak szorosabb összehangolása és gazdasági teljesítményük folyamatos közelítése terén tett előrelépések.

(2) Amennyiben szükséges, ezt a jelentést a rendelet módosítására irányuló javaslat kíséri, amely egyúttal a döntéshozatali eljárásokra is kiterjed.

(3) A jelentést továbbítják az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”

17. A Szerződés 99. cikkére való hivatkozások helyébe a rendelet teljes szövegében az EUMSZ 121. cikkére való hivatkozás lép.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2011. november 16-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
W. SZCZUKA

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1176/2011/EU RENDELETE

(2011. november 16.)

a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 121. cikke (6) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A tagállamok gazdaságpolitikájának Unión belüli, az Európai Unió működéséről szóló szerződésben (EUMSZ) előírt koordinációját az átfogó gazdaságpolitikai és foglalkoztatási iránymutatások összefüggésében kell kidolgozni, és magában kell foglalnia az árstabilitás, a rendezett és fenntartható államháztartás és monetáris feltételek, valamint a fenntartható fizetési mérleg alapelveinek teljesítését.
- (2) Le kell vonni a gazdasági és monetáris unió működése első évtizedének tanulságait, és fejleszteni kell különösen a fokozottabb nemzeti felelősségvállaláson alapuló, Unión belüli gazdaságirányítást.
- (3) A dinamikus belső piac megvalósítása és fenntartása a gazdasági és monetáris unió megfelelő és zökkenőmentes működése egyik elemének tekintendő.
- (4) A továbbfejlesztett gazdaságirányítási keretnek számos, egymással is összhangban lévő, a fenntartható növekedéssel és foglalkoztatással kapcsolatos politikára kell támaszkodnia – különösen a növekedésre és foglalkoztatásra irányuló rendezett uniós stratégiára –, különös

figyelmet fordítva a belső piac fejlesztésére és erősítésére, a nemzetközi kereskedelem és a versenyképesség elősegítésére, a gazdasági és költségvetési politikákra vonatkozó megerősített együttműködés európai szemeszterére (európai szemeszter), a túlzott költségvetési hiány megelőzésére és kiigazítására szolgáló hatékony keretrendszerre (Stabilitási és Növekedési Paktum(SNP)), a makrogazdasági egyensúlyhiány megelőzésére és kiigazítására szolgáló szilárd keretrendszerre, a nemzeti költségvetési keretekre vonatkozó minimumkövetelményekre, valamint a megerősített pénzügyi szabályozásra és felügyeletre, ideértve az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) általi makroprudenciális felügyeletet is.

- (5) A gazdaságirányítás megerősítése érdekében biztosítani kell az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek szorosabb és jobban időzített részvételét. Annak elismerése mellett, hogy az Európai Parlamenttel tárgyaló felek e párbeszéd keretében az érintett uniós intézmények és képviselőik, az Európai Parlament illetékes bizottsága felkínálhatja az e rendelet 7. cikkének (2) bekezdésével, 8. cikkének (2) bekezdésével és 10. cikkének (4) bekezdésével összhangban hozott tanácsi ajánlás vagy határozat által érintett tagállamnak, hogy eszmecsserén vegyen részt. A tagállamok ilyen eszmecszerén való részvétele önkéntes.
- (6) A Bizottságnak a megerősített felügyeleti eljárásban erőteljesebb szerepet kell játszania a tagállamokra lebontott értékelések, a nyomon követés, a helyszíni látogatások, az ajánlások és a figyelmeztetések tekintetében.
- (7) Különösen a tagállamok gazdaságpolitikai felügyeletét indokolt a költségvetési felügyeleten túlmenően is kiterjeszteni, hogy a túlzott makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzése érdekében részletesebb és formálisabb keret is magában foglaljon, és hogy az érintett tagállamoknak még az eltérések megszilárdulása előtt segítséget lehessen nyújtani a vonatkozó kiigazító tervek elkészítéséhez. A gazdaságpolitikai felügyelet kiterjesztését a költségvetési felügyelet elmélyítésével párhuzamosan kellene megvalósítani.
- (8) A túlzott makrogazdasági egyensúlyhiányok kiigazítása érdekében a részletes eljárást jogszabályban kell meghatározni.
- (9) Az EUMSZ 121. cikkének (3) és (4) bekezdésében említett többoldalú felügyeleti eljárást a makrogazdasági egyensúlyhiányok észlelésére valamint az Unión belüli túlzott makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzésére és kiigazítására szolgáló konkrét szabályokkal indokolt kiegészíteni. Az eljárást feltétlenül össze kell hangolni az éves többoldalú felügyeleti ciklussal.

⁽¹⁾ HL C 150., 20., 2011.5.20., 1. o.

⁽²⁾ HL C 218., 2011.7.23., 53. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. november 8-i határozata.

- (10) Az eljárásnak létre kell hoznia egy, a kialakuló makrogazdasági egyensúlyhiányok korai észlelésére szolgáló riasztási mechanizmust. A mechanizmus egy gazdasági elemzésekkel kombinált, tájékoztató küszöbértékeket tartalmazó, átlátható eredménytábla használatán alapul. A gazdasági elemzés során figyelembe kell venni többek között az euroövezeten belüli és az azon kívüli nominál- és reálkonvergenciát is.
- (11) Az eredménytáblának a makrogazdasági egyensúlyhiányok észlelésére alkalmas gazdasági, pénzügyi és strukturális mutatók szűk csoportjából és a hozzájuk kapcsolódó tájékoztató jellegű küszöbértékekből kell állnia annak érdekében, hogy a riasztási mechanizmus elemeként hatékonyan működjön. A mutatókat és küszöbértékeket szükség esetén ki kell igazítani annak érdekében, hogy igazodjanak a makrogazdasági egyensúlyhiányok változó természetéhez, többek között a makrogazdasági stabilitást fenyegető veszélyek változása, illetve a vonatkozó statisztikák rendelkezésre állásának javulásának figyelembevétele érdekében. A mutatók nem a gazdaságpolitika számára kijelölt céloknak, hanem olyan eszközöknek tekintendők, amelyekkel az Unión belül nyomon követhető a makrogazdasági egyensúlyhiányok változó természete.
- (12) A Bizottságnak szorosan együtt kell működnie az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal az eredménytábla elkészítése, illetve a tagállamok makrogazdasági és -pénzügyi mutatóinak megállapítása során. A Bizottságnak a mutatók és küszöbértékek megállapítására és kiigazítására vonatkozó tervekkel kapcsolatos javaslatokat kell előterjeszteni az Európai Parlament illetékes bizottságainak és a Tanácsnak véleménynyilvánítás céljából. A Bizottságnak tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet és a Tanácsot a mutatók és küszöbértékek megváltoztatásáról, és annak indokairól.
- (13) Az eredménytábla kidolgozásakor megfelelően figyelembe kell venni a gazdasági körülmények sokféleségét, ideértve a felzárkózási hatásokat is.
- (14) Egy vagy több tájékoztató jellegű küszöbérték átlépése még nem szükségszerűen jelenti makrogazdasági egyensúlyhiányok kialakulását, mivel a gazdaságpolitikai döntéshozatal során figyelembe kell venni a makrogazdasági változók közötti összefüggéseket. Az eredménytábla mechanikus leolvasásából nem vonhatók le következtetések: a gazdasági elemzésnek kell gondoskodnia arról, hogy minden – az eredménytáblából vagy más forrásból származó – szükséges információt együttesen, átfogó elemzés keretében értékeljenek.
- (15) A Bizottság a többoldalú felügyeleti eljárás és a riasztási mechanizmus alapján, illetve olyan jelentős váratlan gazdasági események bekövetkezése esetén, amelyek e rendelet alkalmazása céljából sürgős elemzést igényelnek, meghatározza, hogy mely tagállamokat kell részletes felülvizsgálatnak alávetni. A részletes felülvizsgálatban, amelyet egyensúlyhiány fennállásának vélelmezése nélkül kell végezni, körültekintően elemezni kell a vizsgálat tárgyát képező tagállamban tapasztalt egyensúlyhiány okait, és ennek során kellőképpen figyelembe kell venni az országspecifikus gazdasági feltételeket és körülményeket, valamint egy, további elemzési eszközökből, mutatókból és minőségi jellegű információkból álló bővebb, országspecifikus adategyűttest is. A részletes felülvizsgálat Bizottság általi végzése során a tagállamok együttműködnek a Bizottsággal, hogy a lehető legteljesebb, helytálló információk álljanak annak rendelkezésére. A Bizottság ezenkívül figyelembe vesz minden más, az érintett tagállam véleménye szerint releváns információt is, amelyet az adott tagállam a Tanács és a Bizottság elé terjeszt.
- (16) A részletes felülvizsgálatot a Tanács és – azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme az euro – az eurocsoport tárgyalja meg. A részletes felülvizsgálatnak figyelembe kell vennie az adott esetben az EUMSZ 121., 126. és 148. cikkével és e rendelet 6., 7., 8. és 10. cikkével összhangban elfogadott, a felülvizsgálat alatt álló tagállamoknak címzett tanácsi ajánlásokat vagy felkéréseket, valamint a felülvizsgálat alatt álló tagállamoknak a nemzeti reformprogramokban megfogalmazott szakpolitikai szándékait, továbbá a mutatókat és a módszertant illetően a nemzetközi szinten leginkább bevált gyakorlatot. Amennyiben a Bizottság jelentős és váratlan, sürgős elemzést igénylő gazdasági események bekövetkezése esetén úgy dönt, hogy részletes felülvizsgálatot végez, erről tájékoztatnia kell az érintett tagállamokat.
- (17) A makrogazdasági egyensúlyhiányok értékelésekor figyelembe kell venni azok súlyosságát, valamint az olyan kedvezőtlen gazdasági és pénzügyi továbbgyűrűzésük lehetőségét, amely fokozza az Unió gazdaságának sérülékenységét, illetve veszélyt jelent a gazdasági és monetáris unió zökkenőmentes működésére. A makrogazdasági egyensúlyhiánnyal és a versenyképesség terén jelentkező különbségekkel szemben valamennyi tagállamban – de az euroövezetben különösen – fel kell lépni. Attól függően azonban, hogy mely tagállamról van szó, a szakpolitikai feladatok jellegük, fontosságuk és sürgősségük tekintetében jelentősen eltérhetnek egymástól. Figyelembe véve a sérülékeny pontokat és a szükséges kiigazítások mértékét, különösen azokban a tagállamokban van szükség sürgős szakpolitikai intézkedésekre, amelyek tartósan magas folyó fizetésimérleg-hiánnyal és a versenyképesség jelentős gyengülésével küzdenek. A jelentős folyó fizetésimérleg-többlettel rendelkező tagállamoknak a szakpolitikáknak továbbá a belső keresletet és a növekedési képességet elősegítő intézkedések meghatározására és végrehajtására kell törekedniük.

- (18) Figyelembe kell venni továbbá az érintett tagállam gazdasági kiigazítások végrehajtására való képességét és e rendelet, valamint az EUMSZ 121. cikke szerint a többoldali felügyelet részeként kiadott további ajánlások, különösen a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikájára vonatkozó átfogó iránymutatások korábbi teljesítését.
- (19) Az egyensúlyhiányok figyelemmel kísérésére és megszüntetésére szolgáló, megelőző és kiigazító elemeket egyaránt tartalmazó eljárás olyan fejlett felügyeleti eszközöket igényel, mint amelyeket a többoldali felügyeleti eljárás során alkalmaznak. Ez magában foglalhatja a Bizottság által a tagállamokban – azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme az euro, vagy az Európai Központi Bank és az euroövezeten kívüli tagállamok nemzeti központi bankjai között a gazdasági és monetáris unió harmadik szakaszában az árfolyam-mechanizmus eljárási szabályainak meghatározásáról szóló, 2006. március 16-i megállapodásban⁽¹⁾ (ERM II) részt vevő tagállamok esetében az Európai Központi Bankkal együttműködve – tett fokozottabb felügyeleti látogatásokat, valamint a súlyos, így például a gazdasági és monetáris unió működését veszélyeztető egyensúlyhiány esetén az ilyen egyensúlyhiánnyal küzdő tagállamra kirótt további jelentéstételi kötelezettséget. Ezért adott esetben a szociális partnereknek és más, nemzeti szinten érdekelt feleknek is részt kellene venniük a párbeszédben.
- (20) Amennyiben makrogazdasági egyensúlyhiányt tárnak fel, az érintett tagállam számára – adott esetben az érintett bizottságok bevonásával – ajánlást kell kibocsátani, amely iránymutatást nyújt a megfelelő szakpolitikai intézkedésekre vonatkozóan. Az érintett tagállamnak időben kell reagálnia, és minden, a közhatóságok számára rendelkezésre álló szakpolitikai eszközt fel kell használnia. Adott esetben a megfelelő nemzeti szinten érdekelt feleket, köztük a szociális partnereket is be kell vonni az EUMSZ-nek, valamint a nemzeti jogi és politikai szabályozásnak megfelelően. A szakpolitikai válaszlépéseket az érintett tagállam konkrét környezetéhez és körülményeihez kell igazítani, és azoknak ki kell terjedniük a főbb gazdaságpolitikai területekre, adott esetben a költségvetési- és bérszabályozásra, a munkaerőpiacokra, a termékek és szolgáltatások piacaira, valamint a pénzügyi ágazat szabályozására. Az ERM II keretében vállalt kötelezettségeket szintén figyelembe kell venni.
- (21) Az ERKT-nek a tagállamokhoz vagy az Unióhoz intézett figyelmeztetéseit és ajánlásait is a makrogazdasági jellegű kockázatokkal foglalkoznak. Ezeknek adott esetben megfelelő intézkedések megtételét is maguk után kell vonniuk a makrogazdasági egyensúlyhiányok Bizottság általi felügyeletének keretében. Szigorúan tiszteletben kell tartani az ERKT függetlenségét és titoktartási szabályait.
- (22) Amennyiben súlyos vagy a gazdasági és monetáris unió működését veszélyeztető makrogazdasági egyensúlyhiányt azonosítanak, túlzott egyensúlyhiány esetén követendő eljárást kell indítani, amely magában foglalhatja az érintett tagállamnak címzett ajánlások közzétételét, szigorúbb felügyeleti és nyomkövetési előírásokat, valamint azon tagállamok esetén, amelyek pénzneme az euro – amennyiben a tagállam ismételt elmulasztja kiigazító intézkedések meghozatalát –, a túlzott makrogazdasági egyensúlytalanságoknak az euroövezeten belüli kiigazítására vonatkozó végrehajtási intézkedésekről szóló, 2011. november 16-i 1174/2011/EU rendelet⁽²⁾ szerinti végrehajtási intézkedéseket.
- (23) A túlzott egyensúlyhiány esetén követendő eljárásnak alávetett tagállamnak kiigazító intézkedési tervet kell készítenie, amely részletesen meghatározza a tanácsi ajánlás végrehajtásához szükséges szakpolitikai intézkedéseket. A kiigazító intézkedési tervnek tartalmaznia kell a tervezett intézkedések végrehajtására vonatkozó ütemtervet. A tervet a Tanács hagyja jóvá ajánlás formájában. Az ajánlást továbbítani kell az Európai Parlamentnek.
- (24) A Tanács által a kiigazító intézkedési terv keretében elfogadott ajánlások teljesítésének elmulasztását megállapító egyedi határozatok elfogadásának hatáskörét a Tanácsra kell ruházni. A tagállamok gazdaságpolitikájának az EUMSZ 121. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, Tanácson belüli koordinációja részeként ezek az egyedi határozatok a Tanács által az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdése alapján a kiigazító intézkedési terv összefüggésében elfogadott ajánlások figyelemmel kísérésének szerves részét alkotják.
- (25) E rendelet alkalmazása során a Tanácsnak és a Bizottságnak teljes mértékben tiszteletben kell tartania a nemzeti parlamentek és a szociális partnerek szerepét, továbbá tiszteletben kell tartania a nemzeti rendszerekben, például a bérképzési rendszerekben meglévő eltéréseket.
- (26) Amennyiben a Tanács úgy ítéli meg, hogy az adott tagállamban már nem áll fenn túlzott makrogazdasági egyensúlyhiány, a Bizottság ajánlása alapján hatályon kívül helyezi a vonatkozó ajánlásait, és lezárja a túlzott egyensúlyhiány esetén követendő eljárást. A hatályon kívül helyezésnek a Bizottság átfogó elemzésén kell alapulnia, amely megállapítja egyrészt, hogy a tagállam eleget tett a vonatkozó tanácsi ajánlásoknak, másrészt hogy a túlzott egyensúlyhiány esetén követendő eljárást megindító ajánlásban említett mögöttes okok és kapcsolódó kockázatok – figyelembe véve többek között a makrogazdasági fejleményeket, a kilátásokat és a továbbgyűrűző hatásokat – már nem állnak fenn. A túlzott egyensúlyhiány esetén követendő eljárás lezárását nyilvánosságra kell hozni.

⁽¹⁾ HL C 73., 2006.3.25., 21. o.

⁽²⁾ Lásd e Hivatalos Lap 8. oldalát.

(27) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a makrogazdasági egyensúlyhiányok észlelésére és a túlzott makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzésére és kiigazítására szolgáló hatékony keretek kialakítását a tagállamok a közöttük levő mély kereskedelmi és pénzügyi összekapcsolódások és a nemzeti gazdaságpolitikáknak az euroövezetbe és az egész Unióba továbbgyűrűző hatásai miatt nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

(1) Ez a rendelet részletes szabályokat állapít meg az Unión belüli makrogazdasági egyensúlyhiány észlelésére, valamint a túlzott makrogazdasági egyensúlyhiány megelőzésére és kiigazítására vonatkozóan.

(2) E rendelet közvetlenül az európai szemeszter összefüggésében alkalmazandó, a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK rendelet módosításáról szóló, 2011. november 16-i 1175/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ meghatározottak alapján.

(3) A rendelet alkalmazása során maradéktalanul tiszteletben tartják az EUMSZ. 152. cikkét, és az e rendelet alapján kibocsátott ajánlások tiszteletben tartják a bérképzésre vonatkozó nemzeti gyakorlatokat és intézményeket. E rendelet figyelembe veszi az Európai Unió alapjogi chartájának 28. cikkét, ezért nem érinti a nemzeti joggal és gyakorlatokkal összhangban lévő, kollektív szerződésekkal kapcsolatos tárgyalásokhoz, azok megkötéséhez és érvényesítéséhez való jogot, valamint a szervezett fellépéshez való jogot.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „egyensúlyhiányok”: olyan makrogazdasági fejleményeket eredményező tendenciák, amelyek hátrányosan befolyásolják vagy hátrányosan befolyásolhatják egy tagállam, a gazdasági és monetáris unió vagy a teljes Unió gazdaságának megfelelő működését;

2. „túlzott egyensúlyhiány”: súlyos egyensúlyhiány, beleértve azokat az egyensúlyhiányokat is, amelyek a gazdasági és monetáris unió működését veszélyeztetik, vagy annak kockázatát hordozzák.

II. FEJEZET

EGYENSÚLYHIÁNYOK ÉSZLELÉSE

3. cikk

Riasztási mechanizmus

(1) Az egyensúlyhiány korai felismerését és nyomon követését megkönnyítő riasztási mechanizmus jön létre. A Bizottság évente elkészítendő jelentésében minőségi jellegű gazdasági és pénzügyi értékelést nyújt a 4. cikkben előírt eredménytábla alapján, amelynek értékeit a tájékoztató jellegű küszöbértékekkel hasonlítják össze, a 4. cikkel összhangban. Az eredménytáblán szereplő mutatók értékét is tartalmazó éves jelentést közzé kell tenni.

(2) A Bizottság éves jelentése tartalmaz egy, a mutatók időbeli változását szemléltető gazdasági és pénzügyi értékelést, amely az egyensúlyhiány alakulásának felmérése során szükség szerint egyéb releváns gazdasági és pénzügyi mutatókra is épít. Az eredménytábla mutatóinak mechanikus leolvasásából nem vonhatók le következtetések. Az értékelés figyelembe veszi az egyensúlyhiány alakulását az Unióban és az euroövezetben. A jelentés arra is kitér, hogy a küszöbértékek egy vagy több tagállam általi túllépése egyensúlyhiány esetleges kialakulását jelenti-e. A folyó fizetési mérleg jelentős hiányával küzdő tagállamok értékelése eltérhet azon tagállamokétól, amelyek folyó fizetési mérlege jelentős többletet mutat.

(3) Az éves jelentés meghatározza azokat a tagállamokat, amelyekben a Bizottság véleménye szerint egyensúlyhiány, illetve egyensúlyhiány fellépésének kockázata állhat fenn.

(4) A Bizottság az éves jelentést megfelelő időben továbbítja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak.

(5) A Tanács az EUMSZ 121. cikkének (3) bekezdése szerinti többoldalú felügyelet keretében megvitatja a Bizottság éves jelentését, és annak alapján átfogó értékelést készít. A jelentést az eurocsoport is megvitatja, amennyiben az olyan tagállamokra vonatkozik, amelyek pénzneme az euro.

4. cikk

Eredménytábla

(1) A mutatókat tartalmazó eredménytáblát az egyensúlyhiány korai azonosítását és nyomon követését megkönnyítő eszközként kell felhasználni.

⁽¹⁾ Lásd e Hivatalos Lap 12. oldalát.

(2) Az eredménytábla a tagállamok néhány releváns, a gyakorlati célnak megfelelő, egyszerű, mérhető és hozzáférhető makrogazdasági és makroszintű pénzügyi mutatójából áll. Az eredménytábla lehetővé teszi mind a rövid távon kialakuló makrogazdasági egyensúlyhiányok, mind a strukturális és hosszú távú tendenciák nyomán kialakuló egyensúlyhiányok korai észlelését.

(3) Az eredménytábla többek között az alábbiak korai azonosítására használható mutatókat tartalmazza:

a) belső egyensúlyhiányok, beleértve azokat, amelyek az állami és magán eladósodottságból; a pénzügyi és eszközpiaci, köztük a lakáspiaci fejleményekből; a magánszektorbeli hiteláramlásokból; és a munkanélküliség alakulásából eredhetnek;

b) külső egyensúlyhiányok, beleértve azokat, amelyek a tagállamok folyó fizetési mérlegének és nettó befektetési pozícióinak; a tényleges reálárfolyamoknak; és az exportpiaci részesedésnek az alakulásából származnak; továbbá az árak és költségek változásából; valamint a termelékenység különböző összetevőit figyelembe vevő, nem ár alapú versenyképesség alakulásából származnak.

(4) Az eredménytáblának a riasztási mechanizmus során történő közgazdasági értékelésekor a Bizottság kiemelt figyelmet fordít a reálgazdaság alakulására, beleértve a gazdasági növekedést, a foglalkoztatottsági és a munkanélküliségi adatokat, a nominális és reálkonvergenciát az euroövezeten belül és azon kívül, a termelékenység alakulását és annak mozgatóit, például a kutatás és fejlesztést és a külföldi és hazai befektetéseket, valamint az ágazati fejleményeket, beleértve az energiát, amely hatással van a GDP-re és a folyó fizetési mérleg alakulására.

Az eredménytábla riasztási szintként tájékoztató jelleggel küszöbértékeket is feltüntet ezekre a mutatókra vonatkozóan. A mutatókat és a küszöbértékeket olyan módon kell megválasztani, hogy előmozdítsák a versenyképességet az Unióban.

A mutatókat tartalmazó eredménytáblában – amennyiben célszerű – alsó és felső riasztási küszöbértékeknek kell szerepelniük, melyeknek az euroövezeten belüli és az azon kívüli tagállamok tekintetében differenciált módon kell megjeleníteniük, amennyiben ezt a monetáris unió sajátosságai és az egyéb releváns gazdasági körülmények indokoltá teszik. Az eredménytábla kidolgozásakor megfelelően figyelembe kell venni a gazdasági körülmények sokféleségét, ideértve a felzárkózási jeleget is.

(5) A pénzügyi piac stabilitására vonatkozó mutatókról szóló tervezet elkészítésekor megfelelően figyelembe kell venni az ERKT munkáját. A Bizottság felkéri az ERKT-t, hogy véleményezze a pénzügyi piac stabilitására vonatkozó mutatók tervezetét.

(6) A Bizottság közzé teszi az eredménytáblán feltüntetendő mutatókat és küszöbértékeket.

(7) A Bizottság rendszeresen értékeli az eredménytábla megfelelőségét, és ennek keretében a mutatók összetételét, a megállapított határértékeket és az alkalmazott módszertant, illetve szükség szerint kiigazítja, vagy módosítja azokat. A Bizottság a kiszámítás alapjául szolgáló módszereknek, az eredménytábla összetételének és a vonatkozó határértékeknek a módosításait nyilvánosságra hozza.

(8) A Bizottság az eredménytáblán szereplő mutatók értékét legalább évente naprakésszé teszi.

5. cikk

Részletes felülvizsgálat

(1) A Tanácsnak és az eurocsoportnak a 3. cikk (5) bekezdésében említett vitáját kellően figyelembe véve, vagy az e rendelet alkalmazása céljából sürgős elemzést igénylő jelentős, váratlan gazdasági események bekövetkezése esetén a Bizottság minden olyan tagállam tekintetében részletes felülvizsgálatot végez, amelyben a véleménye szerint egyensúlyhiány, illetve egyensúlyhiány fellépésének kockázata állhat fenn.

A részletes felülvizsgálat alapjául az országspecifikus körülmények alapos vizsgálata szolgál, ideértve a tagállamok eltérő kiinduló helyzetét is; a felülvizsgálat gazdasági változók széles skáláját veszi figyelembe, és országspecifikus elemzési eszközök és kvalitatív információk felhasználásával történik. Figyelembe veszi továbbá az ágazati kapcsolatokkal és a szociális párbeszéddel kapcsolatos nemzeti sajátosságokat.

A Bizottság figyelembe vesz ezenkívül minden más, az érintett tagállam véleménye szerint releváns és általa rendelkezésre bocsátott információt is.

A Bizottság a felülvizsgálatot a 13. cikkel összhangban az adott tagállamba irányuló ellenőrző látogatásokkal egészíti ki.

(2) A Bizottság által végzett részletes felülvizsgálat tartalmazza annak elemzését is, hogy a szóban forgó tagállamban egyensúlyhiány áll-e fenn, illetve hogy ez az egyensúlyhiány túlzottnak tekinthető-e. Elemzi az észlelt egyensúlyhiány okait az aktuális gazdasági körülmények – többek között a tagállamok közötti elmélyült kereskedelmi és pénzügyi kapcsolatok és a nemzeti gazdaságpolitikák átgyűrűző hatásai – figyelembevételével. A részletes felülvizsgálat elemzi az uniós növekedési és munkahely-teremtési stratégia szempontjából releváns fejleményeket is. Figyelembe veszi továbbá különösen:

a) adott esetben az EUMSZ 121., 126. és 148. cikkével és e rendelet 6., 7., 8. és 10. cikkével összhangban elfogadott, a felülvizsgálat alatt álló tagállamnak címzett tanácsi ajánlások vagy felkérések;

- b) a felülvizsgálat alatt álló tagállam nemzeti reformprogramjában és adott esetben stabilitási vagy konvergenciaprogramjában megfogalmazott szakpolitikai szándékok;
- c) az ERKT-nak a vizsgált tagállamnak továbbított vagy rá vonatkozó, rendszerkockázatokkal kapcsolatos figyelmeztetései és ajánlásai. Az ERKT titoktartási szabályait tiszteletben kell tartani.
- (3) A Bizottság tájékoztatja a Tanácsot és az Európai Parlamentet a részletes felülvizsgálat eredményéről, és nyilvánosságra hozza azt.

6. cikk

Megelőző intézkedések

- (1) Amennyiben az 5. cikkben említett részletes felülvizsgálat alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy valamely tagállamban egyensúlyhiány áll fenn, erről értesíti az Európai Parlamentet, a Tanácsot és az eurocsoportot. A Tanács a Bizottság javaslatára az EUMSZ 121. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban az érintett tagállamnak szóló ajánlásokat fogadhat el.
- (2) A Tanács az ajánlásról tájékoztatja az Európai Parlamentet, és nyilvánosságra hozza azt.
- (3) A Tanács és a Bizottság ajánlásai teljes mértékben tiszteletben tartják az EUMSZ. 152. cikkét, és figyelembe veszik az Európai Unió alapjogi chartájának 28. cikkét.
- (4) A Tanács az európai szemeszter keretében évente felülvizsgálja ajánlásait, és az (1) bekezdéssel összhangban szükség szerint kiigazíthatja azokat.

III. FEJEZET

A TÚLZOTT EGYENSÚLYHIÁNY ESETÉN KÖVETENDŐ ELJÁRÁS

7. cikk

A túlzott egyensúlyhiány esetén követendő eljárás megindítása

- (1) Amennyiben az 5. cikkben említett részletes felülvizsgálat alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az érintett tagállamban túlzott egyensúlyhiány áll fenn, erről értesíti az Európai Parlamentet, a Tanácsot és az eurocsoportot.

A Bizottság emellett értesíti a megfelelő európai felügyeleti hatóságokat és az ERKT-t. Az ERKT felkérést kap a szükségesnek ítélt lépések megtételére.

- (2) A Tanács a Bizottság javaslatára az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban a túlzott egyensúlyhiány fenn-

állását megállapító és az érintett tagállamnak megfelelő kiigazító intézkedések meghozatalát javasoló ajánlást fogad el.

A Tanács ajánlása kitér az egyensúlyhiány jellegére és következményeire, és részletesen meghatározza a követendő szakpolitikai ajánlásokat, valamint azt a határidőt, amelyen belül az érintett tagállamnak be kell nyújtania a kiigazításra vonatkozó intézkedési tervét. A Tanács az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésében foglaltakkal összhangban nyilvánosságra hozhatja az ajánlását.

8. cikk

Kiigazító intézkedési terv

(1) Az a tagállam, amellyel szemben túlzott egyensúlyhiány esetén követendő eljárást indítottak, a Tanácsnak a 7. cikk (2) bekezdésében említett ajánlása alapján és az abban meghatározott határidőn belül kiigazító intézkedési tervet nyújt be a Tanácsnak és a Bizottságnak. A kiigazító intézkedési terv meghatározza az érintett tagállam által végrehajtott vagy végrehajtani szándékozott egyedi szakpolitikai intézkedéseket, valamint azok ütemtervét. A kiigazító intézkedési terv figyelembe veszi a szakpolitikai intézkedések gazdasági és társadalmi hatásait, és összhangban áll az átfogó gazdaságpolitikai és foglalkoztatási iránymutatásokkal.

(2) A Tanács a Bizottság jelentése alapján a kiigazító intézkedési terv benyújtását követő két hónapon belül értékeli a kiigazító intézkedési tervet. Amennyiben a Tanács a kiigazító intézkedési tervet a Bizottság ajánlása alapján elégségesnek ítéli meg, jóváhagyja azt egy ajánlás keretében, amelyben felsorolja az előírt konkrét intézkedéseket, valamint azok végrehajtásának határidejét, és megállapítja a felügyeleti ütemtervet, kellő figyelmet fordítva a kommunikációs csatornákra, továbbá figyelembe véve, hogy a kiigazító intézkedés elfogadása és az egyensúlyhiány megszűntetése között hosszú idő telhet el.

(3) Amennyiben a Bizottság ajánlása alapján a Tanács a kiigazító intézkedési terv vagy a végrehajtási ütemterv alapján végrehajtott vagy tervezett intézkedéseket elégtelennek ítéli meg, a tagállamnak címzett ajánlást fogad el, amelyben felkéri, hogy – főszabályként két hónapon belül – nyújtson be új kiigazító intézkedési tervet. A Tanács az új kiigazító intézkedési tervet az e cikkben meghatározott eljárással összhangban vizsgálja meg.

(4) A kiigazító intézkedési tervet, a Bizottság jelentését és a Tanács (2) és (3) bekezdésben említett ajánlását nyilvánosságra kell hozni.

9. cikk

A kiigazító intézkedések nyomon követése

(1) A Bizottság figyelemmel kíséri a Tanácsnak a 8. cikk (2) bekezdése alapján elfogadott ajánlásának végrehajtását. E célból a tagállam a 8. cikk (2) bekezdésében említett ajánlásban a Tanács által meghatározott rendszeres időközönként jelentést tesz az eredményekről a Tanácsnak és a Bizottságnak.

(2) A tagállamok eredményeiről szóló jelentést a Tanács nyilvánosságra hozza.

(3) A Bizottság fokozott felügyeleti látogatásokat tehet az érintett tagállamban a kiigazító intézkedési terv végrehajtásának figyelemmel kísérése céljából, az EKB-val egyeztetve, amennyiben az ellenőrző látogatás olyan tagállamot érint, amelynek pénzneme az euro, illetve olyan tagállamot, amely részt vesz az ERM II-ben. A Bizottság a látogatások során adott esetben a szociális partnereket és más, nemzeti szinten érdekelt feleket is bevonja a párbeszédbe.

(4) A gazdasági körülmények jelentősebb, releváns változása esetén a Tanács a Bizottság javaslata alapján a 8. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban módosíthatja az ugyanazon cikk szerint elfogadott ajánlásokat. Adott esetben a Bizottság felhívja az érintett tagállamot egy felülvizsgált kiigazító intézkedési terv benyújtására, és a felülvizsgált kiigazító intézkedési tervet a 8. cikkben leírt eljárás szerint értékeli.

10. cikk

A kiigazító intézkedések értékelése

(1) A Bizottság jelentése alapján a Tanács értékeli, hogy az adott tagállam a 8. cikk (2) bekezdése alapján kiadott tanácsi ajánlásnak megfelelően végrehajtotta-e az ajánlott kiigazító intézkedést.

(2) A Bizottság jelentését nyilvánosságra kell hozni.

(3) A Tanács a 8. cikk (2) bekezdésével összhangban elfogadott ajánlásaiban meghatározott határidőn belül elkészíti értékelését.

(4) Amennyiben a Tanács úgy ítéli meg, hogy a tagállam nem hajtotta végre az ajánlott kiigazító intézkedéseket, a Bizottság ajánlása alapján határozatot fogad el, amelyben megállapítja a teljesítés elmulasztását, és ajánlásban új határidőket határoz meg a kiigazító intézkedések meghozatalára. Ebben az esetben a Tanács tájékoztatja az Európai Tanácsot, és nyilvánosságra hozza a 9. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrző látogatások megállapításait.

A teljesítés elmulasztását megállapító bizottsági ajánlást a Tanács által elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha a Tanács a Bizottság általi elfogadástól tíz napon belül minősített többséggel az ajánlás elutasításáról határoz. Az adott tagállam kérheti, hogy a Tanács az említett időtartam alatt hívjon össze ülést, és szavazzon a határozatról.

(5) Amennyiben a Tanács a Bizottság első albekezdésben említett jelentése alapján úgy ítéli meg, hogy a tagállam végrehajtotta a 8. cikk (2) bekezdése alapján javasolt kiigazító intézkedéseket, akkor a túlzott egyensúlyhiány esetén követendő eljárást megfelelő hatásúnak kell tekinteni, és fel kell függeszteni. A

nyomon követést ennek ellenére a 8. cikk (2) bekezdése szerinti ajánlásokban megállapított ütemezésnek megfelelően folytatni kell. A Tanács nyilvánosságra hozza az eljárás felfüggesztésének indokait, és ennek keretében elismeri a tagállam által hozott kiigazító szakpolitikai intézkedéseket.

11. cikk

A túlzott egyensúlyhiány esetén követendő eljárás lezárása

A Tanács a 7., a 8. vagy a 10. cikk alapján kiadott ajánlásait a Bizottság ajánlása alapján hatályon kívül helyezi, amint úgy ítéli meg, hogy az adott tagállamban már nem áll fenn a 7. cikk (2) bekezdésében említett ajánlásban megállapított túlzott egyensúlyhiány. A Tanács erről nyilatkozatot tesz közzé.

12. cikk

A Tanácson belüli szavazás

A 7–11. cikkben említett intézkedések esetében a Tanács az érintett tagállamot képviselő tanácsi tag szavazatát figyelmen kívül hagyva jár el.

IV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

13. cikk

Felügyeleti látogatások

(1) A Bizottság e rendelet célkitűzéseivel összhangban állandó párbeszédet biztosít a tagállami hatóságokkal. A Bizottság e célból ellenőrzéseket hajt végre annak érdekében, hogy felmérje az érintett tagállam gazdasági helyzetét és az e rendeletben meghatározott célok teljesítése során felmerülő esetleges kockázatokat vagy nehézségeket.

(2) A Bizottság helyszíni ellenőrzés céljából fokozott felügyeleti látogatásokat tehet azon tagállamokban, amelyek vonatkozásában a Tanács e rendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban túlzott egyensúlyhiányt megállapító ajánlást adott ki.

(3) Amennyiben az ellenőrzés olyan tagállamot érint, amelynek pénzneme az euro, vagy amely részt vesz az ERM II-ben, a Bizottság adott esetben felkérheti az Európai Központi Bank képviselőit, hogy vegyenek részt a (2) bekezdésben említett felügyeleti látogatásokon.

(4) A Bizottság tájékoztatja a Tanácsot a (2) bekezdésben említett látogatások eredményéről, és adott esetben határozhat úgy, hogy az eredményeket nyilvánosságra hozza.

(5) A (2) bekezdésben említett látogatás szervezésekor a Bizottság az előzetes megállapításait észrevételezésre megküldi az érintett tagállamoknak.

14. cikk

Gazdasági párbeszéd

(1) Az uniós intézmények, különösen az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti párbeszéd megerősítése, valamint a nagyobb átláthatóság és elszámoltathatóság biztosítása érdekében az Európai Parlament illetékes bizottsága felkérheti a Tanács, a Bizottság és adott esetben az Európai Tanács vagy az eurocsoport elnökét, hogy jelenjen meg az ülésén az alábbiak megvitatása céljából:

- a) a Tanács által az EUMSZ. 121. cikkének (2) bekezdésével összhangban továbbított információk az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokkal kapcsolatban;
- b) a Bizottság által az éves felüyeleti ciklus elején a tagállamok számára kiadott általános útmutatás;
- c) az Európai Tanács által a gazdaságpolitikai iránymutatásokról az európai szemeszter keretében esetlegesen elfogadott következtetések;
- d) az e rendelet értelmében lefolytatott többoldalú felüyeleti eljárás eredményei;
- e) az Európai Tanács által a többoldalú felüyelettel kapcsolatos iránymutatásokról vagy az ennek keretében lefolytatott ellenőrzések eredményeiről esetlegesen elfogadott következtetések;
- f) a többoldalú felüyeleti eljárásról az európai szemeszter végén esetlegesen készített összegzés;
- g) az e rendelet 7. cikkének (2) bekezdése, 8. cikkének (2) bekezdése és 10. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadott ajánlások.

(2) Az Európai Parlament illetékes bizottsága a 7. cikk (2) bekezdésével, a 8. cikk (2) bekezdésével vagy a 10. cikk (4)

bekezdésével összhangban elfogadott tanácsi ajánlás vagy határozat által érintett tagállamnak felkínálhatja egy eszmecserén való részvétel lehetőségét.

(3) A Tanács és a Bizottság rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet e rendelet végrehajtásának eredményéről.

15. cikk

Éves jelentés

A Bizottság e rendelet alkalmazásáról – ideértve a 4. cikkben említett eredménytábla naprakésszé tételét is – éves jelentést készít, és ennek eredményét az európai szemeszter keretében előterjeszti az Európai Parlamentnek és Tanácsnak.

16. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2014. december 14-ig, majd ezt követően ötévenként felülvizsgálja a rendelet végrehajtását, és arról jelentést tesz közzé.

A jelentésekben többek között értékelni kell a következőket:

- a) e rendelet eredményessége;
- b) az EUMSZ-szel összhangban a tagállamok gazdaságpolitikáinak szorosabb összehangolása és gazdasági teljesítményük folyamatos közelítése terén tett előrelépések;

Adott esetben e jelentést a rendelet módosítására irányuló javaslat kíséri.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett jelentéseket továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

17. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2011. november 16-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BUZEK

a Tanács részéről

az elnök

W. SZCZUKA

A TANÁCS 1177/2011/EU RENDELETE

(2011. november 8.)

a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló
1467/97/EK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 126. cikke (14) bekezdésének második albekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽²⁾,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A tagállami gazdaságpolitikák Unión belüli, az Európai Unió működéséről szóló Szerződésben (EUMSZ) előírt koordinációját az átfogó gazdaságpolitikai és foglalkoztatási iránymutatások összefüggésében kell kidolgozni, és magában kell foglalnia az árstabilitás, a rendezett és fenntartható államháztartás és monetáris feltételek, valamint a fenntartható fizetési mérleg alapelveinek teljesítését.
- (2) A Stabilitási és Növekedési Paktum (a továbbiakban: az SNP) eredetileg a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletet ⁽³⁾, a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló, 1997. július 7-i 1467/97/EK tanácsi rendeletet ⁽⁴⁾, valamint a Stabilitási és Növekedési Paktumról szóló, 1997. június 17-i európai tanácsi állásfoglalást ⁽⁵⁾ foglalta magában. Az 1466/97/EK és az 1467/97/EK rendeletet az 1055/2005/EK ⁽⁶⁾, illetve az 1056/2005/EK

rendelet ⁽⁷⁾ módosította. Ezenkívül a Tanács 2005. március 20-án elfogadta „A Stabilitási és Növekedési Paktum végrehajtásának javításáról” szóló jelentést ⁽⁸⁾.

- (3) Az SNP alapja a rendezett és fenntartható államháztartás, mint az árstabilitás és a pénzügyi stabilitáson alapuló dinamikus, fenntartható növekedés feltételeit erősítő eszköz, amely elősegíti az Unió fenntartható növekedésre és foglalkoztatásra irányuló célkitűzéseinek megvalósítását.
- (4) A gazdasági és monetáris unió első évtizede során szerzett tapasztalatok és elkövetett hibák azt mutatják, hogy az Unióban olyan megfelelőbb gazdaságirányításra van szükség, amelynek a közösen megállapított szabályok és politikák iránti erőteljesebb nemzeti felelősségvállalásra, valamint a nemzeti gazdaságpolitikák szilárdabb uniós szintű felügyeleti keretére kell épülnie.
- (5) A tagállamok gazdaságai által az Unión és különösen az euroövezeten belül elért magas fokú integrációval összhangban meg kell erősíteni a gazdasági kormányzás közös keretét, beleértve a költségvetési felügyelet javítását is.
- (6) A továbbfejlesztett gazdaságirányítási keretnek számos, egymással összefüggő és összhangban lévő, a fenntartható növekedéssel és foglalkoztatással kapcsolatos politikára kell támaszkodnia – különösen a növekedésre és foglalkoztatásra irányuló rendezett uniós stratégiára –, különös figyelmet fordítva a belső piac fejlesztésére és erősítésére, a nemzetközi kereskedelem és a versenyképesség elősegítésére, a gazdasági és költségvetési politikák területén létrejött megerősített együttműködés európai szemeszterére, a túlzott költségvetési hiány megelőzésére és kiigazítására szolgáló hatékony keretrendszerre (SNP), a makrogazdasági egyensúlyhiány megelőzésére és kiigazítására szolgáló szilárd keretrendszerre, a nemzeti költségvetési keretekre vonatkozó minimumkövetelményekre, valamint a megerősített pénzügyi szabályozásra és felügyeletre, ideértve az Európai Rendszerkockázati Testület általi makroprudenciális felügyeletet is.
- (7) A dinamikus belső piac megvalósítását és fenntartását a gazdasági és monetáris unió megfelelő és zökkenőmentes működése egyik elemének kell tekinteni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 150., 2011.5.20., 1. o.

⁽³⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 209., 1997.8.2., 6. o.

⁽⁵⁾ HL C 236., 1997.8.2., 1. o.

⁽⁶⁾ A Tanács 1055/2005/EK rendelete (2005. június 27.) a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK rendelet módosításáról (HL L 174., 2005.7.7., 1. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács 1056/2005/EK rendelete (2005. június 27.) a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló 1467/97/EK rendelet módosításáról (HL L 174., 2005.7.7., 5. o.).

⁽⁸⁾ Lásd a <http://www.consilium.europa.eu/documents.aspx?lang=hu> internetes oldalon található 7423/05 sz. dokumentumot.

- (8) Az SNP-nek és a teljes gazdasági kormányzási keretnek ki kell egészítenie és támogatnia kell a növekedésre és foglalkoztatásra irányuló uniós stratégiát. A különböző ágak közötti összefonódások nem biztosíthatnak mentességet az SNP rendelkezései alól.
- (9) A gazdasági kormányzás megerősítésének ki kell terjednie az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek szorosabb és megfelelő időben történő bevonására. Annak elismerése mellett, hogy az Európai Parlamenttel tárgyaló felek e párbeszéd keretében az érintett uniós intézmények és képviselőik, az Európai Parlament illetékes bizottsága felkínálhatja az EUMSZ 126. cikkének (6) bekezdése alapján hozott tanácsi határozat, az EUMSZ 126. cikkének (7) bekezdése alapján kiadott tanácsi ajánlás, az EUMSZ 126. cikkének (9) bekezdése értelmében kiadott felszólítás vagy az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdése alapján hozott határozat által érintett tagállamnak, hogy eszmecszerén vegyen részt. A tagállamok ilyen eszmecszerén való részvétele önkéntes.
- (10) A Bizottságnak a megerősített felügyeleti eljárásban erőteljesebb szereppel kell rendelkeznie a tagállamokra lebontott értékelések, a nyomon követés, a helyszíni látogatások, az ajánlások és a figyelmeztetések tekintetében.
- (11) A Tanácsnak és a Bizottságnak e rendelet alkalmazása során megfelelően figyelembe kell vennie valamennyi lényeges tényezőt, valamint az érintett tagállam gazdasági és költségvetési helyzetét.
- (12) A költségvetési fegyelem szabályait meg kell szilárdítani, különösen azért, hogy az adósság szintje és alakulása, valamint az általános fenntarthatóság nagyobb szerepet kap. Az e szabályoknak való megfelelést és azok végrehajtását biztosító mechanizmusokat is meg kell erősíteni.
- (13) A túlzott hiány esetén követendő jelenlegi eljárásnak mind a hiányra, mind az adósságra vonatkozó kritérium alapján történő végrehajtása olyan számszerű referenciaérték meghatározását teszi szükségessé, amellyel értékelhető, hogy az államadósságnak a bruttó hazai termékhez (GDP) viszonyított aránya megfelelően csökken-e, és kielégítő ütemben közelít-e a referenciaértékhez.
- Átmeneti időszakot kell bevezetni annak lehetővé tételére, hogy az e rendelet elfogadásának idején túlzott hiány esetén követendő eljárásnak alávetett tagállamok politikáikat az adósságcsökkentés számszerű referenciaértékéhez igazíthassák. Ez azon tagállamokra is alkalmazandó, amelyek részesülnek az Unió vagy a Nemzetközi Valutaalap kiigazítási programjából.
- (14) Az a tény, hogy az adósságcsökkentés mértéke nem felel meg a számszerű referenciaértéknek, nem lehet elégséges a túlzott hiány fennállásának megállapításához, ehhez ugyanis az EUMSZ 126. cikkének (3) bekezdése alapján készült bizottsági jelentésben foglalt releváns tényezők teljes körét figyelembe kell venni. Nevezetesen, a konjunkturális hatások és az SFA-tételek által az adósság alakulására gyakorolt hatás értékelése elegendő lehet ahhoz, hogy a túlzott hiány fennállásának az adósságkritérium alapján történő megállapítása elkerülhető legyen.
- (15) A túlzott hiány fennállásának a hiánykritérium alapján történő megállapítása és az ahhoz vezető lépések során az EUMSZ 126. cikkének (3) bekezdése alapján készült bizottsági jelentésben vizsgált releváns tényezők teljes körének figyelembevételére van szükség, ha az államadósságnak a GDP-hez viszonyított aránya nem haladja meg a referenciaértéket.
- (16) A rendszerszintű nyugdíjreformnak a releváns tényezők közötti számbavételekor azon megfontolásnak kell a középpontban állnia, hogy a reformok javítják-e az általános nyugdíjrendszer hosszú távú fenntarthatóságát anélkül, hogy középtávon növelné a költségvetési pozíciót veszélyeztető kockázatokat.
- (17) Az EUMSZ 126. cikkének (3) bekezdése alapján készült bizottsági jelentésnek megfelelően figyelembe kell vennie a nemzeti költségvetési keretrendszer színvonalát, mivel annak alapvető szerepe van a költségvetési konszolidáció és a fenntartható államháztartás erősítésében. A mérlegelkor tekintetbe kell venni a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről szóló, 2011. november 8-i 2011/85/EU tanácsi irányelvben⁽¹⁾ megfogalmazott minimumkövetelményeket, valamint a költségvetési fegyelem szempontjából célszerűnek tartott, megállapodás szerinti egyéb követelményeket.
- (18) A túlzott hiány megszüntetésére vonatkozó tanácsi ajánlásoknak és felszólításoknak való megfelelés nyomán követésének elősegítése érdekében szükség van arra, hogy ezek éves költségvetési célokat határozzanak meg, amelyek összhangban vannak az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított egyenlegben elérendő költségvetési javulással. Ebben az összefüggésben a GDP 0,5 %-ának megfelelő éves referenciaértéket kell éves átlagnak tekinteni.
- (19) Az eredményes intézkedések értékelését megkönnyíti, ha viszonyítási alapként egyrészt az államháztartási kiadásokra vonatkozó célok betartása, másrészt a tervezett egyedi bevételi intézkedések végrehajtása szolgál.
- (20) A túlzott hiány megszüntetésére kifizűtött határidő meghosszabbításának mérlegelése során különös figyelmet kell fordítani az euroövezet vagy az Unió egészét érintő súlyos gazdasági visszaesésekre azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti a középtávú költségvetési fenntarthatóságot.

(¹) Lásd e Hivatalos Lap 41. oldalát.

- (21) Helyénvaló megszigorítani az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdésében megállapított pénzügyi szankciók alkalmazását, hogy valós ösztönzést jelentsenek az EUMSZ 126. cikkének (9) bekezdése szerinti felszólításoknak való megfelelésre.
- (22) Azokra a tagállamokra vonatkozóan, amelyek pénzneme az euro, az Unió költségvetési felügyeleti keretének való megfelelés biztosítása érdekében szabályokon alapuló szankciókat kell kidolgozni az EUMSZ 136. cikke alapján, biztosítva az SNP előírásainak betartását szolgáló méltányos, időszerű és eredményes mechanizmusokat.
- (23) Az e rendeletben említett pénzbírságok az EUMSZ 311. cikke szerinti egyéb bevételnek minősülnek, és olyan stabilitási mechanizmusokra kell fordítani, amelyeket az egész euroövezet stabilitásának megőrzése céljából azok a tagállamok hoznak létre, amelyek pénzneme az euro.
- (24) Az 1467/97/EK rendeletben szereplő hivatkozásokban figyelembe kell venni az Európai Unió működéséről szóló szerződés új cikkszámozását és azt, hogy a 3605/93/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ helyébe az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló jegyzőkönyv alkalmazásáról szóló, 2009. május 25-i 479/2009/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ lépett.
- (25) Az 1467/97/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1467/97/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

(1) Ez a rendelet megállapítja a túlzott hiány esetén követendő eljárást felgyorsító és pontosító rendelkezéseket. A túlzott hiány esetén követendő eljárás célja, hogy megakadályozza a túlzott költségvetési hiány kialakulását, bekövetkezése esetén pedig ösztönözze annak gyors kiigazítását; az eljárás során a költségvetési fegyelem betartásának vizsgálatára a költségvetési hiány és az államadósság kritériumai alapján kerül sor.

(2) E rendelet alkalmazásában „euroövezeti tagállam” az a tagállam, amelynek pénzneme az euro.”

⁽¹⁾ A Tanács 3605/93/EK rendelete (1993. november 22.) az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló jegyzőkönyv alkalmazásáról (HL L 332., 1993.12.31., 7. o.).

⁽²⁾ HL L 145., 2009.6.10., 1. o.

2. A 2. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 126. cikke (2) bekezdése a) pontjának második francia bekezdésével összhangban kivételesnek kell tekinteni a költségvetési hiány referenciaértékének túllépését, ha az vagy az érintett tagállam által nem befolyásolható olyan rendkívüli esemény következménye, amely jelentős hatást gyakorol az államháztartás helyzetére, vagy súlyos gazdasági visszaesés következménye.”;

- b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Amennyiben az államadósságnak a bruttó hazai termékhez (GDP) viszonyított aránya meghaladja a referenciaértéket, ez az arány – az EUMSZ 126. cikke (2) bekezdése b) pontjának megfelelően – akkor tekintendő elegendő mértékben csökkenőnek és a referenciaértékhez kielégítő ütemben közelítőnek, ha a referenciaértéktől való eltérés az előző három évben viszonyítási alapként évente átlagosan egyhuzaddal csökkent, azon elmúlt három évben bekövetkezett változások alapján, amelyekre adatok állnak rendelkezésre.

Az adósságkritérium szerinti követelmény abban az esetben is teljesültnek minősül, ha a Bizottság költségvetési előrejelzései azt mutatják, hogy az eltérés az előírt mértékben csökkenni fog abban a hároméves időszakban, amely felöleli a legutolsó olyan évet követő két évet, amelyre vonatkozóan rendelkezésre állnak adatok. Olyan tagállam esetében, amely ellen 2011. november 8-án, túlzott hiány esetén követendő eljárás van folyamatban, továbbá a túlzott hiány megszüntetését követően még három évig az adósságkritérium szerinti követelmény akkor teljesül, ha a Tanács az érintett tagállam stabilitási vagy konvergenciaprogramjáról készült véleményében úgy ítéli meg, hogy a tagállam megfelelő előrelépést tett a referenciaérték elérése felé.

Az adósságarány kiigazításának referenciaértéke alkalmazása során figyelembe kell venni a ciklusnak az adósságcsökkentés ütemére gyakorolt hatását.”;

- c) a (3)–(7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság az EUMSZ 126. cikke (3) bekezdése szerinti jelentés elkészítésekor a cikkben feltüntetett valamennyi érdemleges tényezőt figyelembe veszi,

amennyiben jelentős mértékben befolyásolják az érintett tagállam hiány- és adósságkritériumoknak való megfelelésének értékelését. A Bizottság jelentésének megfelelő módon tükröznie kell:

- a) a középtávú gazdasági helyzet alakulását, különösen a potenciális növekedést – beleértve a munka, a tőkeakkumuláció és a teljes tényezőtermelékenység által biztosított különböző hozzájárulásokat is –, a ciklikus eseményeket és a magánszektor nettó megtakarítási pozícióját;
- b) a középtávú költségvetési helyzet alakulását, ideértve különösen a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekció eredményeiről szóló jelentés, az elsődleges mérleg szintje és az elsődleges mind folyó, mind tőkekiadások alakulása, a túlzott makrogazdasági egyensúlyhiány megelőzésével és kiigazításával összefüggő szakpolitikák végrehajtása, a közös uniós növekedési stratégiával összefüggő szakpolitikák végrehajtása és az államháztartás általános színvonala, mindenképp a nemzeti költségvetési keretek hatékonysága vonatkozásában;
- c) a jelentésben elemezni kell továbbá a középtávú államadósság-állomány alakulását, dinamikáját és fenntarthatóságát, ideértve különösen a kockázati tényezőket, többek között az adósság lejáratú struktúráját és devizanemét, az SFA-tételeket és azok nagyságát, a felhalmozott tartalékokat és egyéb pénzügyi eszközöket, a garanciákat, különösen a pénzügyi ágazathoz kapcsolódókat, az előregedéshez kapcsolódó implicit kötelezettségeket, valamint a magánszektor adósságállományát, amennyiben az implicit feltételes kötelezettséget jelenthet a kormány számára.

A Bizottság kellő és kifejezett figyelmet fordít minden olyan egyéb tényezőre, amely az érintett tagállam véleménye szerint érdemleges a hiány- és adósságkritériumoknak való megfelelés átfogó értékelése szempontjából, és amelyet az adott tagállam a Tanács és a Bizottság elé terjesztett. Ezzel összefüggésben különös figyelmet kell fordítani: a nemzetközi szolidaritás előmozdítását és az uniós szakpolitikai célok elérését szolgáló pénzügyi hozzájárulásokra; a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében a tagállamok által egymásnak nyújtott két- és többoldalú támogatásból keletkező adósságra és a súlyos pénzügyi zavarok ideje alatti pénzügyi stabilizációs műveletekkel kapcsolatos adósságra.

(4) A Tanács és a Bizottság kiegyensúlyozott, átfogó értékelést ad valamennyi érdemleges tényezőről, különösen arról, hogy súlyosbító vagy enyhítő tényezőként milyen mértékben befolyásolják a hiány- és/vagy adósságkritériumoknak való megfelelés értékelését. Ha az államadósságnak a GDP-hez viszonyított aránya meghaladja a referenciaértéket, a hiánykritériumnak való megfelelés értékelésekor ezeket a tényezőket csak akkor kell figyelembe venni a túlzott hiány fennállásáról szóló határozathoz vezető, az EUMSZ 126. cikkének (4), (5) és (6) bekezdése szerinti lépések során, ha az átfogó elv kettős feltétele – miszerint az

említett érdemleges tényezők figyelembevétele előtt az államháztartási hiány közel volt a referenciaértékhez és a referenciaérték túllépése csak átmeneti – teljes mértékben teljesül.

Az adósságkritériumnak való megfelelés értékelésekor azonban figyelembe kell venni ezeket a tényezőket a túlzott hiány fennállásáról szóló határozathoz vezető lépések során.

(5) A Tanács és a Bizottság a hiányra és államadósságra vonatkozó kritériumok teljesülésének értékelése során és a túlzott hiány-eljárási későbbi lépéseiben megfelelően figyelembe veszi az olyan nyugdíjreformok végrehajtását, amelyek olyan többpilléres rendszert vezetnek be, amely kötelező tőkefedezeti pillért is magában foglal, valamint az államilag kezelt pillér nettó költségét. Különösen mérlegelik a reformok nyomán kialakult teljes nyugdíjrendszer jellemzőit, nevezetesen, hogy a reformok elősegítik-e a hosszú távú fenntarthatóságot anélkül, hogy középtávon növelnék a költségvetési pozíciót veszélyeztető kockázatokat.

(6) Amennyiben a Tanács a Bizottság javaslata alapján az EUMSZ 126. cikkének (6) bekezdése alapján eljárva úgy határoz, hogy valamely tagállamban túlzott hiány áll fenn, a Tanács és a Bizottság az EUMSZ említett cikke szerinti további eljárási lépések során is figyelembe veszi az e cikk (3) bekezdésében említett érdemleges tényezőket, mivel azok hatással vannak az érintett tagállam helyzetére, beleértve az e rendelet 3. cikkének (5) bekezdésében és 5. cikkének (2) bekezdésében meghatározott lépéseket is, nevezetesen a túlzott hiány megszüntetésére vonatkozó határidő megállapítása és annak esetleges kiterjesztése tekintetében. Az említett érdemleges tényezőket azonban nem kell figyelembe venni a Tanácsnak az EUMSZ 126. cikke (6)–(9) és (11) bekezdésének megfelelően hozott határozatai egy részének vagy összességének visszavonásáról szóló, az EUMSZ 126. cikkének (12) bekezdése értelmében hozott határozatok.

(7) Azon tagállamok esetében, amelyeknél a referenciaértékhez képest fennálló túlzott hiány egy több pilléren alapuló, kötelező tőkefedezeti pillért is magában foglaló rendszer bevezetésére irányuló nyugdíjreform végrehajtását tükrözi, a Tanács és a Bizottság a túlzott hiány esetén követendő eljárás keretében a hiánymutatók alakulásának értékelésekor a reform költségét is figyelembe veszi, amennyiben a hiány nem haladja meg jelentősen a referenciaértékhez közelinek tekinthető szintet és az államadósság-arány nem haladja meg a referenciaértéket, és azzal a feltétellel, hogy az általános költségvetési fenntarthatóság megmarad. E nettó költséget a Tanácsnak az EUMSZ 126. cikke (6)–(9) és (11) bekezdésének megfelelően hozott határozatai egy részének vagy összességének visszavonásáról szóló, az EUMSZ 126. cikke (12) bekezdése értelmében hozott határozatok is figyelembe kell venni, amennyiben a hiány jelentős mértékben és folyamatosan csökkent, és elért egy, a referenciaértékhez közeli szintet.”

3. A szöveg a következő szakasszal egészül ki:

„1A. SZAKASZ

GAZDASÁGI PÁRBESZÉD

2a. cikk

(1) Az uniós intézmények – különösen az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság – közötti párbeszéd fokozása, valamint a nagyobb fokú átláthatóság és elszámoltathatóság biztosítása érdekében az Európai Parlament illetékes bizottsága felkérheti a Tanács, a Bizottság – és adott esetben az Európai Tanács vagy az eurocsoport – elnökét, hogy jelenjen meg a bizottság előtt az EUMSZ 126. cikkének (6) bekezdése alapján hozott tanácsi határozatok, az EUMSZ 126. cikkének (7) bekezdése alapján kiadott tanácsi ajánlások, az EUMSZ 126. cikkének (9) bekezdése értelmében kiadott felszólítások vagy az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdése alapján hozott tanácsi határozatok megvitatása céljából.

A Tanácsnak rendszerint követnie kell a Bizottság ajánlásait és javaslatait, vagy nyilvánosan meg kell indokolnia álláspontját.

Az Európai Parlament illetékes bizottsága felajánlhatja az ilyen határozatok, ajánlás vagy felszólítás által érintett tagállamnak, hogy eszmeccserén vegyen részt.

(2) A Tanács és a Bizottság rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet e rendelet végrehajtásáról.”

4. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben említett véleményt teljes mértékben figyelembe véve a Bizottság, amennyiben úgy ítéli meg, hogy túlzott hiány áll fenn, az EUMSZ 126. cikkének (5) és (6) bekezdésével összhangban véleményt és javaslatot intéz a Tanácshoz, és erről tájékoztatja az Európai Parlamentet.”;

b) a (3) bekezdésben a 3605/93/EK rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdésére való hivatkozást a 479/2009/EK rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdésére való hivatkozás váltja fel;

c) a (4) és (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Tanács az EUMSZ 126. cikkének (7) bekezdésével összhangban kiadott ajánlásában legfeljebb hat hónapos határidőt állapít meg az érintett tagállam által

meghozandó eredményes intézkedésre. Amennyiben a helyzet súlyossága ezt indokolja, az eredményes intézkedésre előírt határidő három hónapra csökkenthető. A Tanács ajánlásában a túlzott hiány megszüntetésére is határidőt állapít meg, amit a túlzott hiány fennállásának megállapítását követő évben kell teljesíteni, kivéve, ha különleges körülmények állnak fenn. Az ajánlásban a Tanács felkéri a tagállamot, hogy teljesítsen olyan éves költségvetési célokat, amelyek – az ajánlást alátámasztó előrejelzés alapján – megfelelnek az egyszeri és átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított egyenlegben elérendő, a GDP legalább 0,5 %-át mint küszöbértéket kitevő éves minimális javulásnak, és ezáltal az ajánlásban szereplő határidőn belül szüntesse meg a túlzott hiányt.

(4a) Az érintett tagállam a (4) bekezdésben előírt határidőn belül jelentést tesz a Tanácsnak és a Bizottságnak az EUMSZ 126. cikke (7) bekezdésének megfelelően kiadott tanácsi ajánlás nyomán hozott intézkedésekről. A jelentés tartalmazza az államháztartás kiadásaira és bevételeire, illetve mind a kiadási, mind a bevételi oldal diszkrécionális intézkedéseire vonatkozó célokat, a tanácsi ajánlással összhangban, valamint a célok elérése érdekében hozott intézkedésekre és az e célból tervezett intézkedések jellegére vonatkozó információt. A tagállam a jelentést közzéteszi.

(5) Amennyiben az EUMSZ 126. cikkének (7) bekezdése szerinti ajánlásnak megfelelően eredményes intézkedésekre került sor, de az ajánlás elfogadását követően az államháztartásra jelentős negatív hatást gyakorló, előre nem látható kedvezőtlen gazdasági események következnek be, a Tanács a Bizottság ajánlása alapján határozhat úgy, hogy az EUMSZ 126. cikke (7) bekezdése szerinti felülvizsgált ajánlást fogad el. Az e rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett érdelemleges tényezőket figyelembe vevő felülvizsgált ajánlás főszabályként egy évvel hosszabbíthatja meg a túlzott hiány megszüntetésére kitűzött határidőt. A Tanács az ajánlásában a gazdasági előrejelzésekhez viszonyítva értékeli az államháztartásra jelentős negatív hatást gyakorló, előre nem látható kedvezőtlen gazdasági események fennállását. A Tanács – a Bizottság ajánlása alapján – az euroövezetet vagy az Unió egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés esetén is határozhat úgy, hogy az EUMSZ 126. cikke (7) bekezdése szerinti felülvizsgált ajánlást fogad el, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú fenntarthatóságát.”

5. A 4. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az e rendelet 3. cikke (4) bekezdésével összhangban meghatározott határidő elteltét követően azonnal végre kell hajtani a Tanácsnak az EUMSZ 126. cikke (8) bekezdése szerinti ajánlásai nyilvánosságra hozatalára vonatkozó határozatait, ha megállapítást nyer, hogy nem történt eredményes intézkedés.

(2) Amikor a Tanács azt vizsgálja, hogy az EUMSZ 126. cikkének (7) bekezdésével összhangban kiadott ajánlásaira válaszul történtek-e eredményes intézkedések, határozatát az érintett tagállam által e rendelet 3. cikke (4a) bekezdésének megfelelően benyújtott jelentésre és annak végrehajtására, valamint az érintett tagállam kormánya által nyilvánosan bejelentett esetleges egyéb döntésekre alapozza.

Amennyiben a Tanács az EUMSZ 126. cikke (8) bekezdésével összhangban azt állapítja meg, hogy az érintett tagállam nem hozott eredményes intézkedéseket, ezt jelenti az Európai Tanácsnak.”

6. Az 5. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Tanácsnak azokat a határozatokat, amelyekkel az EUMSZ 126. cikkének (9) bekezdésével összhangban az érintett euroövezeti tagállamot felszólítja, hogy hozzon intézkedéseket a költségvetési hiány csökkentésére, azon tanácsi határozattól számított két hónapon belül kell meghoznia, amely az EUMSZ 126. cikkének (8) bekezdésével összhangban megállapította, hogy nem került sor eredményes intézkedésre. A felszólításban a Tanács felkéri a tagállamot, hogy valósítson meg olyan éves költségvetési célokat, amelyek – az ajánlást alátámasztó előrejelzés alapján – megfelelnek az egyszeri és átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított egyenlegben elérendő, a GDP legalább 0,5 %-át mint küszöbértéket kitevő éves minimális javulásnak, és ezáltal a felszólításban szereplő határidőn belül szüntesse meg a túlzott hiányt. A Tanács megjelöli az e célok eléréséhez vezető intézkedéseket is.

(1a) A Tanácsnak az EUMSZ 126. cikke (9) bekezdésével összhangban tett felszólítását követően az érintett tagállam jelentést tesz a Tanácsnak és a Bizottságnak a felszólításra válaszként hozott intézkedésekről. A jelentés tartalmazza az államháztartás kiadásaira és bevételeire, illetve mind a kiadási, mind a bevételi oldal diszkrecionális intézkedéseire vonatkozó célokat, valamint az egyedi tanácsi ajánlásokra válaszul tett intézkedésekre vonatkozó információkat, hogy a Tanács, szükség esetén, e rendelet 6. cikke (2) bekezdésének megfelelő határozatot hozhasson. A tagállam a jelentést közzéteszi.

(2) Amennyiben az EUMSZ 126. cikkének (9) bekezdése szerinti felszólításnak megfelelően eredményes intézkedésekre került sor, de a felszólítás elfogadását követően az államháztartásra jelentős negatív hatást gyakorló, előre nem látható kedvezőtlen gazdasági események következnek be, a Tanács a Bizottság ajánlása alapján határozhat úgy, hogy az EUMSZ 126. cikke (9) bekezdése értelmében felülvizsgált felszólítást fogad el. Az e rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében hivatkozott érdemleges tényezőket figyelembe vevő felülvizsgált felszólítás főszabályként egy évvel hosszabbíthatja meg a túlzott hiány megszüntetésére kitűzött határidőt. A Tanács a felszólításában a gazdasági előrejelzésekhez viszonyítva mérlegeli az államháztartásra jelentős negatív hatást gyakorló, előre nem látható kedvezőtlen gazdasági események fennállását. A Tanács – a

Bizottság ajánlása alapján – az euroövezetet vagy az Unió egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés esetén is határozhat úgy, hogy az EUMSZ 126. cikke (9) bekezdése értelmében felülvizsgált felszólítást fogad el, azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú fenntarthatóságát.”

7. A 6–8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

(1) Amikor a Tanács azt vizsgálja, hogy az EUMSZ 126. cikkének (9) bekezdésével összhangban adott felszólítására válaszul történtek-e eredményes intézkedések, határozatát az érintett tagállam által e rendelet 5. cikke (1a) bekezdésének megfelelően benyújtott jelentésre és annak végrehajtására, valamint az érintett tagállam kormánya által nyilvánosan bejelentett esetleges egyéb döntésekre alapozza. A Bizottság által tett ellenőrző látogatás eredményét e rendelet 10a. cikkének megfelelően figyelembe kell venni.

(2) Ha az EUMSZ 126. cikke (11) bekezdésének alkalmazására vonatkozó feltételek teljesülnek, a Tanács az EUMSZ 126. cikke (11) bekezdésével összhangban szankciókat állapít meg. Az erről szóló határozatokat legkésőbb négy hónappal a Tanács azon határozata után kell meghozni, amelyben az érintett euroövezeti tagállamot az EUMSZ 126. cikkének (9) bekezdésével összhangban intézkedések meghozatalára szólította fel.

7. cikk

Ha egy euroövezeti tagállam nem a Tanácsnak az EUMSZ 126. cikke (7) és (9) bekezdése szerinti, egymást követően hozott jogi aktsaival összhangban jár el, a Tanácsnak a 479/2009/EK rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt jelentések napjától számított tizenhat hónapon belül meg kell hoznia az EUMSZ 126. cikke (11) bekezdésével összhangban szankció kiszabását megállapító határozatát. Amennyiben az e rendelet 3. cikkének (5) bekezdése vagy 5. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó, a tizenhat hónapos határidő ennek megfelelően módosul. Gyorsított eljárást kell alkalmazni az olyan szándékosan tervezett költségvetési hiány esetén, amelyről a Tanács úgy dönt, hogy túlzott.

8. cikk

A Tanácsnak az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdésével összhangban hozott, a szankciókat megszigorító határozatait legkésőbb két hónappal a 479/2009/EK rendeletben előírt jelentéstételi határidőket követően meghozza. A Tanács az EUMSZ 126. cikkének (12) bekezdésével összhangban hozott, a határozatai egy részét, vagy valamennyi határozatát hatályon kívül helyező határozatait mielőbb, de legkésőbb két hónappal a 479/2009/EK rendeletben megállapított jelentéstételi határidőket követően meghozza.”

8. A 9. cikk (3) bekezdésében a 6. cikkre való hivatkozás helyébe a 6. cikk (2) bekezdésére való hivatkozás lép.

9. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés bevezető fordulata helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Tanács és a Bizottság rendszeresen felügyeli azoknak az intézkedéseknek a végrehajtását, amelyeket.”;

b) a (3) bekezdésben a 3605/93/EK rendeletre vonatkozó hivatkozás helyébe a 479/2009/EK rendeletre vonatkozó hivatkozás lép.

10. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„10a. cikk

(1) A Bizottság e rendelet célkitűzéseivel összhangban állandó párbeszédet tart fenn a tagállami hatóságokkal. A Bizottság e célból ellenőrzéseket hajt végre különösen annak érdekében, hogy felmérje az érintett tagállam aktuális gazdasági helyzetét, és azonosítsa az e rendeletben meghatározott célok teljesítése során adódó esetleges kockázatokat és nehézségeket.

(2) A helyszíni ellenőrzések keretében fokozott ellenőrzésekre kerülhet sor azon tagállamokban, amelyek vonatkozásában az EUMSZ 126. cikkének (8) bekezdése értelmében hozott határozatot követően ajánlásokat és felszólításokat, illetve az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdése szerinti határozatokat adtak ki. Az érintett tagállamoknak rendelkezésre kell bocsátaniuk az ellenőrző látogatás előkészítéséhez és lefolytatásához szükséges valamennyi információt.

(3) A Bizottság adott esetben felkérheti az Európai Központi Bank képviselőit, hogy vegyenek részt az olyan tagállamot érintő ellenőrző látogatáson, melynek pénzneme az euro, vagy amely részt vesz az Európai Központi Bank és az euroövezeten kívüli tagállamok nemzeti központi bankjai között a gazdasági és monetáris unió harmadik szakaszában az árfolyam-mechanizmus eljárási szabályainak meghatározásáról szóló, 2006. március 16-i megállapodásban (*) (ERM II).

(4) A Bizottság tájékoztatja a Tanácsot a (2) bekezdésben említett látogatás eredményéről, és adott esetben határozhat úgy, hogy az eredményeket nyilvánosságra hozza.

(5) A (2) bekezdésben említett ellenőrző látogatások szervezésekor a Bizottság az előzetes megállapításait észrevételezésre megküldi az érintett tagállamoknak.

(*) HL C 73., 2006.3.25., 21. o.”

11. A 11. és 12. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

Ha a Tanács úgy határoz, hogy valamely euroövezeti tagállamra az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdésével összhangban szankciókat szab ki, főszabályként pénzbírságot szab ki. A Tanács határozhat úgy, hogy ezt a pénzbírságot az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdésében előírt más intézkedéssel egészíti ki.

12. cikk

(1) A pénzbírság összege tartalmaz egy – a GDP 0,2 %-ának megfelelő – állandó elemet és egy változó elemet. A változó elem egyenlő az előző évi GDP százalékában kifejezett költségvetési egyenleg, valamint vagy a költségvetési egyenlegre vonatkozó referenciaérték, vagy – ha a költségvetési fejelem megsértése kiterjed az adósságkritériumra – a GDP százalékában kifejezett, azon államháztartási egyenleg közötti különbség abszolút értékének egytizedével, amelyet az EUMSZ 126. cikkének (9) bekezdése szerinti felszólításnak megfelelően ugyanabban az évben el kellett volna érni.

(2) Minden egyes, a pénzbírság kiszabását követő évben a túlzott hiány fennállásáról szóló határozat hatályon kívül helyezéséig a Tanács értékeli, hogy az érintett euroövezeti tagállam a Tanácsnak az EUMSZ 126. cikke (9) bekezdésével összhangban tett felszólítására eredményes intézkedéseket tett-e. Ebben az éves értékelésben a Tanács az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdésével összhangban az intézkedések megszigorításáról határoz, kivéve, ha az érintett euroövezeti tagállam a Tanács felszólításának eleget tett. Ha a Tanács kiegészítő pénzbírság kivetéséről határoz, azt ugyanúgy kell kiszámítani, mint az (1) bekezdésben említett pénzbírság változó elemét.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett pénzbírságok egyenként nem haladhatják meg a GDP 0,5 %-át.”

12. A 13. cikk törlendő, és a 15. cikkben a 13. cikkre való hivatkozás helyébe a 12. cikkre való hivatkozás lép.

13. A 16. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„16. cikk

A 12. cikkben említett pénzbírságok az EUMSZ 311. cikke szerinti egyéb bevételek minősülnek, és azokat az európai pénzügyi stabilitási eszközre kell fordítani. Attól az időponttól kezdve, hogy a részt vevő tagállamok pénzügyi segítség nyújtása érdekében, és az egész euroövezet stabilitásának megőrzése céljából újabb stabilitási mechanizmust hoznak létre, a pénzbírságok összegét ez utóbbi mechanizmusra kell fordítani.”

14. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„17a. cikk

(1) A Bizottság 2014. december 14-ig, majd ezt követően ötévenként jelentést tesz közzé e rendelet végrehajtásáról.

A jelentés többek között értékeli:

- a) a rendelet eredményességét;
- b) az EUMSZ-szel összhangban a tagállamok gazdaságpolitikáinak szorosabb koordinálása és gazdasági teljesítményük folyamatos közelítése terén tett előrelépést.

(2) Adott esetben az (1) bekezdésben említett jelentést a rendelet módosítására irányuló javaslat kíséri.

(3) A jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is meg kell küldeni.”

15. A 1467/97/EK rendelet teljes szövegében a Szerződés 104. cikkére való hivatkozások helyébe az EUMSZ 126. cikkére való hivatkozás lép.

16. A melléklet 2. pontjában, az I. oszlopban a 3605/93/EK tanácsi rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdésére való hivatkozás helyébe a 479/2009/EK tanácsi rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdésére való hivatkozás lép.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. november 8-án.

a Tanács részéről
az elnök
J. VINCENT-ROSTOWSKI

II

(Nem jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

A TANÁCS 2011/85/EU IRÁNYELVE

(2011. november 8.)

a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 126. cikke (14) bekezdésének harmadik albekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Szükséges, hogy a gazdasági és monetáris unió első évtizede alatt szerzett tapasztalatokra építsünk. A közelmúlt gazdasági fejleményei Unió-szerte új kihívások elé állították a költségvetési politikát, és rávilágítottak mindenekelőtt arra, hogy hangsúlyosabb nemzeti szerepvállalásra és egységes követelményekre van szükség a tagállamok költségvetési keretrendszerének kialakítására vonatkozó szabályok és eljárások tekintetében. Különösen azt szükséges pontosítani, mit kell tenniük a nemzeti hatóságoknak ahhoz, hogy megfeleljenek az Európai Unióról szóló szerződéshez (EUSZ) és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez (EUMSZ) csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló 12. jegyzőkönyv rendelkezéseinek és különösen a jegyzőkönyv 3. cikkének.
- (2) A tagállamok kormányai és az államháztartási alszektorok olyan állami számviteli rendszereket működtetnek, amelyek magukban foglalják a könyvvizetést, a belső ellenőrzést, a pénzügyi beszámolást és a könyvvizsgálatot. Ezeket az elszámolási rendszereket meg kell különböztetni a statisztikai módszereken alapuló, a kormányzati pénzügyek eredményeiről információt szol-

gáltató statisztikai adatoktól, valamint a jövőbeli kormányzati pénzügyekhez kapcsolódó előrejelzésektől vagy költségvetési tervezéstől.

- (3) A tagállamok közötti összehasonlítást biztosító, kiváló minőségű statisztikai adatok előállításának előfeltétele a teljes körű és megbízható állami számvitel alkalmazása az államháztartás valamennyi alszektorában. A belső ellenőrzésnek biztosítani kell, hogy a meglévő szabályok az államháztartási alszektorok egészében érvényesüljenek. A közintézmények – pl. a Számvevőszék – vagy a könyvvizsgáló magánszervezetek által végzett független ellenőrzésnek a legjobb nemzetközi gyakorlatok követésére kell ösztönöznie.
- (4) A költségvetési adatok rendelkezésre állása létfontosságú az Unió költségvetési felügyeleti keretének megfelelő működéséhez. A kellő időben rendelkezésre álló és megbízható költségvetési adatok rendszeres rendelkezésre állása kulcsfontosságú a megfelelő és jól időzített felügyelethez, ami pedig váratlan költségvetési fejlemények esetén lehetővé teszi az azonnali intézkedéseket. A költségvetési adatok minőségének biztosítása során alapvető az átláthatóság, aminek megvalósulásához ezen adatok rendszeres, nyilvános közzétételére van szükség.
- (5) Az európai statisztikákról szóló, 2009. március 11-i 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ az uniós szakpolitikák kialakítása, alkalmazása, ellenőrzése és értékelése céljából létrehozta az európai statisztikák előállításának jogszabályi keretét. E rendelet ugyanakkor rögzítette az európai statisztikák fejlesztésére, előállítására és közzétételére irányadó következő alapelveket: szakmai függetlenség, pártatlanság, tárgyilagosság, megbízhatóság, a statisztikai adatok bizalmas kezelése, költséghatékonyság; ezen alapelvek mindegyikét pontosan meg is határozta. Az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló jegyzőkönyv alkalmazásáról szóló, 2009. május 25-i 479/2009/EK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ megerősítette a Bizottságnak a túlzott hiány esetén követendő eljárásához használt statisztikai adatok ellenőrzésére vonatkozó jogkörét.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 150., 2011.5.20., 1. o.

⁽³⁾ HL L 87., 2009.3.31., 164. o.

⁽⁴⁾ HL L 145., 2009.6.10., 1. o.

- (6) A „kölségvetési”, „hiány” és „beruházás” fogalmak meghatározását a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló 12. jegyzőkönyvben az Integrált Nemzeti Számlák Európai Rendszerére (ESA) történő hivatkozással állapították meg, amelyet a Közösségben a nemzeti és regionális számlák európai rendszeréről szóló, 1996. június 25-i 2223/96/EK tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ elfogadott, a Közösségben a nemzeti és regionális számlák európai rendszere (ESA 95) váltott fel.
- (7) Az ESA 95 adatok hozzáférhetősége és megfelelő minősége létfontosságú az Unió költségvetési felügyeleti keretének megfelelő működéséhez. Az ESA 95 eredmény-szemléletű információkra támaszkodik. Ezek az eredmény-szemléletű költségvetési statisztikák azonban az azokat megelőzően összeállított pénzforgalmi adatokon vagy az azokkal egyenértékű adatokon alapulnak. Mindezek fontos szerepet tölthetnek be az időben történő költségvetési felügyelet annak érdekében történő megerősítésében, hogy el lehessen kerülni a jelentős költségvetési hiányszorítások késői felfedezését. Amennyiben rendelkezésre állnak a költségvetési folyamatokra vonatkozó pénzforgalmi adatok idősorai, lehetővé válik a szorosabb felügyeletet indokoló tendenciák azonosítása. A pénzforgalmi szemléletű költségvetési adatok (vagy ezzel egyenértékű állami számviteli adatok, amennyiben pénzforgalmi szemléletű adatok nem állnak rendelkezésre) közül közzé kell tenni legalább a teljes egyenleget, az összes bevételt és az összes kiadást. Indokolt esetben, például ha az önkormányzati szervek száma nagy, az adatok időben történő közzétételéhez alkalmazhatók olyan megfelelő becslési módszerek is, amelyek az önkormányzati szervek sokaságából vett mintán alapulnak, de ebben az esetben a közzétett adatokat később módosítani kell az alszektorra vonatkozó tényadatok alapján.
- (8) Az egyoldalúan torzított és irreális makrogazdasági és költségvetési előrejelzések jelentősen akadályozhatják a költségvetési tervezés hatékonyságát, következésképpen alááshatják a költségvetési fegyelem iránti elkötelezettséget; ezzel szemben az átláthatóság és az előrejelzési módszerek megvitatása számottevően javíthatja a költségvetési tervezéshez használt makrogazdasági és költségvetési előrejelzések minőségét.
- (9) Annak biztosításához, hogy a költségvetési politika reális előrejelzésekre támaszkodjon, döntő fontosságú elem az átláthatóság, aminek megvalósulásához nemcsak a költségvetési tervezéshez összeállított hivatalos makrogazdasági és költségvetési előrejelzéseknek, hanem az azok alapjául szolgáló módszereknek, feltevéseknek és releváns paramétereknek is nyilvánosan hozzáférhetőeknek kell lenniük.
- (10) A legvalószínűbb makrogazdasági és -költségvetési forgatókönyvet kiegészítő érzékenységvizsgálat és a megfelelő költségvetési előrejelzések lehetővé teszik annak elemzését, hogy a növekedésre és kamatlábra vonatkozó különböző feltevések esetén hogyan alakulnának a fő költségvetési változók, jelentősen csökkentve ezáltal annak a kockázatát, hogy előrejelzési hibák veszélyeztessék a költségvetési fegyelmet.
- (11) A bizottsági előrejelzések és az azok alapjául szolgáló modellekről szóló tájékoztatás hasznos referenciaként szolgálhat a tagállamok számára legvalószínűbb makrogazdasági és -költségvetési forgatókönyvhöz, fokozva a költségvetési tervezéshez használt előrejelzések érvényességét. Ugyanakkor annak mértéke, hogy a tagállamoktól mennyire lehet elvárni a költségvetési tervezéshez használt előrejelzéseknek a bizottsági előrejelzésekkel való összevetését, az előrejelzések készítésének időzítésétől és az előrejelzési módszerek és feltevések összehasonlíthatóságától függően változó lesz. Az egyéb független szervezetek előrejelzései is hasznos viszonyítási alapként szolgálhatnak.
- (12) A választott makrogazdasági és -költségvetési forgatókönyv és a bizottsági előrejelzés közötti jelentős eltéréseket ismertetni és indokolni kell, különösen akkor, ha a külső feltételezések változóinak szintje vagy növekedése lényegesen eltér a Bizottság előrejelzéseiben foglalt értékektől.
- (13) Tekintettel a tagállamok költségvetési és az uniós költségvetés között fennálló kölcsönös függésre, a tagállamok költségvetési előrejelzéseik elkészítésében való támogatása érdekében a Bizottságnak rendelkezésre kell bocsátania az uniós költségvetés kiadásainak előrejelzését a többéves pénzügyi kereten belül programozott kiadások részletezettségében.
- (14) A költségvetési tervezés céljából használt előrejelzések készítésének megkönnyítése, valamint a Bizottság és a tagállamok által készített előrejelzések közti különbségek okainak feltárása érdekében minden tagállam számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy évente megvitassa a Bizottsággal a makrogazdasági és költségvetési előrejelzések alapjául szolgáló feltételezéseket.
- (15) A hivatalos makrogazdasági és költségvetési előrejelzések minőségét jelentős mértékben javítja az objektív kritériumokon alapuló, rendszeres, részrehajlástól mentes és átfogó értékelés. Az alapos értékelés magában foglalja a gazdasági feltevések vizsgálatát, a más intézmények által készített előrejelzésekkel való összehasonlítást, valamint a múltbeli előrejelzések megbízhatóságának értékelését.
- (16) Figyelembe véve a tagállamok szabályokon alapuló költségvetési keretrendszerének dokumentált hatékonyságát az uniós költségvetési szabályokkal kapcsolatos nemzeti felelősségvállalás megerősítése és a költségvetési fegyelem elősegítése terén, az uniós szintű költségvetési célkitűzésekkel összhangban lévő, erős, országspecifikus és számszerű költségvetési szabályoknak kell alkotniuk az Unió megerősített költségvetési felügyeleti keretének egyik sarokkövét. Az erős számszerű költségvetési szabályoknak jól meghatározott célokat, valamint a hatékony

⁽¹⁾ HL L 310., 1996.11.30., 1. o.

és időben történő ellenőrzést lehetővé tévő mechanizmusokat kell tartalmazniuk. A szabályoknak olyan szervezetek által készített megbízható és független elemzésen kell alapulniuk, amelyek függetlenek vagy a tagállamok adóhatóságaival szemben működési autonómiával rendelkeznek. Emellett a szakpolitikai tapasztalat azt mutatja, hogy a számszerű költségvetési szabályok akkor működnek hatékonyan, ha a szabályok teljesítésének elmulasztása következményekkel jár, még ha azok csupán a jó hírnév elvesztését jelentik is.

- (17) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, egyes Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságára vonatkozó rendelkezésekről szóló 15. jegyzőkönyv értelmében a Szerződésekhez csatolt, a túlzott hiány esetén követhető eljárásról szóló 12. jegyzőkönyvben említett referenciaértékek közvetlenül nem kötelezőek az Egyesült Királyságra nézve. Az Egyesült Királyságra ezért nem kell alkalmazni azon kötelezettséget, hogy olyan számszerű költségvetési szabályokat léptessen életbe, amelyek hatékonyan elősegítik a túlzott hiányra vonatkozó konkrét referenciaértékeknek való megfelelést, sem azt a fentiekhez kapcsolódó kötelezettséget, hogy a középtávú költségvetési keretekben szereplő többéves célkitűzések összhangban legyenek az említett költségvetési szabályokkal.
- (18) A tagállamoknak kerülniük kell a prociklikus költségvetési politikákat, és gazdaságilag kedvező időszakban nagyobb mértékű költségvetési konszolidációt kell végezniük. A világosan meghatározott számszerű költségvetési szabályok elősegítik e célkitűzések megvalósítását, és e szabályoknak tükröződnie kell a tagállamok éves költségvetési jogszabályaiban.
- (19) A nemzeti költségvetési tervezés csak akkor lehet a Stabilitási és Növekedési Paktum (a továbbiakban: az SNP) prevenciós és korrekciós ágával egyaránt konzisztens, ha többéves megközelítést alkalmaz és különösen a középtávú költségvetési célkitűzések megvalósítására törekszik. A középtávú költségvetési keretrendszerek eszközül szolgálnak annak biztosításához, hogy a tagállamok költségvetési keretrendszerei összhangban legyenek az Unió jogszabályaival. A költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ és a túlzott hiány esetén követhető eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló, 1997. július 7-i 1467/97/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ értelmében az SNP prevenciós és korrekciós ága nem tekinthető egymástól elkülönítve.
- (20) Bár az éves költségvetési jogszabályok elfogadása a költségvetési folyamatnak – amely során a tagállamokban

fontos költségvetési döntéseket fogadnak el – kulcsfontosságú lépése, a legtöbb költségvetési intézkedés hatásai jóval túlnyúlnak az éves költségvetési cikluson. Egy egyéves terv ezért nem szolgáltat megfelelő alapot a stabil költségvetési politikákhoz. Az Unió költségvetési felügyeleti kerete többéves jellegének figyelembevétele érdekében az éves költségvetési jogszabályok tervezését a középtávú költségvetési keretrendszerből kiinduló, többéves költségvetési tervezésre kell alapozni.

- (21) A középtávú költségvetési keretrendszernek – a költségvetési évre vonatkozóan és azon túlmenően is – többek között előrejelzéseket kell tartalmaznia valamennyi főbb kiadási és bevételi tétel tekintetében, változatlan politikákat alapul véve. Valamennyi tagállamnak megfelelő módon számszerűsítienie kell változatlan politikákat, és a meghatározásokat közzé kell tenniük az abban szerepet játszó feltévekkel, módszerekkel és egyéb releváns paraméterekkel együtt.
- (22) Ez az irányelv nem akadályozhatja az újonnan választott tagállami kormányokat abban, hogy középtávú költségvetési keretrendszerüket naprakésszé tegyék annak érdekében, hogy az tükrözze az új politikai prioritásaikat. Ilyen esetben az új kormányoknak nyilvánvalóvá kell tennie a korábbi és az új középtávú költségvetési keretrendszer közötti különbségeket.
- (23) Az EUMSZ által létrehozott költségvetési felügyeleti keret rendelkezései, és különösen az SNP a kormányzat egészére alkalmazandó, amely a 2223/96/EK rendeletben meghatározottak szerint a következő alszektorokból áll: központi kormányzat, tartományi kormányzat, helyi önkormányzat és társadalombiztosítási alapok.
- (24) Számos tagállamban a költségvetési jogkörök alsóbb kormányzati szintre történő áthelyezésével erőteljesen decentralizálódott a költségvetési politika. Ezért ezeknek az alsóbb kormányzati szinteknek a szerepe jelentősen megnőtt az SNP betartásának biztosítása terén, és különösen – de nem kizárólag – az ilyen tagállamokban kiemelt figyelmet kell fordítani annak biztosítására, hogy az államháztartás valamennyi alszektorára megfelelően kiterjedjen a nemzeti költségvetési keretrendszerben rögzített kötelezettségek és eljárások hatálya.
- (25) Annak érdekében, hogy hatékonyan segítsék elő a költségvetési fegyelmet és az államháztartás fenntarthatóságát, a költségvetési keretrendszereknek az államháztartás teljes egészére ki kell terjedniük. Ezért kiemelten figyelembe kell venni az alszektorok rendszeres költségvetésén kívüli kormányzati szervek és alapok olyan műveleteit, amelyek azonnali vagy középtávú hatást gyakorolnak a tagállamok költségvetési pozíciójára. Az államháztartás egyenlegére és adósságára gyakorolt összehatásokat az éves költségvetési eljárások keretében és a középtávú költségvetési tervekben ismertetni kell.

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o.

⁽²⁾ HL L 209., 1997.8.2., 6. o.

- (26) Ugyanígy a feltételes kötelezettségek meglétére is kellő figyelmet kell fordítani. Konkrétan, a feltételes kötelezettségek valamely bizonytalan jövőbeli esemény bekövetkezésétől függő lehetséges kötelezettségek, illetve olyan, már meglévő kötelezettségek, amelyek kifizetésére nem biztos, hogy sor kerül, vagy a lehetséges kifizetés összegét nem lehet megbízható módon meghatározni. Közéjük tartoznak például az állami garanciákra, a nem teljesítő hitelekre, valamint a közösségi vállalatok/társaságok működéséből származó kötelezettségekre vonatkozó releváns információk, ahol lehetséges, ott a feltételes kötelezettségvállalásból származó kiadások valószínűségének és lehetséges időpontjának megjelölésével. Megfelelően figyelembe kell venni a piaci érzékenységeket.
- (27) A Bizottság rendszeresen ellenőrzi ezen irányelv végrehajtását. Az e rendeletnek a nemzeti költségvetési keretrendszerek különböző aspektusaival foglalkozó rendelkezéseivel kapcsolatos legjobb gyakorlatokat azonosítani kell és meg kell osztani egymással.
- (28) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a költségvetési fegyelemnek az EUMSZ által előírtaknak megfelelően történő egységes megfelelést a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (29) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás⁽¹⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy – a maguk számára és az Unió érdekében – készítsék el saját táblázataikat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

TÁRGY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Ez az irányelv meghatározza a tagállamok költségvetési keretrendszerének jellemzőire vonatkozó részletes szabályokat. Ezek a szabályok a tagállamok túlzott költségvetési hiány elkerülésére vonatkozó, az EUMSZ szerinti kötelezettségei betartásának biztosításához szükségesek.

2. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában a „kormányzat”, „hiány” és „beruházás” fogalmaknak az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló 12. jegyzőkönyv

2. cikkében rögzített meghatározása alkalmazandó. A kormányzat alszektorai tekintetében a 2223/96/EK rendelet A. mellékletének 2.70. pontjában foglalt fogalom meghatározások alkalmazandók.

Ezen túlmenően az alábbi meghatározást kell alkalmazni:

„*költségvetési keretrendszer*”: azon intézkedések, eljárások, szabályok és intézmények összessége, amelyek az államháztartás költségvetési politikai végrehajtásának alapját alkotják, különös tekintettel a következőkre:

- a) költségvetési számviteli és statisztikai jelentéskészítési rendszerek;
- b) a költségvetési tervezéshez felhasznált előrejelzések elkészítésére irányadó szabályok és eljárások;
- c) országspecifikus számszerű költségvetési szabályok, amelyek hozzájárulnak ahhoz, hogy a költségvetési politika tagállamok általi teljesítése összhangban legyen a tagállamokra a Szerződés rendelkezései alapján háruló, a költségvetési teljesítmény összefoglaló mutatószámai – például az államháztartási hiány, a forrásbevonás, az adósságállomány vagy ezek főbb komponensei – formájában kifejezett kötelezettségekkel;
- d) költségvetési eljárások, azaz a költségvetési folyamat egyes szakaszait alátámasztó eljárási szabályok;
- e) nemzeti költségvetési eljárások meghatározott sorából álló olyan középtávú költségvetési keretrendszerek, amelyek az éves költségvetési cikluson túlra terjesztik a költségvetési politika időhorizontját, ideértve a politikai prioritások és a középtávú költségvetési célkitűzések meghatározását;
- f) a független ellenőrzésre és elemzésre vonatkozó, a költségvetési folyamat elemei átláthatóságának fokozását célzó szabályok;
- g) a kormányzati szektor különböző alszektorai tekintetében a hatóságok közötti költségvetési kapcsolatokat szabályozó mechanizmusok és szabályok.

II. FEJEZET

SZÁMVITEL ÉS STATISZTIKA

3. cikk

(1) Az állami számvitel nemzeti rendszereit illetően a tagállamok olyan állami számviteli rendszert működtetnek, amely átfogó és következetes módon lefedi a kormányzati szektor valamennyi alszektorát, és tartalmazza azokat az információkat, amelyek az eredményszemléletű adatok ESA 95 módszertan szerinti összeállításához szükségesek. Ezekben az állami számviteli rendszerekben belső ellenőrzést és független könyvvizsgálatot kell végezni.

⁽¹⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

(2) A tagállamok a kormányzati szektor valamennyi, a 2223/96/EK rendelet szerinti alszektora esetében gondoskodnak arról, hogy a költségvetési adatok időben és rendszeresen, nyilvánosan hozzáférhetőek legyenek. A tagállamok közzéteszik különösen a következőket:

a) pénzforgalmi szemléletű költségvetési adatok (vagy ezzel egyenértékű állami számviteli adatok, amennyiben pénzforgalmi szemléletű adatok nem állnak rendelkezésre) az alábbi rendszerességgel:

— havi adatok a következő hónap vége előtt a központi kormányzatra, a tartományi kormányzatokra és a társadalombiztosítási alszektorokra vonatkozóan; és

— negyedéves adatok a következő negyedév vége előtt az önkormányzati alszektorra vonatkozóan;

b) részletes átvezetési táblázat, amely bemutatja, hogyan történik a pénzforgalmi szemléletű adatok (vagy ezzel egyenértékű állami számviteli adatok, amennyiben pénzforgalmi szemléletű adatok nem állnak rendelkezésre) ESA 95 módszertan szerinti adatokra való átszámítása.

III. FEJEZET

ELŐREJELZÉSEK

4. cikk

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a költségvetési tervezés a legfrissebb információkat felhasználó, reális makrogazdasági és költségvetési előrejelzéseken alapuljon. A költségvetési tervezésnek a legvalószínűbb makrogazdasági és -költségvetési forgatókönyvön vagy egy óvatosabb forgatókönyvön kell alapulnia. A makrogazdasági és költségvetési előrejelzéseket össze kell hasonlítani a legfrissebb bizottsági előrejelzésekkel és, adott esetben, egyéb független szervezetek által készített előrejelzésekkel. A választott makrogazdasági és -költségvetési forgatókönyv és a bizottsági előrejelzés közötti jelentős eltéréseket indoklással ellátva kell ismertetni, különösen akkor, ha a külső feltételezések változóinak szintje vagy növekedése lényegesen eltér a Bizottság előrejelzéseiben foglalt értékektől.

(2) A Bizottság közzéteszi a makrogazdasági és költségvetési előrejelzéseinek alapjául szolgáló módszereket, feltevéseket és vonatkozó paramétereket.

(3) A tagállamok költségvetési előrejelzéseik elkészítésében való támogatása érdekében a Bizottság rendelkezésre bocsátja az uniós költségvetési kiadások előrejelzését a többéves pénzügyi kereten belül programozott kiadások részletezettségében.

(4) A makrogazdasági és költségvetési előrejelzésekben érzékenységvizsgálat keretében meg kell vizsgálni, hogy a növekedésre és a kamatlábak változására vonatkozó különböző feltételezések esetén milyen lenne a fő költségvetési változók alakulásának pályája. A makrogazdasági és költségvetési előrejelzésekben alkalmazott alternatív feltételezések tartományának megválasztásakor az előrejelzések múltbeli megbízhatósága az irányadó, továbbá törekedni kell a vonatkozó kockázati forgatókönyvek figyelembevételére.

(5) A tagállamok meghatározzák, hogy mely intézmény felelős a makrogazdasági és -költségvetési előrejelzések elkészítéséért, és közzéteszik a költségvetési tervezéshez készített hivatalos makrogazdasági és költségvetési előrejelzéseket az azokat alátámasztó módszerekkel, feltevésekkel és vonatkozó paraméterekkel együtt. A tagállamoknak és a Bizottságnak legalább évente technikai párbeszédet kell folytatnia a makrogazdasági és költségvetési előrejelzések elkészítéséhez alapul szolgáló feltételezésekről.

(6) A költségvetési tervezéshez felhasznált makrogazdasági és költségvetési előrejelzéseket objektív kritériumok alapján rendszeresen, elfogulatlanul és átfogóan értékelni kell, többek között utólagos értékeléssel is. Az értékelés eredményét közzé kell tenni, és a későbbi makrogazdasági és költségvetési előrejelzések készítése során megfelelően figyelembe kell venni. Ha az értékelés legalább négy egymást követő év vonatkozásában jelentős torzítást észlel a makrogazdasági előrejelzések tekintetében, az érintett tagállamnak meg kell hoznia a megfelelő intézkedéseket, és ezt közzé kell tennie.

(7) A Bizottság (Eurostat) háromhavonta közzéteszi a tagállamok negyedéves adósság-, illetve hiányszintjét.

IV. FEJEZET

SZÁMSZERŰ KÖLTSÉGVETÉSI SZABÁLYOK

5. cikk

Minden tagállam olyan rá jellemző, számszerű költségvetési szabályokat léptet életbe, amelyek hatékonyan elősegítik, hogy az államháztartás egészére vonatkozó többéves időhorizonton teljesítsék a Szerződésből eredő kötelezettségeiket a költségvetési szakpolitika terén. Az említett szabályoknak különösen a következőket kell elősegíteniük:

- az EUMSZ-szel összhangban a hiányra és az adósságra vonatkozóan megállapított referenciaértékeknek való megfelelés;
- többéves költségvetés-tervezési időhorizont alkalmazása, ideértve a tagállamok középtávú költségvetési célkitűzéseinek tiszteletben tartását is.

6. cikk

(1) Az Unió költségvetési felügyeleti keretére vonatkozó, az EUMSZ-ben foglalt rendelkezések sérelme nélkül az országspecifikus, számszerű költségvetési szabályoknak pontosan meg kell határozniuk a következőket:

- a szabályok célja és hatálya;
- a szabályoknak való megfelelés hatékony és időben történő nyomon követése olyan szervezetek által készített megbízható és független elemzés alapján, amelyek függetlenek vagy a tagállamok költségvetési hatóságaival szemben működési autonómiával rendelkeznek;
- a szabályok be nem tartásának következményei.

(2) Ha a számszerű költségvetési szabályok mentesítési záradékot tartalmaznak, akkor a záradékokban rögzíteni kell azokat a – korlátozott számú – különleges körülményeket, amelyek összhangban állnak a tagállamoknak az EUMSZ-ből eredő, a költségvetési szakpolitika terén fennálló kötelezettségeivel, valamint azokat a szigorúan szabályozott eljárásokat, amelyek esetén megengedett a szabályoknak való átmeneti meg nem felelés.

7. cikk

A tagállamok éves költségvetéssel kapcsolatos jogszabályainak tükrözniük kell hatályos országspecifikus számszerű költségvetési szabályaikat.

8. cikk

Az 5–7. cikk az Egyesült Királyságra nem alkalmazandó.

V. FEJEZET

A KÖZÉPTÁVÚ KÖLTSÉGVETÉSI KERETEK

9. cikk

(1) A tagállamok hiteles, hatékony középtávú költségvetési keretet hoznak létre, amely legalább hároméves költségvetés-tervezési időhorizont alkalmazását írja elő, biztosítva ezzel azt, hogy a tagállami költségvetési tervezés többéves költségvetés-tervezési megközelítést kövessen.

(2) A középtávú költségvetési keretrendszereknek eljárásokat kell tartalmazniuk az alábbiak kidolgozására vonatkozóan:

- a) átfogó és átlátható többéves költségvetési célok a kormányzati hiány és adósság, valamint bármely más összefoglaló költségvetési mutatószám, így a kiadások vonatkozásában, biztosítva, hogy ezek összhangban legyenek a IV. fejezetben előírt valamennyi hatályos számszerű költségvetési szabállyal;
- b) a kormányzat minden egyes főbb kiadási és bevételi tételére vonatkozó előrejelzés – a központi kormányzat és a társadalombiztosítási alapok szintjén részletesebb adatokkal – az adott költségvetési évre és azon túlra, változatlan politikát alapul véve;
- c) a kormányzati pénzügyekre hatással lévő tervezett középtávú szakpolitikák leírása főbb kiadási és bevételi tételek szerinti bontásban, bemutatva azt is, hogy az ezek eredményeként megvalósuló kiigazítás hogyan valósítja meg a középtávú költségvetési célkitűzésekhez való közelítést a változatlan politikát feltételező előrejelzésekkel összehasonlítva;
- d) arra vonatkozó értékelés, hogy a tervezett szakpolitikák a kormányzati pénzügyekre gyakorolt közvetlen, hosszú távú hatásuk tükrében valószínűsíthetően hogyan befolyásolják az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát.

(3) A középtávú költségvetési keretrendszereken belül elfogadott előrejelzéseknek a III. fejezettel összhangban reális makrogazdasági és költségvetési előrejelzéseken kell alapulniuk.

10. cikk

Az éves költségvetéssel kapcsolatos jogszabályoknak összhangban kell lenniük a középtávú költségvetési keretrendszerből eredő rendelkezésekkel. Az éves költségvetés összeállításának alapját konkrétan a középtávú költségvetési keretrendszerből eredő, a 9. cikk (2) bekezdésében meghatározott bevételi és kiadási előrejelzések és prioritások képezik. Az e rendelkezéstől való bármilyen eltérést megfelelően indokolni kell.

11. cikk

Ez az irányelv nem akadályozza az újonnan választott tagállami kormányokat abban, hogy középtávú költségvetési keretüket naprakésszé tegyék annak érdekében, hogy az tükrözze az új politikai prioritásaikat. Ilyen esetben a tagállamok nyilvánvalóvá teszik a korábbi és az új középtávú költségvetési keretrendszer közötti különbségeket.

VI. FEJEZET

AZ ÁLLAMHÁZTARTÁS ÁTLÁTHATÓSÁGA ÉS A KÖLTSÉGVETÉSI KERET ÁTFOGÓ HATÁLYA

12. cikk

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a II., III. és IV. fejezetnek való megfelelés érdekében hozott intézkedések a kormányzat valamennyi alszektorára kiterjedjenek, és a különböző alszektorok tekintetében hozott intézkedések összhangban álljanak egymással. Ez mindenekelőtt a számviteli szabályok és eljárások következetességét, valamint az alapul szolgáló adatgyűjtési és -feldolgozási rendszerek integritását kívánja meg.

13. cikk

(1) A tagállamok megfelelő mechanizmusokat hoznak létre a kormányzat alszektoraira kiterjedő koordináció céljából annak érdekében, hogy a költségvetési tervezés, az országspecifikus számszerű költségvetési szabályok, a költségvetési előrejelzések készítése és különösen a többéves költségvetési keretrendszerben rögzítettek szerinti többéves tervezés a kormányzat minden alszektorára átfogóan és következetesen kiterjedjen.

(2) A költségvetési elszámoltathatóság fokozása érdekében világosan meg kell határozni a hatóságok költségvetési felelősségi körét a kormányzati szektor különböző alszektoraiban.

14. cikk

(1) A tagállamok az éves költségvetési eljárás keretében azonosítják és bemutatják azon kormányzati szerveket és alapokat, amelyek nem képezik az alszektorok rendes költségvetésének részét, az egyéb releváns információkkal együtt. Az ilyen kormányzati szerveknek és alapoknak a kormányzati szektor egyenlegére és adósságára gyakorolt összehatását be kell mutatni az éves költségvetési eljárások keretében és a középtávú költségvetési tervekben.

(2) A tagállamok részletes információkat tesznek közzé az adókiadásoknak a bevételekre gyakorolt hatásáról.

(3) A tagállamok a kormányzati szektor valamennyi alszektora esetében közzéteszik az állami költségvetésre potenciálisan nagy hatást gyakorló függő kötelezettségekre vonatkozó releváns információkat, ideértve az állami garanciákat, a nem teljesítő hiteleket, valamint a közösségi vállalatok és társaságok működéséből származó kötelezettségeket azok mértékével együtt. A tagállamoknak közzé kell tenniük a kormányzati szektornak a magántulajdonú és közösségi vállalatokban és társaságokban való gazdaságilag meghatározó tőkerészesedésére vonatkozó információkat is.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

15. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2013. december 31-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haldéktalanul közlik a Bizottsággal. A Tanács ösztönzi a tagállamokat, hogy a maguk számára, illetve az Unió érdekében készítsék el saját megfelelési táblázataikat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják ezen irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és e táblázatokat tegyék közzé.

(2) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(3) A Bizottság a tagállamoktól kapott információk alapján időközi jelentést készít az ezen irányelv végrehajtásának vonatkozásában elért eredményekről, amelyet 2012. december 14-ig kell benyújtani az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(4) A tagállamok közlik a Bizottsággal azon főbb rendelkezések szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

16. cikk

(1) A Bizottság 2018. december 14-ig közzéteszi az ezen irányelv megfelelését értékelő áttekintést.

(2) Az áttekintés többek között az alábbiak megfelelését értékeli:

- a) a kormányzat valamennyi alszektorára vonatkozó statisztikai követelmények;
- b) a számszerű költségvetési szabályok kialakítása és eredményessége a tagállamokban;
- c) az államháztartás átláthatóságának általános szintje a tagállamokban.

(3) A Bizottság 2012. december 31-ig értékeli a Nemzetközi Költségvetési Számviteli Standardoknak a tagállamok számára való megfelelését.

17. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

18. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2011. november 8-án.

a Tanács részéről
az elnök

J. VINCENT-ROSTOWSKI

2011-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

